Registered No. M. 2330.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு"

மலர் எ	ஸ்ரீமுக ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1934 ஞூ பிப்ரவரிமீ	இதழ் உ

சுவாமிநாத பண்டிதர்

[பத்திராசிரியர்]

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் தமது எழுபத்திரண்டாம் வயதில் சிவசிவ என்று சொல்லிக்கொண்டே சிதம்பரத்தில் மார்கழிமீ உ௫-ம்நாள் சனிக்கிழமை(6-1-1934) பூரநக்ஷத்திரத்தில் தில்லைக்கூத்தன் திருவடிப் பேறெய்தினார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணார்ப்பண்ணையில் வேளாளர் குலத்தில் சின்னத்தம்பையா பிள்ளை என்பவருடைய தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி, தம்பையாபிள்ளையென்ற பெயரோடு இளமையிலேயே முறையாகத் தமிழையும் சைவ நூல்களையும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருடைய சீடருள் ஒருவராகிய ந. ச. பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்களிடம் ஓதியுணர்ந்து, தம்பையா உபாத்தியாயரென வழங்கப் பெற்றுப், பல ஆண்டுகள் சுயமத ஸ்தாபனம் பரமத கண்டனம் செய்வதில் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ பரிபாலன சபையா

ரோடும் ஏனைய தொண்டர்களோடும் இவர் ஒத்துழைத்தனர். பிறகு பாண்டிநாட்டை யடைந்து திருவாளர் - வயி-நாக-ராம-அ. வேங்கடாசலம் செட்டியார் முதலிய பல தனவணிகரைச் சீடராகக் கொண்டு காரைக்குடி, அமராபதி புதூர் முதலிய பல ஊர்களில் சித்தாந்த சாத்திரபாடம் சொல்லிவைத்தார்கள். சைவபுராணங்களைப் பக்திச் சுவை ததும்புமாறு பிரசங்கம் செய்வதில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராக விளங்கினமையால் இவர் சுவாமிநாத பண்டிதரென வழங்கப்பட்டார் போலும். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் சென்னைக்கு வந்து "சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை" என்றொரு அச்சுக்கூடத்தைத் தாபித்து பல அரிய நூல்களைத் திருத்தமாக வெளியிட்டார். அவற்றுட் சிறந்தன சிவஞான போத மாபாடியமும், தலமுறைத் தேவாரமுமே யாகும்.

திருச்செந்தூரிலே "சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை" ஒன்றை நிறுவி, அதற்கு இருப்பிடம், மூலதனம் முதலியன வைத்து 1930ஆம் புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவையும் செவ்வையாக நடத்திவைத்தார். நமது சமாஜ ஆண்டு விழாக்களில் 1918ஆம் கும்பகோணத்திலும் 1920ஆம் மாயூரத்திலும் 1921ஆம் மகாமகத்தில் கும்பகோணத்தில் சமாஜ விசேஷ மகாநாட்டிலும் தலைமை வகித்தார். பல ஆண்டுகள் நம் சமாஜத்து உதவித் தலைவராகவு மிருந்து தொண்டு புரிந்தார். சைவசமயத்துக்காக வேண்டும்போதெல்லாம் பொருளுதவி புரிவதில் முந்துவார். ஸ்ரீமான் கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள் காலத்தில் அருட்பா மருட்பா வழக்கு நடந்தபோதும், ஸ்ரீலஸ்ரீ பாம்பன் குமரகுருதாசசுவாமிகள் காலத்தில் சைவ வைணவ வழக்கு நடந்தபோதும் பொருளுதவி செய்து வழக்குகளை வெற்றி யடையும்படி செய்தார். எத்தனையோ மாணக்கர்கட்குச் சித்தாந்த சாத்திரபாடம் சொல்லிவைத்தார். இல்வாழ்க்கையிற் புகாது, தமது காலத்தைச் சமயப் பணியிலேயே செலுத்தினர்.

பண்டிதரவர்கள் சமயத்துறையில்பழமையைப் பேணும் கொள்கையினர். சீர்த்திருத்தக்காரர்களைப் பலமுறை பலமாகக் கண்டிப்பார். பண்டிதரவர்கட்கும் நமக்கும் சிற்சில

கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை "சிவநேசன்" பத்திரிகையிலும், நமது பத்திரிகையிலும் சில சந்தர்ப்பங்களையொட்டி வெளியாயின. எது எப்படியாயினும் பண்டிதரவர்களுடைய சமயப் பற்றையும் சைவசமயம் என்றும் நிலைத்திருத்தல் வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் எவரும் குறைவாக எண்ண இயலாது.

பண்டிதரவர்கள் பிரிவாற்றுமையைத் தெரிவிக்கச் சமாஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று திரு. ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் 17-1-34ல் சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய சபையின் "குகானந்த நிலைய"த்தில் கூடிற்று. திருவாளர்கள் - குப்புச்சாமி முதலியார், சமரபுரி முதலியார், கலியாணசுந்தர முதலியார் ஆகிய மூன்று பேரறிஞர்கள் பண்டிதரவர்கள் சரித்திரக் குறிப்புக்கள், தொண்டு முதலியனபற்றிப் பேசினார்கள். பிறகு தலைமை பூண்ட பெரியார் பண்டிதரவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக நாம் செய்யவேண்டுவனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறினார். இறுதியில் பண்டிதர் சிவபதமடைந்ததால் சைவ சமயிகட்குள்ள பிரிவாற்றுமையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் ஏகமானதாக நிறைவேறிற்று. பண்டிதரவர்கள் ஆன்மா பரமன் திருவடியில் சாந்தி யடைவதாக.

அரிப் பிரமாதிகள் வணக்கம்

[சு. பொன்னுஸ்வாமி குருக்கள், அம்மன்கோயில், சுதுமலை]

அரசனேயன்றி அரசனுடைய ஆணையைத் தாங்கி உலகம்புரக்கும் மந்திரி பிரதானி முதலாயினரும் அரசமரியாதையைப் பெறுதற்கும் உலகத்தாரால் ஏத்தப்படுதற்கும் உரியராயிருத்தல் போல, முழுமுதற் பொருளாகிய சிவம் மாத்திரமன்றி அச்சிவத்தின் சத்தியினால் நடத்தப்படும் கர்த்தாக்களும் அச்சக்தியுடைமை காரணமாக வணங்கப்படுதற்கு உரியரேயாவர். மகேசுவர சதாசிவ வடிவங்கள்

சிவம் நேரிற்கொண்ட வடிவங்களாதலால், சிவமாகவே வணங்கப் படல்வேண்டும். உருத்திர வடிவம் சிவசத்தியினால் அதிட்டிக்கப் படுதலும் சிவனுக்குரிய வடிவங்கள் அமையப் பெற்றது மாயிருத்தலால், சிவமென்றே பாவித்து வணங்கப்படல் வேண்டும். பிரம விட்டுணுக்களும் சிவசத்தியினா லதிட்டிக்கப் பட்டுச் சிவனுக்குரிய படைத்தல் காத்தல்களைச் செய்வதால் சிவபேதத்துள் வைத்து வணங்கப் படலாம்.

இன்னுஞ் சிவபேத வடிவங்கள் அணுபட்ச சம்புபட்ச வேறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அணுபட்சமே சிவசத்தியின் அதிட்டானத்திற்கு உரியனவாய் இங்கே சொல்லப் பட்ட இயல்புகள் பெற்று விளங்கும் மூர்த்திகளாம். இதன் மேலும் சம்பு பட்சமென ஒரு நிலையுண்டு. அம்சம்பு பட்சத்திலும் அணுபட்சம் போலப் பிரம விட்டுணு உருத்திர மகேசுவர சதாசிவாதி பேதங்கள் உள்ளன. அவை பூசைத் தியானுதிகளின் பொருட்டுக் கற்பிதமாகவும், அணுபட்ச மூர்த்திகளை அதிட்டிக்கும் சிவசத்தியாற் கொள்ளப்படும் சத்திகாரிய சிற்கன மேனிகளாயிருக்கும். அவையாவும் சிவ வடிவங்களே யாதலால் அவை சைவர்களது வழிபாட்டுக்கு என்றும் உரியனவேயாம்.

அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யும் முறைபற்றியும் ஐந்தொழில் செய்யும் வேறுபாடு பற்றியும் அணுபட்ச சம்பு பட்ச மூர்த்திகளுள் அவ்வப் பொழுது கொள்ளப்பட்ட வெவ்வேறு வடிவங்களும்உள. அவை இருபத்தைந்து கேவல மூர்த்திகளாகவும் அவற்றினின்றும் விரிந்த வேறுபல வடிவங்களாகவும் விளங்கும். அவை யெல்லாஞ் சிவபேத வடிவங்களே யாகலின் வழிபடற் குரியனவேயாம்.

இனிச், சிவத்தை நேரேஞானனந்த வடிவினதாக வழிபடுதலினும், சிவசத்தி நேரிற் கொண்டதும் அதிட்டானமாகக் கொண்டதுமான மூர்த்திகளை வழிபடுதலினும் பிரயோசனம் வேறுபாடு மிகவுண்டு. சிவத்தை நேரேவழிபடுதலால் அடையும் முத்தி, பரமுத்தியாம். சத்திகாரிய வடிவங்களை வழிபடுதலால் அடையும் முத்தி அபரமுத்தியாம்.

அதிட்டான வடிவங்களுள் சிவபேதமான பதிவர்க்கத்தை வழிபடுதலால் அடையும் முத்தி பதமுத்தியாம். சகலவர்க்கத்துட்பட்ட விட்டுணுவை வழிபடுதலால் அடைவது புத்தியென்னும் போகத்துட்பட்ட வைகுந்தபதமாம். பிரமாவின் வணக்கத்தால் அடைவது பிரமலோக வாழ்வாம். இங்ஙனம் அவையெல்லாம் பயன்றரு முறையால் அநேக விதமாம்.

சிவம் உயிர்களைச் சோபான முறையாய் நிறுத்தி அநுக்கிரகித்து ஈற்றில் ஞான நெறியில்வைத்து முத்தியடைவிக்கும். அதனால் எல்லாவழிபாடுகளும் வேண்டப் படுவனவேயாம். ஆயினும் முதிர்ந்த பரிபாகி சிவவழிபாடு ஒன்றிற்கேயுரியவனாவான். அதுவே சித்தாந்த வழிபாடாம். சிவமொன்றே அச்சைவர்கள் வணங்குந் தெய்வமாம்.

தேவாரத்தில் சிவகுமாரர்கள்

[தி. கு. கி. நாராயணசாமி]

பக்கம்* கணபதி

1 சம்பந்தர் 181 **தந்தமதத்தவன்** தாதையோதான் (1: 115: 2)†

2 ,, 194 வழிபடும் அவரிடர் கடிகணபதிவர அருளினன் 1 : 123 : 5

3 ,, 380 கரியின்மாமுகமுடைய கணபதி தாதை 2:96: 3.

4 அப்பர் 5 கலமலக்கிட்டுத்திரியுங் கணபதி என்னுங்களிறு 4 : 2 : 5.

5 ,, 415 கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார்போலும் கயாசுரனையவனாற் கொல்வித்தார் போலும் 6 : 53 : 4.

---

* சமாஜப் பதிப்பின் பக்கம்.

† முதல் திருமுறையில் 115-ம் பதிகத்தில் 2-ம் பாட்டு.

பக்கம் **முருகன்**

6 சம்பந்தர் 21 குறிஞ்சியது பாடி **முருகன்னது பெருமை** பகர் முதுகுன்று 1 : 12 : 10.
7 ,, 181 **தழைமயிலேற்வன்** தாதையோதான் 1 : 115 : 3.
8 ,, 322 **மாயச்சூர் அன்றறுத்தமைந்தன்** தாதை 2 : 62: 1.
9 ,, 325 **வள்ளி**முலைதோய் **குமரன்** தாதை 2 : 63 : 6.
10 ,, 340 **இளம் குமரன்** றன்னைப் பெற்றிமையவர்தம்பகை எறிவித்த இறை 2 : 73 : 1.
11 ,, 343 **சேந்தனை** முன்பயந்துலகில் தேவர்கள் தம்பகை கெடுத்தோன் 2: 74 : 6.
12 ,, 365 **மடமயில்ஊர்தி** தாதை 2 : 87 : 2.
13 ,, 411 **சாமி** தாதை 2 : 115 : 9.
14 ,, 482 **குமரவேள்** தாதை 3 : 35 : 6.
15 ,, 604 பெற்றும் உகந்தது **கந்தனையே** 3 : 113 : 1.
16 அப்பர் 31 **ஆறு**கொலாமவர் தம்மகனார் முகம் 4 : 18 : 6.
17 ,, 69 நற்**கடம்பன்** தாதை 4 : 43 : 2.
18 ,, ,, **சேந்தனை** மகனாக் கொண்டார் 4 : 43 : 8.
19 ,, 92 குறவிதோள் மணந்த **செவ்வக்குமரவேள்** தாதை 4 : 60 : 3.
20 ,, 115 **கடம்பமர்காளை** தாதை 4 : 75 : 4.
21 ,, 190 மயிலூர்தி **முருகவேள்** 5 : 16 : 7.
22 ,, 195 நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் 5 : 19 : 9.
23 ,, 261 சமர சூரபன்மாவைத் தடிந்த **வேற்குமரன்** தாதை 5 : 64 : 10.
24 ,, 263 **குமரன்** வணங்குங்கழல் 5 : 65 : 10.
25 ,, 288 **கடம்பன்** தாதை 5 ; 84 : 6.
26 ,, 325 **சரவணத்தான்** கைதொழுதுசாரும் அடி 6: 6: 1.
27 ,, 348 பன்னிரண்டு *கண்ணுடைய **பிள்ளை** தோன்றும் 6 : 18 : 4.
28 ,, 358 நஞ்செந்தின் மேய **வள்ளிமணாளற்குத்** தாதை 6 : 23 : 4.

---

*பாடபேதம் - கையுடைய.

	அப்பர்	பக்கம்	
29	,,	361	குமரன் காண் 6 : 24 : 8.
30	,,	394	குமரன் தாதை 6 : 42 : 6.
31	,,	415	குமரனையும் மகனாகவுடையார் போலும் 6: 53: 2
32	,,	457	கூரிலங்கு வேற்குமரன் தாதை 6 : 75 : 7.
33	,,	482	கோழிக்கொடியோன் தாதை போலும் 6: 89 : 2.
34	சுந்தரர்	31	பொரும்பல மதுடையசுரன்தாருகனைப் பொருது பொன்றுவித்த பொருளினை முன்படைத்து கந்த புனிதன் 7 : 16 : 9.
35	,,	35	குறவனார் தம்மகள் தம்மகனார் மணவாட்டி 7:18:6.
36	,,	71	மயிலூர்தி முருகவேள் தாதை 7 : 38 : 8.
37	,,	113	சேந்தன் அப்பன் 7 : 58 : 3.
38	,,	117	காதலாற் கடற்சூர் தடிந்திட்ட செட்டியப்பன் 7 : 59 : 10.
39	,,	123	குமரனைப் பயந்த வார்த்தயங்கிய முலைமடமானை வைத்து 7 : 62 : 4.
40	,,	124	குமரன் முதற்றேவர் 7 : 63 : 2.
41	,,	127	கடற்சூர் தடிந்திட்ட சேந்தர் தாதை 7 : 64 : 6.
42	,,	134	அமரர் சேனைக்கு நாயகனான குறவர் மங்கைதன் கேள்வனை 7 : 68 : 7.
43	,,	143	குமரன் திருமால் பிரமன் 7 : 73 : 9.

இருவர்

44	அப்பர்	339	குமரனும் விக்கின விநாயகனும் 6 : 13 : 10.
45	,,	439	முருகவேட்குத் தாதைகாண் தண்கடமாமுகத்தி னாற்குத் தாதைகாண் 6 : 65 : 9.
46	,,	455	அறுமுகனோடு ஆனைமுகற்கப்பன் தன்னை 6:74:7.
47	சுந்தரர்	9	கணபதியேல் வயிறுதாரி; அங்கைவேலோன் குமரன் பிள்ளை 7 : 5 : 2.
48	,,	90	சிறுவனையுந் தேறேன்......பெருவயிறன் கணபதி 7 : 46 : 9.

[குறிப்பு:—சாதாரணமாகத் தேவார பாராயணத்தில் பிடியத னுருவுமை, நங்கடம்பனை, சமரசூர என்ற மூன்று பாக்களே சிவ குமாரர்கள் குறிப்பாகப் பாடப்படுகின்றன. இனியேனும் மேலே கண்ட 48 பாடல்களிற் பலவற்றைப் பாடும் பழக்கம் ஏற்படுதல் நலம். —பத்திராசிரியர்.]

சிவாகமசங்கம்—ஓர் அறிவிப்பு

[அள. சுப. பள. சுப்பிரமணியஞ் செட்டியார்]

தஞ்சையில் நடந்த சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஆண்டு விழாவில், தேவகோட்டை சிவாகம சங்கம், பொருளி ருந்தும் பணியைச் செய்யவில்லை யென்று இளைஞர் மகாநாட் டுத் தீர்மானமாக சுதேசமித்திரனிலும், சைவர் மகாநாட்டுத் தீர்மானமாக சித்தாந்தத்திலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இத் தீர்மானமானது வாசகர்கள் மனதில் விபரீத வுணர்ச்சியை உண்டுபண்ணு மாதலால் உண்மையை அறிவிக்கின்றேன்.

1916-ம் வருடத்தில் சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம் நிறுவப்பெற்று, 1932-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் வரை நடந்து, வருவாயின்றி அம்மட்டில் அச்சங்கம் நின்று விட்டது. 1932-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் முதல் சிவா கம சங்கம் எனப் பெயர் வைத்து என் சொந்தப் பொறுப் பில் நடந்து வருகிறது. முந்தின சங்கத்தில் வடமொழி யிலும் அதன் மொழிபெயர்ப்புத் தமிழ்மொழியிலுமாக அரு மையான பதினறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றுன வடமொழி சோமசம்பு பத்ததிக்குத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு இச்சங்கத்தில் இப்பொழுது அச்சாகி முடிந்திருக் கிறது. இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வெளிவரும். மேலும் அச் சிடுதற்குப் பல நூல்கள் சித்தமாயிருக்கின்றன. இச்சங்கத் தில் அச்சிடப்படும் நூல்களெல்லாம் இதுவரை அச்சிற்கு வராமல் ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ள சிவாகமங்களும் சிவாகம சம் பந்தமான வடமொழி நூல்களுமே. அவற்றைச் சேகரித்தலி லும் ஒப்பு நோக்குதலிலும் உள்ள சிரமமும் பொருட்செல வும் மிக அதிகம். பழைய நூல்களை மறைந்து போகாமற் காக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் காரியம் நடந்து வருகின்றது. வெளிவரும் நூல்களை வாங்கி ஆதரிப்பவர் மிகச் சிலராயிருத்தலால், அதிக விலை மதிப்புள்ள புத்தகங் கள் கைவச மிருக்கின்றன.

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலனசங்கம் நடக்கும்பொழுது ஒருவர் ஐந்து பிள்ளைகட்குப் போஷணை கொடுத்து சங்கத்

துத் தமிழ் வித்துவானைக் கொண்டு சித்தாந்த சாத்திர பாடஞ் சொல்லும்படி செய்தனர். அவர்களுடைய வியாபாரம் நின்றுவிட்டமையால் அந்தப் பாடம் நடைபெறவில்லை. போஷணையின்றிப் படிக்க விரும்பு வோருக்குச் சித்தாந்த சாத்திரபாடஞ் சொல்லி வைப்பதில் இப்பொழுதுந் தடையில்லை.

சங்கத்தின் தற்கால நிலைமையையும் காரியம் நடந்து வருவதையும் நன்றாய்த் தெரிந்து கொள்ளாமல் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தார் தீர்மானஞ் செய்திருக்கின்றன ரென்பதை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வார்களாக.

குறிப்பு :—1932ஆண்டுக்கு முன் சிறப்பாக நடந்தபடியே பல தன வணிகர்களின் கூட்டுறவோடு மீண்டும் இச்சங்கம் தொண்டு புரிதல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தவே சமாஜத் தீர்மானம் நிறைவேறிற்றே யொழிய, நடந்துவரும் தொண்டினையாவது நடத்திவரும் தொண்டரையாவது குறை கூறுவதற்காக அன்றென்பதை நினைவூட்டுவது நமது கடமை - பத்திராசிரியர்.

சமாசம் நடத்தப்போகிற சைவத் தேர்வுகள்

1. தேர்வுகளின் பெயர் :—(i) இளஞ் சைவப் புலவர் தேர்வு (ii) சைவப் புலவர் தேர்வு இவை முறையே முதற்றேர்வு இரண்டாந் தேர்வெனக் கீழே குறிக்கப்படும்.

2. நடக்கக் கூடிய இடங்கள் :—சென்னை, சிதம்பரம், தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, சேலம், கோயம்புத்தூர், வேறு பிற தகுந்த இடங்கள்.

3. பதிவுத் தொகை. (பிரவேச கட்டணம்) முதற்றேர்விற்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டாந் தேர்விற்கு இரண்டு ரூபாய்கள்.

4. யாருக்கு :—முதற்றேர்வு இருபத்தைந்து ஆண்டுக்குட்பட்ட யாவருக்கும்; இரண்டாந் தேர்வு யாவருக்கும் உரித்தானது. ஆண்டு உறுதிச் சீட்டு (Age certificate) தக்கவரிடம் பெற்று அனுப்ப வேண்டும்.

5. நடை முறை :—பதிவுத் தொகையுடன் மனுத்தாளனுப்பும் கடைசி தேதி : 20-8-34. தேர்வு நடக்குந் தேதி : 15-11-34. முடிபு வெளியிடல் : 10-12-34. பட்டம் வழங்கல், பரிசளித்தல்:— சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ 29-வது மகா நாட்டில் 1934ஆ டிசம்பர்மீ கடைசி வாரத்தில். மேற்கண்ட தேதிகளைப் பலர் சௌகரியத்தை முன்னிட்டுச் சில நாட்கள் முன் பின்னாக மாற்றி இரண்டு திங்களுக்கு முன்னாகவே அறிவிக்கும் உரிமை சமாஜக் காரியதரிசிக்குண்டு. வேறு ஐயப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் உரிமையும் அவருடையதே.

6. தகுதிச் சீட்டும் பட்டமும் :—மேற்படித் தேர்வுகளில் ஒவ்வொரு வினாத் தாளிலும் நூற்றுக்கு 25 வீதமும் மொத்தத்தில் நூற்றுக்கு 35 வீதத்திற்கு குறையாதும் வாங்குபவர் மூன்றும் வகுப்பிலும், நூற்றுக்கு 50 வீதத்திற்கு குறையாது வாங்குவோர் இரண்டாம் வகுப்பிலும், நூற்றுக்கு 60 வீதத்திற்கு குறையாது வாங்குவோர் முதல் வகுப்பிலும் தேறினவராகக் கருதப்படுவர். அதற்குத் தகுந்த தகுதிச் சீட்டுக்களும், இளஞ் சைவப் புலவர், சைவப் புலவர் என்ற பட்டங்களும் ஆண்டுவிழாவில் வழங்கப்பெறும்.

7. பரிசுகள் :—முதற் றேர்வில் முதற் பரிசு 40 ரூபா; இரண்டாந் தேர்வில் முதற் பரிசு 60 ரூபா. இத்தொகையைக் கொண்டு தங்கப் பதக்கம், புத்தகம் முதலியன வழங்கப்பெறும். ஒவ்வொரு தேர்விற்கும் இரண்டாம் மூன்றும் பரிசுகளாக சமாஜ வெளியீடு முதலிய புத்தகங்கள் தக்கபடி வழங்கப்படும்.

8. வினாத் தாள்களின் வகை தொகை :—ஒவ்வொன்றும் இரண்டரை மணிப்பொழுதில் எழுதக்கூடிய இரண்டு வினாத் தாள்கள் முதல் தேர்விற்கு உண்டு. இரண்டாந்

தேர்விற்கும் அப்படியே. ஆனால் ஒவ்வொரு வினாத் தாளும் மூன்றுமணிப் பொழுது எழுதக் கூடியதாகும். அவை முறையே I, II என அடியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள பாடங்களைப் பொறுத்ததாகும்.

9. பாடங்கள் :—

முதல் தேர்வு

I (அ) தேவார திருவாசகப் பதிகங்கள் பத்து:—சம்பந்தர்-(க) திருநீலகண்டப் பதிகம், (உ) வாழ்க அந்தணர், அப்பர்-(ங) திருஅங்கமாலை, (ச) தனித்திருநேரிசை-தொண்டனேன் பட்டதென்னே, (ரு) தனித்திருவிருத்தம்-வெள்ளிக்குழைத் துணி, (சு) தனித்திருக்குறுந்தொகை - மாசில் வீணையும், (எ) தனித்திருத்தாண்டகம் - அப்பனீ அம்மைநீ, சுந்தரர் - (அ) பரவும் பரிசொன்றறியேன், வாதவூரர் - (கூ) திருவெம் பாவை, (க0) திருப்பள்ளி எழுச்சி.

(ஆ) பெரியபுராணம் - செய்யுள். இளையான்குடிமாற நாயனார்.

(இ) பெரியபுராண வசனம் - நாவலர்.

(ஈ) திருக்குறள்-ஐந்து அதிகாரம்:—கடவுள் வாழ்த்து, அறன் வலியுறுத்தல், அன்புடைமை, அருளுடைமை, வாய்மை.

(உ) சைவசமயநெறி :—மாணுக்க ரிலக்கணம் முழுவதும்; பொதுவிலக்கணம் 22ங் குறள் முதல் 75 முடிய; 131 முதல் 222 முடிய.

II (அ) திருவருட் பயன். (ஆ) உண்மை விளக்கம்.

(இ) சிவப்பிரகாசம்.

(ஈ) மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும் - சமாஜப் பதிப்பு.

இரண்டாந் தேர்வு

I (அ) அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு உரையுடன்.

(ஆ) உமாபதிசிவம் அருண்முறைத் திரட்டு உரையுடன் (சமாஜப் பதிப்பு)

(இ) திருவாசகம் - அகவல் நான்கு.

(ஈ) பெரியபுராணம் - அப்பர்.

(உ) திருக்குறள் - அறத்துப்பால் முழுவதும்

(ஊ) சைவ சமய நெறி :—ஆசாரிய ரிலக்கணம் 20ங் குறள் முதல் 31 முடிய ; மாணுக்க ரிலக்கணம் முழுவதும் ; பொதுவிலக்கணம் 1-81 ; 128-222 ; 230-256 ; 422-437.

II (அ) சிவஞானபோதம் - சிவஞானசுவாமிகள் சிற்றுரை முழுவதும்.

(ஆ) சிவஞானசித்தி - சிவஞானசுவாமிகள் உரைமுழுவதும்.

(இ) சிவஞான சுவாமிகள் உரைக் கொத்து.

சமாஜத்தின் 28-ம் ஆண்டுவிழா

வரவு செலவுக் கணக்கு

வரவு

				ரூ.	அ.	பை.
1.	சைவ சித்தாந்த சபை,	தஞ்சை.	...	10	0	0
2,	T- A. சிவசங்கரம் பிள்ளை,	,,	...	5	0	0
3.	S. V. இராஜகோபால பாகவதர்,	,,	...	5	0	0
4.	பஜ்ஜி. நாகசாமிச் செட்டியார்,	,,	...	5	0	0
5.	சங்கீதம் நாகசாமிச் செட்டியார்,	,,	...	2	0	0
6-	நா. நா. சித. சிவ.	,,	...	5	0	0
7.	ராம. பஞ்சநதம் பிள்ளை.	,,	...	10	0	0
8.	அ. ஆ. சிவ. பஞ்சநதம் பிள்ளை.	,,	...	5	0	0
9.	E. R. R. M. A. L. S. P.	,,	...	3	0	0
10.	T. G. மாணிக்கம் பிள்ளை.	,,	...	2	0	0
11.	T. P. K. அழகிரிசாமிப் பிள்ளை	,,	...	5	0	0
12.	பொ. அரங்கசாமிப் பிள்ளை	,,	...	3	0	0
13.	க. சண்முகம் பிள்ளை	,,	...	2	0	0
14.	S. சோமசுந்தரம் பிள்ளை	,,	...	2	0	0
15.	K. தம்பிச் செட்டி	,,	...	1	0	0
16.	கொண்டி ரெ. ஆ.	,,	...	1	0	0

			ரூ.	அ.	பை.
17.	B. K. M. Sons	தஞ்சை ...	5	0	0
18.	M. சிங்காரவேல் பிள்ளை	,, ...	3	0	0
19.	கணபதியா பிள்ளை	,, ...	5	0	0
20.	நா. கந்தசாமி பிள்ளை	,, ...	5	0	0
21.	ராம. சுப்பையா பிள்ளை	,, ...	5	0	0
22.	L. குமாரசாமிப் பிள்ளை	,, ...	3	0	0
23.	V. E. G. இராமச்சந்திரன்	,, ...	2	0	0
24.	K. விசுவநாத பிள்ளை	,, ...	6	0	0
25.	அ. கணபதி பிள்ளை, திரிசிராப்பள்ளி	...	10	0	0
26.	முராரி. இராமசாமிச் செட்டியார், தஞ்சை		5	0	0
27.	இராசரத்தினம் முதலியார், வழுத்தூர்	...	5	0	0
28.	V. நாடிமுத்துப் பிள்ளை, பட்டுக்கோட்டை		25	0	0
29.	சோமசுந்தர முதலியார், திருக்கொள்ளம்பூதூர்		1	0	0
30.	திருப்பனந்தாள் மடாதிபதிகள்		50	0	0
31.	*பெயர் விழையான்	...	160	6	2
32.	பூவாளூர் வைத்தியலிங்க ஐயர்	...	1	0	0
33.	குமாரவேல் பிள்ளை, தஞ்சை	...	2	0	0
			359	6	2

செலவு

			ரூ.	அ.	பை
1.	உணவு	...	133	4	11
2.	முகவுரை, அழைப்பு முதலியன அச்சுக்கூலி		96	1	0
3.	அஞ்சல்	...	13	11	3
4.	போக்கு வரவு	...	58	0	0
5.	சுகாதார ஏற்பாடுகள்	...	12	10	0
6.	பந்தல்	...	5	0	0
7.	விளக்கு	...	9	0	0
8.	பூமாலைகள்	...	12	0	0
9.	சில்லரை வகை	...	19	11	0
		ரூபா	359	6	2

*இவர் பெயர் திரு. த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடு

அறிக்கை 1.

நிகழும் 1934ஆ மார்ச்சுமாதக் கடைசியில் வரும் ஈஸ்டர் விடுமுறையில் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடொன்று திருநெல்வேலியில் நடைபெறும்.

மகாநாட்டுத் தலைவர் :—திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L., தஞ்சை.

வரவேற்புத் தலைவர் :—திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், M. A., M. L.,

வரவேற்புத் துணைத் தலைவர்கள் :—மறைத் திருவன் சாமி - விருதை சிவஞானயோகியவர்கள், திரு. M. S. பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், B. A.

அமைச்சர்கள் :—திரு. இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்.

பொருளாளர் :—திரு. தி. மு. சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்கள், B. A., திரு. காருடை சூரிய மூர்த்திப்பிள்ளை யவர்கள்.

மகாநாட்டின் நோக்கம் :—“சென்னை மகாணத் தமிழர் சங்கம்” ஒன்று நிலை பெறச்செய்து அதன் வாயிலாக, மத நூல்களும் மொழி பெயர்ப்புக்களும் தனித்தமிழில் வெளிவருமாறு செய்வதும், (2) அடிக்கடி தமிழர் மகாநாடுகள், தமிழ்ப் புலவர் மகாநாடுகள் கூட்டித் தமிழ் மக்களிடை அறிவும் அன்பும் ஒற்றுமையும் மல்கச் செய்வதும் ஆகும். தமிழ்ப் பெருமக்களனைவரும் வேண்டும் துணை புரிந்து மகாநாட்டைச் சிறப்பாக நடத்தித் தரும்படி வேண்டுகிறோம்.

இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

16-1-1934. மகாநாட்டு அமைச்சர்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ

28 - ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

தலைமைப் பேருரை

[திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்]

(மலர் எ - இதழ் க - கo - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனி, தமிழருடைய மற்றொரு சிறந்த கொள்கை பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு இன்று என்பது.

"பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்கும் சிறப் பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யால்,"

"நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை—தொல்சிறப்பின்
ஒண்பொருள் ஒன்றோ, தவம், கல்வி, ஆள்வினை
என்றிவற்றா னாகுங் குலம்."

என்பன தமிழருடைய அடிப்படையான கொள்கையைத் தெரிவிப்பன. பன்னிரு திருமுறைகளையும், எழுத்தெழுத் தாகச் சோதித்துப்பார்ப்பின் சைவசமயத்தின் அடிப்படை கொள்கையும் இதுவேயென்பது போதரும். சமயநெறியிலே சாதி குலம் என்னும் எண்ணம் உதித்தலே உய்தியில் குற்ற மாம் என்பது சான்றோர் கருத்து.

இனி, இதனைப்பற்றி இங்கே பேசும்போது பெருங் கிளர்ச்சியுடன் நடைபெற்று வருகின்ற இக்கால நிகழ்ச்சி யொன்று யாவருடைய நினைவிற்கும் வாராமற் போகாது. அது குறித்து ஒன்றுங் கூறாது விடின், அது படிறு; அல்லது கோழைமையின்பாற்படும். எக்குடியிற் பிறந்தார்க்கும் அவ ரது சமயக் கோயிலிற் சென்று ஆண்டவனை வழிபட உரிமை வேண்டுமென்பாரும், சிலர்க்கு அது கூடாதென்பாரும் சம யப் பற்றுடையவர்களே; சமயம் மாசின்றி நிலைபெறவேண்டு மென்னும் எண்ணம் உடையவர்களே; ஆதலின் ஒருவர்

கருத்தை மற்றொருவர் பரிவுடம் ஆராய்ந்து பார்த்தல் முறையாகும். நான் இங்கே கூறக்கருதுவன, நூன்முறையுடன் மாறு படாத சில வரலாற்றுண்மைகளே. அவற்றை ஆய்ந்து துணிதல் இப்பேரவையோர்கடனும், ஏனை அறிஞர்கடனுமாம்.

திருக்கோயில்கள் இப்பொழுது காணப்படுதல் போன்றே பண்டைநாளில் இருந்தனவல்ல. முன்னாளில் மரங்களினடியிலும், மன்றங்களினும், நட்ட கந்துருவங்களிலும் கடவுளை வழிபட்டுவந்தனர். பின்பு, நாளடைவில், மண்டபங்களும், திருச்சுற்றுக்களும் பிறவும் சிறிதுசிறிதாகப் பெருகிவர, அவற்றை அமைக்கும் ஆகம விதிகளும் ஏற்படலாயின. இப்பொழுதும் ஒரு மரத்தடியில் வைக்கப்பெற்ற பிள்ளையாருக்குச் சிறுபந்தரும், மண்டபமும், கோயிலும் முறை முறையே உண்டாதலைக் காண்கின்றோம். இவ்வாறேதான் பண்டைநாளினும் கோயில்கள் யாவும் தோன்றின. யானை முதல் எறும்பு ஈறாக உள்ள அனைத்துயிர்களும் கடவுளை வழிபட்ட செய்தியைப் புராணங்கள் புகல்கின்றனவே. இப்பொழுதுள்ளன போன்ற கோயில்களிலா அவை வழிபட்டன? கோயில்கள் பண்டை நாளில் எப்படியிருந்தனவேனும், இப்பொழுதுள்ள வழக்கத்திற்கு மாறாக யாதுஞ் செய்தல் பொருந்தாதெனின், வழக்கம் என்பதும் யாண்டும் ஒரு பெற்றியாகக் காணப்படவில்லையே. தமிழகத்திலேயே, ஒரு நாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற் குரியரல்லார் மற்றொரு நாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற்குரியராதலும், தமிழ் நாட்டின் எப்பகுதியிலும் கோயிலிற் புகலாகாதவர் வேறுநாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற்குரியராதலும் காணப்படுதலின், நூல்களோ வழக்கமோ இன்னின்னார் கோயிலிற் புகத்தகாதவர் என அறுதியிடுவதாகத் தோன்றவில்லை. சில வகுப்பினர் யாண்டும் கோயிலிற்புகுவதில்லையெனினும், ஒரு சார் நூல்களும் அதற்காதரவாக விருப்பினும், நம் பெருமக்களுடைய உண்மைக் கருத்தினை ஊன்றியுணர்தலும், நமது சமயத்தின் ஆக்கத்தை நாடுதலும் நமக்குரிய கடனாம். சாதி, குலம் என்பன உலகியல் நடை பேற்று முறையில் ஏற்பட்ட சிலகட்டுப்பாடுகள், அல்லது சட்ட திட்டங்கள். சமயங்களோ

உயிர்களின் கடைத் தேற்றத்திற்குரிய நெறிகள். உடல் பற்றுக் கோடாகத் தோன்றிய சாதி, உயிரின் ஈடேற்றத்தைக் குறிக்கோளாகவுடைய சமயத்திற் புகுந்து சில மக்களை அதற்குரியரல்லராக்குதல் முறையாகுமா? நம் சைவ சமய அருட்குரவர்கள் கோயில்தோறுஞ் சென்று இறைவனை வணங்கி உய்யுமாறு பதிகங்கள்தோறும் வற்புறுத்தருளியது சிலரைமட்டுங் கருதியோ? சிவநெயர்காள்! இவற்றை ஓர்ந்து பாருங்கள். வடமொழிக்கடலும், தென் மொழிக்கடலும் நிலை கண்டவரும், வேதாகமங்களின் விளைபொருளெல்லா முணர்ந்து சிவஞான போதத்திற்குத் திராவிட மாபாடியம் என்னும் ஒப்பற்ற பேருரை வகுத்தவருமாகிய மாதவச் சிவ ஞான முனிவர்,

> "சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்
> செப்பிடினவனுடனுறைக
> அவனொடுகலந்து பேசுகவவனோ டருகிருந்
> துண்ணுகவென்னும்
> உவமையில் சுருதிப்பொருள்தனை நம்பா
> வூமரோடுடன் பயில்கொடியோன்
> இவனெனக் கழித்தால்ஐயனே கதிவேறெனக்கிலை
> கலைசையாண்டகையே"

என்றருளிய அருமைச் செய்யுளின் பொருளைச் சிந்தனை செய்யுங்கள். அருமறையின் துணிபு இதுவென்றும், அதனை நம்பாதவர் இத்தகைய ரென்றும், அவ்வன்கண்ணரொடு உடன் பயிலுதலே இறைவனுக்கும் வெறுப்பினை விளைக்கும் பெருந்தீங்காமென்றும் அருளிச் செய்ததனை அறிந்து வைத்தும், அதனைப் புறக்கணித்தொதுக்கி மாறு படப்பேசுவோரும் சைவராவரோ? அன்னார் அவரைப் போற்றுதலும் உண்மையாமோ? மற்றும் சமயத்தின் நிலைபேற்றைவிரும்புவோர் 'புறச்சமயம் புகுவோர் புகுக, சைவசித்தாந்தத் தேனமுதருந்துவோர் சிலரிருந்தாற் போதும்' என அமைதல் சாலாது. பலரிருப்பினன்றி இக்கால நிலையில் அத்தேனமுதைச் சிலரும் அருந்த முடியாதநிலை ஏற்படும் என்பது

உறுதி. காலமென்னும் கடுநீர்ப் பெருக்கானது சமய நெறியுள்ளும், முன்னும் எத்தனையோ பல மாற்றங்கள் செய்துள்ளது, இனியும் செய்ய வல்லது என்பதனை உணர்ந்து அதற்கேற்பத் தலைசாய்த்துக் கொடுப்பதே அழிவினைத் தடுக்கும் சதுரப்பாடாகும்.

அறிஞர்களே!

இம் முன்னுரையில் இன்னும் இதனை நன்கு விரித்துரைத்தல் ஒல்லாது. என் அறிவிற்கு உண்மையாகப் புலப்பட்ட அதனையே கூறினேன். நெடுநாள் இல்லாதிருந்த ஒரு செய்தியை வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் சிற்சில இடர்ப்பாடுகள் இருத்தல் கூடும் என்பதனை யுணர்வேன். சமயத்தின் துணிபு இதுவென்பதனை உடன்பட்டு, ஒல்லும் வகை பணியாற்ற வேண்டுமென்பதே என் கருத்து. இங்கு நான் கூறியது தவறுமென யாரேனும் ஆதாரத்துடன் எடுத்துக் காட்டின், அதனை நன்கு சிந்தித்து உண்மைகாண முயல்வேன்.

இனி, சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் பணிகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சமாசம் இதுவரை சமயத்திற்குப் பலதொண்டுகள் புரிந்துள்ளன வென்பதில் ஐயமில்லை. அதிலும் சில ஆண்டுகளாகச் சைவத் திருமுறைகள் யாவற்றையும் யாவரும் எளிய விலைக்குப் பெற்றுப்படிக்குமாறு அழகுற அச்சிட்டு வருஞ்செயல் மிகவும் பாராட்டற்குரியது. இந் நன் முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைக்கும் சமாச வுறுப்பினர்கட்குச் சைவவுலகம் முழுதும் கடப்பாடுடையதாகும். இங்ஙனமே மெய்கண்ட நூல்களையும், பிற சைவ நூல்களையும் அச்சிட்டுதவும் பணியைச் சமாசம் மேற்கொள்ளுமென்னுந் துணிபுடையேன்.

சமய வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் சமாசம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள் மற்றும் எத்தனையோபல உள்ளன. சைவ சமயத்தவருள் தங்கள் சமய உண்மைகளை அறிந்தவர்கள் எத்தனை பேருளர்; தங்கள் சமய நூல்கள் இன்னவென்றும், சமய குரவர் இன்னாரென்றும் அறிந்தவர்களா

வது நூற்றுக்கு ஐந்துபேரிருப்பரோ? இந்தநிலைமையில் இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்குச் சைவ மக்களை விட்டு வைப்பது? சைவரென்போர் யாவரும் தம் சமய உண்மை களை ஓரளவேனும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டின், சமாசம் உடனே மேற்கொள்ள வேண்டிய பணியாவது தகுதியுடைய சமயச் சொற்பொழிவாளர் ஒருவரேனும் ஊர்தோறுஞ் சென்று விரிவுரை யாற்றும்படி ஏற்பாடு செய்தலாகும். மற் றும் தமிழ் நாட்டின் இன்றியமையாத இடங்களிலேனும் ஆண்டுதோறும் சிலராவது சைவசித்தாந்த நூல்களை முறை யாகக் கேட்டுப் படிக்கும்படி தூண்டுதல் வேண்டும். சித்தாந்த வெளியீட்டிலும் சைவசமய உண்மைகளை அனை வரும் எளிதில் உணரும்படியாகத் தனித்தனியே விளக்கி எழுதிவரல் வேண்டும். மிக எளிமையுடைய இரண்டொரு பணியையே இங்கே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் என் விருப்பம் உலகமுழுதும் சைவசமய மாண்பினை அறியும்படி செய்து "சேரவாரும் செகத்தீரே" என அழைக்கவேண்டு மென் பதாகும். சமாசம் தன் பணியைச் செய்யுமாறு, சைவர்கள் யாவரும் அதில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தும் பிறவாறும் உதவி புரியுங் கடமைப்பாடுடையராவர். முடிவாகச் சைவமக்கள் எல்லாருடைய நினைவுக்கும் நான் கொண்டுவர விரும்புகின் றவை, சைவர்களெல்லோரும் தாழ்வெனும் தன்மையுடைய ராதல் வேண்டும்;

'நின்றும் இருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்ற ளிணை'

என்றபடி, எப்பொழுதும் சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சிந் தித்தல் வேண்டும்; தீமை யெல்லாவற்றையும் போக்கி நன்மை யனைத்தையும் தரவல்ல திருவைந்தெழுத்தை இடை யறாது உருப்பெற உன்னி ஓதுதல் வேண்டும்; சைவத்திற் கும் நமக்கும் வாழ்வளித்த சமய குரவர்களை மாறா அன் புடன் போற்றி யொழுகுதல் வேண்டும்; இவற்றால் தாம் எய்தும் இன்பத்தை வையகமுழுதும் எய்துகவெனச் சிந் தித்தல் வேண்டும் என்பனவே.

அறிஞர்களே!

இதுகாறும் நான் கூறியவற்றை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நுங்கள் பொறுமைக்கும் பெருமைக்கும் வணங்குதலுடையேன். நான் இங்கிருக்குமாறு பணித்த சமாச அன்பினர்கட்கு மீண்டும் என் வணக்கத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றேன்.

"நமச்சிவாய வாஅழ்க, நாதன்தாள் வாழ்க"

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ

இளைஞர் மகா நாட்டுத் தலைமைப் பேருரை

[திரு. நீ. கந்தசாமி பிள்ளை]

(மலர் எ - இதழ் க - கசு-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இறைவன் கூத்தப் பெருமானாக எழுந்தருளியுள்ள நிலை இவ்வைந் தொழிலைக் காட்டுவதேயாகும். ஆன்மாக்கள் பெறவேண்டுவது இறைவனது திருவடிப் பேறாகிய பேரின்பமே யென்பது நமது தத்துவ முடிவாகும். அப்பேற்றினை யடைதற்கு உயிர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பலபடியான செயல்கள் உள. அவற்றை ஒருவகையில் பத்துப் படிகளாகப் பிரித்துக் கூறுவதுண்டு. அவை, மண்முதல் ஒலி ஈறாகவுள்ள தத்துவங்களுடைய நிலை இயக்கங்களை அறியும் தத்துவ ரூபம்; அவை யெல்லாம் அறிவில்லாதனவென அறியும் தத்துவ தரிசனம்; இறைவன் அருளினாலே தத்துவங்கள் தமக்குப் புறம்பாயவையென அறிந்து நீங்கும் தத்துவ சுத்தி; முதலாக ஆன்ம நிலையும் இறை நிலையுமுணர்ந்து இறைவனோடு இரண்டற நின்று பேரின்பம் துய்த்தல் வரையிலும் ஆகும். பேரன்பர்களே! நமது தத்துவம் எத்தகையதென ஒருவாறு மேற்பார்வையாகப் பார்த்தோம். இளைஞர்க

ளாகிய நாம் எந்த முறையில் சித்தாந்தத்திற்குத் தொண்டு செய்வ தென்பதை இப்பொழுது ஆராய விரும்புகிறேன். நாமோ இளைஞர்; நமது தத்துவமோ முதிர்ந்த நிலையி லுள்ளது. சிந்தையுஞ் செயலும் அற்ற நிலையிலன்றோ நமது உயிர்கள் அடையவேண்டிய முடிவாகிய பேரின்பத்தின் புற வெல்லையின் சேயதோர் கோடியையேனும் அணுகக் கூடும், இப்போது என் செய்வது என்ற மனத் தளர்ச்சி நமக்கு ஏற்படா வண்ணம் நமது தத்துவமுறை அழகான வரிசை யில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இளைஞர்களாகிய நாம் மேற் கூறிய பத்து வகையான செயல்களில் முதலாவதான தத் துவ நிலை இயக்கங்களை அறியத் தொடங்கி அவ்வறிவின் பயனை நம்மவர் அனைவரும் நுகருமாறு நமது தாய் மொழி யிலேயே வெளியிடலாம். இவ்வாறு தத்துவ அறிவைப் பெறுதற்கு இதுகாறும் மண்முதல் ஒலிஈறுான தத்துவங்களை மேல்நாட்டார் அறிந்திருக்கின்ற முறைகளையெல்லாந் திரட்டி நீவிரும் புதுவதாக ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றையெல்லாம் நம் மொழியிலே ஆக்கித்தரால் வேண்டும். இத்தகைய தொண்டின் பயனாக நாம் மண், நீர், தீ, வளி, கால் முதலிய பல தத்துவங்களின் நிலைகளையும், இயக்கங்களையும் நன் குணர்ந்து அவற்றின் பலவகையான கூட்டங்களினாலும் பிரிவுகளினாலும், உலகம் வியக்கத்தக்க பலபல புதுமைகளைத் தேர்ந்து உலகிற்குப் பேருதவி செய்யலாம். உலகத்தின் பல பாகங்களிலும், சில பெரியோர்கள் தோன்றி, நீராவி, மின் பொறி, ஒலிஅலை, வளிஇயக்கம் முதலியவற்றின் நுண்மை களை நன்குணர்ந்து, அவற்றை மக்களுக்குப் பயனளிக்க வல்ல முறைகளில் பொருத்தி, யாவரும் கண்டு வியந்தின் புறத் தக்க செயல்கள் பலவாற்றியிருத்தல் நாம் அனைவரும் உணர்ந்ததே யாகும். இப்பெரியோரை யெல்லாம் ஆங் காங்கு நிலவிவரும் சமயங்கள் தமது சமயத்துக்குப் புறம் பாகவே கருதி வருகின்றன. நமது தத்துவ முறையிலோ வென்னில், இவர்கள் இறைவனை அடையவிருக்கும் பத்து நிலைகளுள், முதல் நிலையினராகக் கருதப்படுவார்களல்லரா? உலகெங்கும் அறிவு நூல்களும் சமய நூல்களும் ஒன்றோ டொன்று மாறுற்றுக் கலாம் விளைத்து இன்னல்படவும்,

நமது சித்தாந்தமோ, இக்காலத்துப் பலரும் போற்றும் அறிவுநூற் கொள்கைகளை ஆராய்ச்சி செய்து தெளிதலையே சமயத்தின் முடிவான பேரின்பத்துக்கு அடிப்படையாக வகுத்திருப்பது பெரிதும் போற்றத் தக்கதேயாகும். இத் தகைய சீர்மலிந்த கொள்கைகளை வேறு எங்கும் காண வியலாதென்று உறுதியாகக் கூறலாகும். அன்பர்களே! நமது சித்தாந்தத்தின் உயர்வை பரந்த உலகம் எக்காலத்து தெரிந்து போற்றப் போகின்றது? அதனை உங்கள் உரிமை யாகக்கொண்ட நீவிர் அவ்வுண்மைகளை உலகிற் பரவச் செய் யும் முறையில் எவ்வகைத்தொண்டு ஆற்றவல்லீர்? "யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" எனக்கூறிய பெரியார் உங்கள் முன்னோரல்லரா? நீவிர் இதுகாறும் சித்தாந்தத் தேன் பருகி இன்புற்றிலீர் போலும்! அதுகுறித்து வாளாவிருக்கின் றீரோ? காலம் தாழ்க்காது நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடி சித் தாந்த உண்மைகளைத் தக்க ஆசிரியர்பால் கேட்டு, காலநிலைக் கேற்ப ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மரபாகக் கேட் கப் பெற்றுவரும் சில சிறந்த உண்மைகள் போற்றுவாரின்றி மறையும் நிலையில் இருக்கின்றன. இவ்வுண்மைகளை அனை வரும் அறியும் வண்ணம் தெளிவாக வெளியிடுவதினால் சிறந்த பயனெய்தலாம் என்பதில் ஐயமேயில்லை. இவ்வுண்மை கள் மறைந்து கிடக்கும் இடங்களை நாடித் தெரிந்து கொள் வதே தம்முடைய முதற்கடமையாக நமது இளைஞர்களிற் சிலர் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனை மேற்கொள்ள வல் லார் நம்மவர்களில் மாணவர்களே யாவர். அவர்களுள்ளும், பல்கலைக்கழகங்களில் தத்துவபாடங்களைச் சிறப்பாகப் பயின் றவர்களே பெரிதும் தகுதியுடையாராவர்.

நமது சித்தாந்தக் கொள்கைகளில் ஊறி வளர்ந்த பெரி யோர்கள் உலக வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்தி வந்தார்க ளென்பதையும், எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்றெண்ணி வந்தார்களென்பதையும், அதனாற் பெற்ற, பெறுதற்காய பலன்களையும் நாம் கருதவேண்டியது இன்றியமையாததா கும். இத்தகைய ஆராய்ச்சியில் நமது உலகவாழ்வு மேம்படு தற்காய பல உண்மைகளும் வெளிவருதல் கூடும். எத்தகைய

சீரிய அரசியல் முறைகளும், வாழ்க்கை முறைகளும் அதனை நடத்துவார்களது உள்ளப் பான்மையின் உயர்வினாலேயன்றி வேறெவ்வாற்றானும் சிறவாதென்பது உலகறிந்த உண்மை யாகும். அரசியல் முறையைத்திருத்த முன் வருவோரினும் மக்கள் உள்ளப் பான்மையைத் திருத்த முன்வருவோர்களே பெரியோராவர். அவ்வாறு உள்ளப் பான்மையைத் திருத்து வதற்கு உலகின் நன்மை தீமைகளையும் அவற்றின் காரணங் களையும் கண்டு தேர்தலும் தேர்ந்த பெரியார்களது நோக்கங் களைத் துணைக்கோடலும் வேண்டற் பாலனவாகும்.

இம்முயற்சியிலும் நமது இளைஞர்கள் ஈடுபட்டுப் பெரி யோர் நோக்கங்களை உலக வாழ்வில் பெரிதும் பரவச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய பெரியோர்கள் நன்மை தரத்தக்கதெ னத் தேர்ந்த வாழ்க்கை முறை பலவற்றுள் எடுத்துக் காட் டாக ஈண்டு ஒன்று கூறுகின்றேன். ஒரு பெரியார் தனக்கு உலகத்தே தோன்றும் பொருள்களில் உளதாய வெறுப்பு விருப்புக்களை உற்று நோக்கினார். தாம் வெறுப்பாகக்கொண்ட வெல்லாம் தன்னுடையநலத்திற்குத் தீங்குபயப்பனவாகவும், விருப்பாகக் கொண்டவெல்லாம் நன்மை பயப்பனவாகவும் தோன்றின. தன்னோடுதொடர்பு படுத்தாமல், முன்வெறுப்பு விருப்பாயிருந்த பொருள்களைத் தனித்தனி ஆராய்ச்சிசெய்த காலத்து, விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ற தன்மைகள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. பின்னர் எல்லாப் பொருளிலும் ஒரே தன் மையாகக் கலந்துள்ள இறைவனோடு அப்பொருள்களைத் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்குங்கால் எல்லாப் பொருள்களும் இன்ப உருவினவாகவும் அருள் பயப்பனவாகவும் தோன் றின. உடனே அவர் எல்லாப் பொருள்கள் மாட்டும் தம்மோ டுடைய தொடர்பை மறந்து இறைவனோடுடைய தொடர்பை எண்ணி நடத்தும் வாழ்வே சிறந்ததெனக் கொண்டு,

> “ தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்
> செம்மை மனத்தினும் தில்லை மன்றினும்
> நடம் ஆடும் அம்பலவாண ”

என்று அவ்வாழ்வைக் குறிப்பாகப் போற்றுவாராயினர்.

"கண்ணிற் காண்பது எவ்வுலகினும் காண்பன
எல்லாம் நீயேயாகி நின்றதோர் நிலையே"

என்றும் அவ்வாழ்க்கையை வற்புறுத்தலாயினர். எந்நிலையி லும் வாழ்வு இன்புறுதற்கு இத்தகைய கொள்கையை மேற் கொள்ளல் சால்புடைத்தென்பது வாழ்க்கையின் பல நிலைகளி லும் பொருத்திக் காண்பார்க்கு நன்கு விளங்குவதாகும். இவ்வாறு காணப் பெறும் பல வாழ்க்கை உண்மைகளையும் தெரிந்து, வெளியிட்டுப் பலரும் போற்றச் செய்து, அதன் வழி மக்கள் உள்ளப் பான்மைகளைச் சீரியமுறையில் திருத்து வது சைவ இளைஞர்களின் கடமையாகும்.

நண்பர்களே!

சித்தாந்தத்தோடு கலந்து நிற்கும் நமது தமிழ் மொழியோ, பரம்பொருளொப்பத் தோற்றம் தெரியவொண் ணாததாய், உலகத்தில் வழங்கும் மொழிகளுளெல்லாம் மிக வும் பழமை வாய்ந்ததாய், தன்னோடொத்த மொழிகளும், தனக்குப் பின் தோன்றிய மொழிகளும், மக்கள் உள்ள வளர்ச்சிக்கேற்ப வளரவாற்றாதனவாய் இறந்தொழியத் தான் ஒன்றுமே இறந்த காலப் புகழெல்லாம் தாங்கி எதிர் காலச் சீரெல்லாம் நோக்கி நிற்கும் பேரரசியென்னத் திகழ் கின்றது. இதன்கண் அமைந்துள்ள நுண்ணிய இலக்கண நூல்களும் பண்டைய மக்களின் வீரம், கொடை, உள்ள நெகிழ்ச்சி முதலியவற்றை விளக்கும் சங்க நூல்களும், மக் கள் கொண்டொழுகவல்ல நீதிகளைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறும் நீதி நூல்களும், தெய்வமணங் கமழும், இறைவனைப் போற்றும் பாடல்களும் உண்மை தெரிக்கும் தத்துவ நூல்களும் எண்ணிறந்தன. ஆன்றோர்கள் உளங்கசிந் துருகிப்பாடிய தேனூறும் பாக்களை யாம் பயிலுங்கால் உள வாகும் இன்பத்திற்கு இணை, இவ்வுலகில் பிறிதொன்றில்லை. இணையாக ஒன்று கூறவிரும்பின், இறைவன் திருவடியின் பத்தையன்றிப் பிறிதெதனைக் கூறுவது? இதுகுறித்தே நமது கச்சியப்ப முனிவரும்,

"ஆயுந்தொறும் தொறும் இன்பம் தருங்கலை ஆங்கறிவு
மாயுந்தொறும் தொறும் இன்பம் தரும்வள்ளல் வார்கழல்கள்"

எனக்கலையாராய்ச்சியின் இன்பத்தைப் புகழ்வாராயினர்.

நமது தமிழ்ப் பாக்களைப் பயிலுங்கால், அவற்றின் ஆற்றலால், நாம் நம்முடைய நிலையை அறவே மறந்து, அப் பாக்களால் கூறப்பெறும் நிலையில் நம்மையறியாமலே புகுந்து அவைகளோடு ஒன்றிவிடுவதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். இவ்வாறு பல பல பாக்களைப் பயிலுவதால் உள்ளம் பண் படைந்து சிறப்புறுகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய விடந்தீர்த்த பதிகத்தைப் பாருங்கள். கனலிசான்றாக மணம்செய்ய எண்ணித் தொடர்ந்து வந்த காதலன் அரவு தீண்டி இறப்ப, ஓர் துணையுமின்றி ஏங்கியாற் றும் கற்புக்கரசியைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து பிள்ளையார் அருளிய பாடல்களை, ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இன்று நாம் பாடுவோமானாலும், உள்ளம் நலிந்து கண் ணீர் பெருகுகின்றது. அச்சொற்களின் எளிமையை நோக் குங்கள்,

"சடையாய் எனுமால் சரண்நீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே"

அக்கற்புடை மகள் அரற்றும் சொற்களைக் கூறுகின் றார்; அவள் விழுகின்ற செயலைக் குறிக்கின்றார்; இறைவனை விளிக்கின்றார்; ஈதும் முறையோ என வினவுகின்றார். இத் துணை தான் நம் உள்ளத்தே தோன்றும் வேறுபாடுகள் எத்தனை ?

இவ்வாறே அருள்மயமாக நின்று ஆன்றோர் அருளிய பாக்களெல்லாம், நாம் அவற்றோடு கலந்துநிற்கும் சிறுபொழு திலேனும் நம்மை அருள்மயமாக்கி விடுகின்றன. தூய நிலையை அடைகிறோம். இது குறித்தன்றோ திருவாசகத் தைப் பெரியோர் பலவாறு போற்றுகின்றனர்.

"திருவாசகமிங் கொருகால் ஓதில்
கருங்கல் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியில் சுரந்துநீர் பாய

அன்ப ராகுநரின்றி
மன்பதை யுலகில் மற்றையரிலரே!"

என்பது இன்றும் உண்மை யல்லவா?

நமது பண்டைய நூல்களிற் பல, இக்காலத்தும் புதுவது எனப் போற்றத் தக்கக் கருத்துக்கள் பலவற்றைத் தம் மகத்தே கொண்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் யாம் ஆய்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டுவதும் ஒரு கடமையாகும். இக்காலத்தில்,பிற மொழிகளில் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றப் பெறும் சில இனிய பகுதிகள், நம்மொழியில் சீரிய முறையில் அமைவுற்றிருப்பது அனைவரும் கண்டு மகிழற்பாலதாகும். உலகத்தாரால் பெரிதும் போற்றப்படும் ஓர் இந்திய கவிஞர் இறைவனை வழுத்தும் ஒரு பாடலில் மிகவும் அழகாகக் கீழ்க்கண்ட வண்ணம் கூறியிருக்கின்றார்:

*தென்றலஞ் செல்வன் வாயில்நின் றிரப்ப,
தன்திணி இதழ்களுள் ஒன்றிரண் டுகுக்கும்
நறுமல ரேய்ப்ப நின்றதென் இளமை.
இளமைதன் இறுதி எய்திய காலை,
தானலாற் பிறபொருள் நல்குதற் கிலதாய்த்
தன்சுவைப் பொதியுடன் தானே தன்னை
நாயகன் வரவு நோக்கிநின் றளிக்கும்
நறுங்கனி யேய்ப்ப நின்றதென் வாழ்வே!

இதன் கண் கவிஞர் வாழ்க்கையின் இரண்டு நிலையை மலருக்கும், கனிக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளது பெரிதும் இன்பம்

---

* My life when young was like a flower—a flower that loosens a petal or two from her abundance and never feels the loss when the spring breeze comes to beg at her door.

Now at the end of youth my life is like a fruit, having nothing to spare, and waiting to offer herself completely with her full burden of sweetness.

TAGORE, FRUIT GATHERING.

பயப்பதேயாகும். இப்பாடலோடு நம் தாயுமானர் அருளிய,

"விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞான மீரூய்
அரும்பு மலர் காய்கனிபோல் அன்ரூே பாரபரமே"

என்னும் கண்ணியை ஒப்பிட்டு, பொருளை விரித்துப் பாருங்கள். நமது பெரியாரது பாடல்களெல்லாம் பிறமொழிகளில் வெளிவரின், எத்துணைச் சிறப்பாகப் போற்றப் பெறும் என்பதை எண்ணுங்கள்.

நமது மொழியில், பலதிறப் புலமையுடையாரும் கற்றின்புறத்தக்க நூல்கள் மலிந்துள்ளன. சொற்கள் அமைந்துள்ள முறையிலே இன்பம் பயக்கும் செய்யுள்கள் முதல் பொருட்பொலிவால் மெய்ப்பாடு தோற்றி வையகத்தில்வானகத்தை வரவழைக்கும் நூல்கள் வரை இங்குக் காணலாம். பண்ணொடு பாடவல்ல இசைப் பாடல்கள் பல எங்கெங்கோ ஒலியும் ஒளியும் காந்து மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன.

செந்தமிழ்ச் செல்வர்காள் !

நீவிர் அனைவரும் செந்தமிழ்த்தாய்க்கு ஆற்றவேண்டிய தொண்டுகள் பலவுள. முதற்கண், நமது நாட்டிலேயே, நம்மவர்களே தமிழ்மொழியைப் பயிலும் வண்ணம் நீவிர் முயற்சிக்க வேண்டும். நமது மொழியிலுள்ள அரிய நூற் கருத்துக்களையெல்லாம் பிறநாட்டாரும் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணமும் பிறமொழியிலுள்ள அரிய நூற்கருத்துக்களை நம்மொழியிலே தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணமும் மொழி பெயர்ப்புக்கள் பல செய்தல்வேண்டும். அரிய தமிழ்ப் பாக்களையும் காப்பியங்களையும் படித்து இன்புறுவதையே பொழுது போக்காக நம் ஓய்வுக் காலங்களிற் கொண்டு அதன் பெருமைகளைப் பிறர்க்கறிவித்து அவர்களும் இத்தகைய பொழுது போக்கில் ஈடுபடுமாறு செய்தல்வேண்டும். இதனல் அடையக் கூடிய நன்மைகள் பல. வெளிவராது பரண்களில் தூங்கும் சுவடிகளை யெல்லாம் இறந்துபடாது உலகில் உலவுமாறு செய்தல் வேண்டும்.

சைவ இளைஞர்காள்! நமது நாட்டில் மலிந்து கிடக்கும் கோயில்களைப்பற்றி எப்பொழுதேனும் சிந்தித்திருக்கின்றீர்களா? குறிகளாலும் அடையாளங்களாலும் நம்மை ஆட்

கொள்ளவேண்டி இறைவனுணையில் எழுந்தவை அவையென் பதை நீவிர் கருதியதுண்டா? இற்றைய வசதிகள் ஒன்று மற்ற அற்றை நாட்களில் நமது முன்னோர் கருங்கல் என்பது காணக்கூடாத, மருத நிலங்களிலெல்லாம் மலைகள் எழுந்தன வொப்ப எடுத்திருக்கும் தளிகளைக் காணும்தொறும் காணும் தொறும் அவர்கள் உள்ளப்பான்மையும் உறுவலியும் உங்கள் உள்ளத்திற்றோன்றி உட்கும் நாணமும் விளைக்க வில்லையா? இக்கோயில்கள் பலவும் நமது பண்டைய பெருமையையும், தமக்கென ஒன்றும் போற்றாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த பெரி யாரது சிறப்பையும், குறிகளால் நமது தத்துவங்களை விளக்கி அறியாதாரும் அறியக்காட்டிய நுண்மையையும் சிற்பவன்மை யையும் நமக்குப் பலகாலும் நினைவூட்டி நிற்கின்றன. இத்தஞ்சைமா நகர்க்கண், மண்ணவர் விண்காண ஏறும் ஏணி ஒப்பவும், வானமென்னும் நீலக்கவிகையின் காம்பெனவும், இராசராசச் சோழரின் உள்ளத்தே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்ததோர் இறைவன் உருவெனவும் ஓங்கி நிற்கும் பெருங்கோயிலைப் பாருங்கள். அதன்கண் நுண்ணியவேலைக்கு இடந்தராத கருங்கற்களைத் துணைக்கொண்டு நமது முன் னோர் உள்ளக் குறிப்புக்களை வெளிக்காட்டும் உருவங்கள் பல அமைத்திருத்தல் எத்துணை வியப்பைத் தருகின்றது? இச் சிறப்பெல்லாம் போற்றாது, இவைகளைப் புறக்கணித்து, அவைகள் தாமே காலவாற்றலால் அழியுமாறு விடுதல் நமக் குப் பொருந்துமா? இளைஞர்களாகிய நீவிர் இக்கோயில் களின் நுட்பங்களையும் பெருமைகளையும் யாவரும்போற்றும் வண்ணம், உங்கள் உங்கள் செயலுக்கேற்ற சிறு திருத் தொண்டுகளேனும் செய்ய வேண்டாமா?

உண்மையன்பர்களே!

> "காலையும் மாலையும் கால்பெயர்த் திடுவதன்
> ஆலயம் வலம் வருவதற்கே சால்பினில்
> கைகொடு குயிற்றுவது ஐயநின்னது
> கோயில் பல்பணி குறித்தே"

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கைப் பின்பற்றி, நீவிர் அனைவரும் உங்களுக்கு அருகிலமைந்துள்ள கோயில்களுக்கு நாடோறும் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வாழ்வது இன்றியமையாத

தாகும். நம்முட் சிற்சிலர் ஒன்றுகூடி ஒரு சிறு கூட்டமாகச் சேர்ந்து பழுதாயிருக்கும் கோயில்களுக்குச்சென்று பண்டைய அமைப்பு மாறுவண்ணம் ஏற்ற திருப்பணிகள் பலவும் செய்யலாம். பழங்கோயில்களுள் மறைந்துகிடக்கும் கல்வெட்டுக்கள் பலவும், நமது நாட்டின் வரலாற்றிற்குப் பெரிதும் வேண்டப் பெறுவதாகலானும், ஏனைய வழிகளால் அறிந்து கோடற்கியலாத பல சமய உண்மைகளும், இலக்கிய மறைபொருள்களும், வாழ்க்கைமுறை நாட்டின் பிரிவு முதலிய குறித்த செய்திகளும், பிறவும் அவைகளிடையே தெளிவாகக் காணப்பெறலானும், சைவஇளைஞர் அவற்றைப்பொன்னே போற் போற்றித் திரட்டி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பழங்கோயில்களிற் சிதைந்துகிடக்கும் பிறர்க்குப் பயன்படாக்கருங் கல்களும், கற்சல்லிகளும்கூட நம்மால் போற்றத் தக்கனவாகும். ஆங்காங்கு கிடைக்கும் கற்றூண்கள், சிற்பம் சிறந்த சிறுகற்கள் முதலியவற்றைத் தேடி எடுத்து ஒருபொது இடத்தில் கண்காட்சியாகக் கூட்டிவைத்தல்வேண்டும். அவைகளை யாம் காணுந்தோறும், அவைகளோடு தொடர்புடைய நம் முன்னோர்களது அருஞ்செயல்களெல்லாம் நம்நினைவிற்கு வந்து நம்மை ஊக்கவும்கூடும். நமது சைவப் பெரியார்களது உருவச்சிலை அமைந்துள்ள இடங்களை யெல்லாம் தேடிச் சென்று அவைகளுக்குப் படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருக்கோயில்கள் பலவற்றின் அமைப்புக்களையும், ஒன்றற்கொன்றுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் நன்குதெரிந்து, சிறப்பியல்களைத் தெளிந்து வெளியிடல் வேண்டும். பாடல் சால்பதிகளிலெல்லாம், அப்பதிகளுக்குரிய பாடல்களேனும் பலரும் பயிலும் வண்ணம் உதவிபுரிதல் வேண்டும். இத்தகைய தொண்டுகள் பலவுளவாகலின், அவரவர் தகுதிக்கேற்ப ஆவன செய்வீர்களாக.

நண்பர்களே !

சமயமும், தத்துவமும் எத்தகைய சிறந்த கொள்கைகளை உடையவேனும், அவற்றைச் சார்ந்தார் அக்கொள்கைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் பின்பற்றுகிற அளவிற்கும், முறைக்கும் ஏற்பவேஉயர்வு தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றமையின்

நாம் நம் சமயத்திற்குச் செய்யவேண்டிய சிறந்த தொண்டா கக்கொள்ள வேண்டியது நம்நிலைக்கேற்ப அக்கொள்கைகளை வாழ்க்கையிற்கொண்டு நடத்தலேயாகும். இறைபணி என்பது ஏதோ ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் ஆற்றுவதொன் றெனக்கருதாது, எக்காலத்திலும் நம்முடைய எச்செயல்களி லும், இடையீடின்றிக் கலந்துநிற்கும் ஒன்றெனத் திண்ண மாகவுணர்ந்து அவ்வுணர்விற்கே நம்முடைய சிந்தை, செயல் சொல் முதலியவற்றை அடிமைப் படுத்திக் கொள்ள வேண் டும். அன்பும் அருளுமே நமது சமயத்தின் அடிப்படை யென்பதையும், அன்பு பெருகிய வழியே இறைவன் திரு வருளுக்கிலக் காகுகின்றோ மென்பதையும், உயிர்களிடத்துக் காட்டும் அன்பெல்லாம் இறைவனிடத்துக் காட்டுவதே என் பதையும்,

"ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே"

என்னும் மணிவாசகத்தாலும்,

"அன்பைப் பெருக்கி என் ஆருயிரை ஆண்டுகொண்ட
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே"

என்னும் தாயுமானவர் அருட்பாடலானும்,

"ஈசனிடத் தன்புள்ளார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்புள்ளார்"

என்னும் திருவாக்கானும் முறையே விளங்க வுணரலாகும்.

உண்மை அன்பரீர் !

இதுகாறும் நமது சமயம், தத்துவம், மொழி, கோயில் முதலியவற்றைப்பற்றி யான் கூறிய சிலவற்றை, என் புன் சொற்கள் நோக்காது, பொருள்களின் பெருமை நோக் கிச் செவி சாய்த்துக் கேட்ட தங்களுக்கு என் உளமார்ந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, இவ்வாண்டில் இளைஞர்களாகிய யாம் செய்யவேண்டிய பணிகளைத் திட்டம் செய்யுமாறு தங் களைக் கேட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றேன்.

"வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே"

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ

28-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

சைவ மங்கையர் மகா நாட்டுத் தலைமைப் பேருரை

[திருவளர்செல்வி. மாணிக்கவாசக சரோஜனியம்மையார்]

(இதழ் எ - மலர் க - 20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனி, முற்காலத்தில் ஆடவர்கள் எப்படிச் சிவபெருமானைத் தொழுவதிலும், சைவப்பணி ஆற்றுவதிலும் கருத்துடையவர் களாயிருந்தார்களோ, அப்படியே பெண்மக்களும் இருந்து வந்தார்களென்று பண்டைத் தமிழ் நூல்களின் வாயிலாக அறிகின்றோம். நாயன்மார்களின் வரலாறுகளைப் பயிலும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கைத் துணையாயமைந்தவர்கள் தம் கணவர் கருத்திற்கேற்பச் சிவ பிரானிடத்தும் அவர் தம் மெய்யடியாரிடத்தும் நிரம்பிய அன்பு உடையவர்களாய், எந்நேரமும் இறைவனின் திருவடித்தாமரைகளை நெஞ்சத் தழுத்திய தல்லாமலும் தம் கணவர்க்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளையுஞ் செவ்வனே செய்து முடித்தும் அடியார்களுக்குத் திருவமுது வழங்கியும் தம்மாலியன்ற அளவு சைவப்பணி செய்தும் வாழ்ந்தார்கள். தெய்வச் சேக்கிழார் தாம் அருளிய பெரிய புராணத்தில் சிறுத்தொண்ட நாயனர் வரலாற்றில் கூறுவதைப் பார்மின்கள்! சிறுத்தொண்ட நாயனாது பேரன்பினை உலகினர்க்கு வெளிப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்ட சிவபிரான் உணவு வேண்டி வந்த துறவிபோல் வந்து ஒரு தாய்க்கு ஒரு பிள்ளையைக் கொன்று கறிசமைத்து வைத்தாலன்றி உணவருந்த முடியாதென்று சொன்ன காலத்தில் சிறுத்தொண்டர் சிறிதும் தயங்காமல் தமது அருந்தவப் புதல்வனைக்கொன்று உணவாக அளிக்க விரும்பியபோது, அவர் தம் இல்லக்கிழத்தியாகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் தாமும் தம் கணவர் விருப்பத்திற்குச் சிறிதும் மாறுகூறுமல் சிவனடியார் விரும்பியபடி உணவளிப்பதையே தம்முதற் கடனுக நினைந்து தாம் அரிதிற் பெற்றுப் பரிவுடன் வளர்த்து

வரும் கண்ணின் கருமணியனைய தம் ஒரே புதல்வனாகிய சீராளனைச் சிறிதும் மனம் வருந்தாமல் உவகையுடன் கறி சமைத்து வைக்க முன் வந்தாரென்று கூறியிருத்தலை நோக்குங்கள். இதனால் அவ்வம்மையார் தம் கணவர் சொற்கடவாத கற்பரசியென்றும், சிவபெருமானிடத்து மெய்யன்பு கொண்டவர் என்றும் அறிகின்றோம் அல்லமோ ?

இனி, இக்காலத்தில் பெண் கல்வியோ மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் நம்நாட்டில் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. சமயக் கல்வியைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. நம் தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளில் முக்காற்பங்கிற்கு மேற்பட்டவர்கள் கடவுள் நேயம் உடையவராயிருக்கிறார்க ளென்பதை உணர்ந்து நாம் மகிழாமலிருக்க முடியாது. என்றாலும், அடியார்க் கெளியராகிய சிவபிரானை மட்டும் வணங்காமல் பல்வேறு தெய்வங்களை வணங்கி வருவதுமன்றி, அருள் வடிவாய் இலங்கும் எம்பெருமானின் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் தாம் விரும்பிய சிறு தெய்வங்களுக்குக் கைக்கூலி கொடுப்பது போலத் தம் துயரத்தை வெளியிட்டு அழவோ, இடரிலிருந்து தப்பவோ திறனற்ற உயிர்களைப் பலி கொடுத்து மகிழ்ந்து அவற்றிற்குச் சுடுகாடாகத் தம் பாழும் வயிற்றையே பயன்படுத்தி வருவதையுங் காண உள்ளம் அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல் உருகுகின்றது.

இனி, முற்காலத்தில் ஆண்மக்களைப்போலவே பெண் மக்களும் சைவப்பணியில் ஆர்வமிக்கு இருந்தார்களென்பதை விளக்குதற் பொருட்டுச் சைவ சமயத்தை வளர்த்த நம் சகோதரிகளில் சிலரைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன். அவர்களுடைய வரலாற்றினை இங்கே குழுமியிருக்கும் நம் சகோதரிகளிற் பெரும்பாலோர் அறிந்திருக்கலாம். என்றாலும் அவர் தம் கற்பின் உறுதியையும், எந்தெந்த நிலையிலிருந்து தொண்டாற்றியுள்ளார்க ளென்பதையும், ஈண்டு நம் சகோதரிகளுக்கு விளக்கிக் கூறி, அவர்களைப்போலவே நாமும் நம்மாலியன்றவரை சைவ சமயத்தை வளர்க்க வேண்டுவது நம் தலையாய கடமை என்பதையும் நினைப்பூட்டுவேன். (தொடரும்)

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியலூர் - உய்யவந்ததேவர்

அருளிச்செய்த

திருவுந்தியார் மூலமும் சிவப்பிரகாசர் உரையும்

இதில் முற்பட்ட கடவுளாகிய பரமாசாரியரை அருளிச் செய்கின்றார் :

அகளமாய் யாரும் அறிவரி தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் றுந்தீபற.

(உரை) அநாதியே நிர்மலமாய்த் தன்னைக் கூடினவர்களாலும் கூடாதவர்களாலும் அறிதற்கரிய பரிபூரணமான அந்தப் பெரும் பொருள், நம்பொருட்டால் ஒரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வந்தது; இப்படி எழுந்தருளிவந்த அந்தப்பொருள் தீக்ஷையிலே சஞ்சிதத்தையும் ஒழித்து, பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்து அதிலழுந்தாத படியுங் காட்டி, ஆகாமியம் ஏறாதபடி நிலையிலே நிறுத்தி, மாயாபடலத்தையும் உரித்து, மூலமாகிய நிகளத்தையும் விடுவித்து, அருளாகிய அமிர்தத்தைப் புசிப்பித்து, தன்னுடைய திருவடியிலேகூட்டி வேறற நிற்கத் தந்தது.

உந்தி யென்றது குழாங்கூடிய மகளிரது விளையாட்டு. பற - ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். பறக்க என்னும் வியங்கோளைப் பறவென விகாரமாக்கி உம் தீ பற எனப் பிரித்து உமது அனாதி குற்றத்தை விளைக்கும் மும்மலங்களையும் கருவி காரணாதிகளையும் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் விட்டுப் போம்படி இந்த ஞான சாத்திரத்தின் கருத்தே கருத்தாக நிற்பாயெனக் கொள்க. பறக்க வென்னும் எச்சத்

தைப் பறவென விகாரமாக்கி உம்முடைய தீமைகளெல்லாம் பறந்து போகும்படிக் கருதி நிற்பீர் எனினும் அமையும். க

இனி அநாதியே கூடிப் போந்த பிரபஞ்சவாதனையைக் கூடாத படி இந்தப் பொருளிலே அனவரதமும் வாதனைப்படு முறைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

பழக்கந் தவிரப் பழகுவ தன்றி
உழப்புவ தென்பெணே யுந்தீபற
ஒருபொரு ளாலெயேன் றுந்தீபற.

(உரை) (உபாய குருவாலே இரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிராரத்த காரணமாய தேகம் நிற்கையால் அநாதிகாலந் தொடங்கி இந்திரியாதிகளுடன் கூடிவருகிற வாதனையை விடுதற்கு அரிதாயிருக்கும்; அதென்போல வெனின்:—பிறவிக் குருடனுய்த் திரிந்தவனுக்குக் கடாக்ஷத்தாலே கண்விழித்தாலும், அநேகங்காலம் அந்தகாராதி வந்தனை பண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய் வழியைக் குழியென்று சந்தேகித்தும் முன் வந்தாரை யாவரெனக் கேட்டும் நிற்பன். அது போலப்) பிராரத்தத்தாலே இந்திரியாதி விடயங்கள் வந்தடுத்தகாலத்தில், இவற்றின் ஐக்கியத்தாலே ஜநநங் கூடாநிற்கும் ; இது கூடாதபடி, பிராரத்தமான கன்மம் அனுபவிக்கும்போதே, அவற்றினைத் துண்ணுமற் கூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருள் கண்ணுகக் கண்டு, இப்படிக் காட்டுகிற கண்ணுன திருவருளிலே வாதனை பண்ணுவதொழிந்து, பேய்த்தேர்போல் நிலையில்லாத பிரபஞ்சத்தை மெய்யெனக் கருதிப் பெறும்பேறென் நெஞ்சமே! ஒப்பில்லாத பொருள் கண்ணுகை அந்தப் பொருளுடனே வாதனை பண்ணி நில்.

இதில் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென்றதேதெனில், தன்னிடத்தில் நாயகரான தம்பிரானுர் அநாதியாயிருக்க, அவருடைய திருவடியைப் பேணுமல், ஐம்புல வேடர் வசத்திலொழுகி, நாயகரால் முனியப்படு மிக்கத் துயரமாகிய நரக சுவர்க்கங்களிலே உழன்று, அழிவில்லாத சுகத்தை யனுபவிக்கப் பெறுது போக்குவாருடனே திரிகையால், தன்னுடைய நெஞ்சத்தைப் பார்த்து என் பெண்ணே தகாதவற்றிற் குட்படுகின்றுயெனப் பேதைமை யதனல் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணெனக் கூறியது. உ

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவர்களுக்கு ஜநநமரணங் கூடாதென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவர்
பிண்டத்தில் வாராரென் றுந்தீபற
பிறப்பிறப் பில்லையென் றுந்தீபற.

(உரை) தம்முடைய பாக்கியத்தாலே தமக்குப் பிராணனை சிவன் கோசரமாக, இப்படி ஆசாரியராக எழுந்தருளியவரைக் கொண்டே தீக்ஷையாற் சஞ்சிதமான கன்மத்தையும் போக்கி, தேகத் துடனே பிராரத்த கன்மத்தையும் போக்கி, அவர் நிறுத்தின அருட் கண்ணாலே ஆகாமியத்தையும் போக்கி, இப்படி மூன்று கன்மத்தையு முடித்துத் தீர்த்த ஆசாரியர் கைப்பட்டு நின்றவர்கள், ஒருகாலுந் தேகவாதனையின் வழி நில்லார்கள் ; ஆகையாலே கன்மங் கூடாத படி ஆசாரியர் கடாக்ஷத்தாலே சிவனது திருவடியிலே நின்றவர்கட்கு ஒருகாலத்திலும் ஜநநமரணமில்லை. ரு

இந்நிலையிலே நின்று சிவனை அனுபவித்தலா லுண்டான சுகம் வாக்கால் உரைக்க வாராதென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

எங்ஙன் இருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகேன்
அங்ஙன் இருந்ததென் றுந்தீபற
அறியு மறிவதன் றுந்தீபற.

(உரை) தன்னுடைய நிலையுஞ் சிவசொரூபத் தன்மையும் இந் தச் சிவரூபங் கண்ணாகவே அறிந்து, இந்தச் சிவரூபத் துடனே வேறற நின்றனுபவிக்கத் தக்க ஐக்கிய முண்டானபோது, அதனால் விளைந்த பரமசுகத்தை வாக்கால் உரைக்க எண்ணுமளவில் அனுபோக மானது உரைக்கப்படா தாகையாலும், மனவாக்குக் காயங்கள் மாயா விகற்ப மாகையால் இவற்றுக்கு அதீதமா யிருக்கையாலும், இப் பொருட்கு ஓரொப்பில்லா தொழிகையாலும் இப்படி இருந்ததென்று எப்படி உவமித்துச் சொல்லுவேன் ; ஒருவனுக்குக் கன்மந் துலைபோ லொத்து, மலபரிபாகமும் பிறந்து, தேசிகனுடைய திருவடியைப் பெற்றுச் சிவசொரூபத்தையு முணர்ந்து, இரண்டறக் கூடிப் பரமா னந்தமும் விளைந்து, அந்தப் பரம சுகத்திலே அழுந்தின காலத்து, அவனுக்கு எப்படி யிருந்ததோ அப்படியே என்னும தொழிந்து,

இன்னபடியென்று அளவு படுத்தி உரைக்குமதன்று ; ஆதலால் அப்படியே யிருந்தது. அப்படி இருந்த பொருளை ஆன்ம ஞானத்தால் அறிந்து கூடத்தக்கதன்று. ௪

இப்படிப் படர்க்கையாய் நின்ற சொரூபந்தானே, அநாதியே நமக்குத் தன்மையுமாய், முன்னிலையுமாய், கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமும் பிறந்த பின்பு, ஆசாரியனுமாய் வந்ததென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஏகனு மாகி அனேகனு மானவன்
நாதனு மானனென் றுந்தீபற
நம்மையே ஆண்டானென் றுந்தீபற.

(உரை) இப்படிப்பட்ட பொருளா யுள்ளவனே, அநாதியே ஆன்மாவைக் கூடிப் பிரிதற்கரிய ஞகையாலே, ஒன்றென்னும் படியுமாய், யாம் செய்த கன்மத்துக்கீடாக உபகரிக்க வேண்டி, அவன் அவள் அதுவென்று பலவாய் நிற்கத் தக்கவனுமாய், இப்படி நின்று கன்மத்தையுந் தொலைப்பித்து, மலத்தையும் பக்குவமாக்கின இந்த அவதாரத்திலே, நமக்கு ஆசாரியனுமாய் எழுந்தருளி வந்தான். இப்படி எழுந்தருளிவந்து, அநாதியே தொடங்கி இன்றளவுந் திருவருள் கிடையாமல் நரகத்திலே யுழைத்த நம்மையே, காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பெறுதற்கரிய திருவடியைத் தந்து அடிமை கொண்டான்.

ஏகாரம் இழிவின்கண் வந்தது. ரு

இப்படி எழுந்தருளி வந்து அடிமை கொண்டபோதே, தன் பாரங்கெட்டுச் சர்வமுந் தம்பிரானுர்க்கே பாரமாம் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்நாதன்
தன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற.

(உரை) சர்வத்தையுந் தம்பிரானுர் கூடிநின்று கூட்டுகை செய்த இந்த முறைமையை அறியாமல், தன்னலே செய்யப்பட்டதென்று கருதும் ஆன்ம சுபாவமும் அருளாலே விட்டு நீங்கி, இப்படி நீங்கினேனென்கிற தன்னையும் அருளிலே கொடுத்துத் தானும் அருளேயாய அப்பொழுதே, கர்த்தா இவனைக் கிருகித்துக்கொண்டு,

இவன் செயலெல்லாந் தன்செயலேயாக்கி, இவனுந் தானாகவே நிற்பன்; இப்படிக் கூடி, ஒருவன் கைம்மாறு செய்யத்தக்கதாகத் தன்னை யொழிந்த பொருளிலே வேண்டுவது கொடுக்கையன்றி; தன்னையே தந்தான் ஒருவனுக்குச் சிவனும் ஒரு பதங்களைக் கொடாமற் கரையற்ற பலமாக அவனைப்போலத் தன்னையும் அவனுக்கே கொடுப்பான். ௬

இப்படிப் பெற்ற பொருளுடனே ஏகீபாவம் பிறந்து ஒரு சீர்மையாய் நிற்கும் உபாயம் எப்படி யென்று கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி மேல் அருளிச்செய்கின்றார் :

உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது
தெள்ள அரியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஸ்திரீகள் தங்களுக்கு உரிய புருஷர்களிடத் துண்டாகிய *தலையன்பு இடையன்பு கடையன்பென்னும் மூவகை ஆசை மிகுதிக்கொப்பாக, நம்பொருட்டுத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி வந்த தம்பிரானார் தமக்குத் திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மையை ஒருகால் அருளிச்செய்யக் கேட்டும், உள்ளபடி காட்டக் கண்டும், அந்தச் சொரூபம் அநாதியே தம்மிடத்திலே கூடிநிற்கிற முறைமையை யுணர்த்தி அவர் கூட்டும்முறைகளிலே கூட்டக் கூடியும், இப்படி மூன்று வகையுங்கண்ட சீவர்கள் நிருவிகாரிகளாய் (அக்கினி கலந்த மெழுகுபோல்) உருகிப் பேரன்பு கூர்ந்து கரையழிந்திருந்த காலத்து (குளிகையாலே, காளிதமறப் பேதிக்கப்பட்ட செம்பிலே யுள்ள மாற்றெழுந்து செம்பென்னும் பெயர் கெட்டுப் பொன்னென்னும் பெயர் பெற்றாற்போல) ஆன்மசொரூபம் மறைந்து சிவசொரூபமேயாய்ச் சிவனென நிற்பர். இப்படிக் கூடுகை யொழிந்து தம்முடைய போதத்தால் ஆராய்ந்து கண்டு கூடுதெற்கரியர். இப்படித் தஞ்செயல் கூடாதே கூடினவர்களே மேலான ஞானைசுவரியத்தை யுடையவர்கள். ௭

---

*நாயகன்பேர் கேட்டகாலத்தில் வசமழிகை தலையன்பு, நாயகனைக் கண்டகாலத்தில் வசமழிகை இடையன்பு, நாயகனைக் கூடின காலத்தில் வசமழிகை கடையன்பு.

இந்த நிலை கூடாத அளவில் வேறேயும் ஒருபாயம் உண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஆதாரத் தாலே நிராதாரத் தேசென்று
மீதானத் தேசெல்க வுந்தீபற
விமலற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(உரை) மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆக்கினை யென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு ஆதாரந்தோறும் பொருந்தின தேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து, இது கைவந்தபின், நிராதார யோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்ம சொரூபத்தை உணர்ந்து ஒரு பற்றுமின்றிச் சமாதிபரனாய் நிற்க; அந்த நிராதார யோகத்துக்கு உபாய யோகமாகிய மேலான யோகத்திலே சாதித்துத் தன்னுடைய செயலற நிற்குமதைச் சாத்திரங்களின் வழிகளிலே ஆராய்ச்சி செய்து, மீதானமாகிய சிவசொரூபத்திலே கூடும்படி சிரத்தை பண்ணுவாயாக. இப்படிப்பட்ட இடமே நின்மலனாகிய சிவனைக் கூடத்தக்க இடமாவது. அ

ஆதார யோகத்துக் கிட்டவுபாயம் ஒழிந்த சாயுச்சியத்துக் கிலக்கணமான யோகம் அன்றென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆக்கில் அங்கேயுண்டாய் அல்லதங் கில்லையாய்ப்
பார்க்கில் பரமதன் றுந்தீபற
பாவனைக் கெய்தாதென் றுந்தீபற.

(உரை) தற்போதத்தாலே மூலாதார முதல் பிரமரந்திரம் ஈறாகவுள்ள ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு தேவதைகளைத் தியானித்த காலத்தில் உண்டுபோலத் தோன்றியுந் தியானியாத காலத்து இல்லையாகியும், இப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகள் இந்தத் தேகத்தில் ஆதாரங்கள் போலப் போகத்துக்குத் தானமாகிய அண்டத்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே அடைவிக்குமதொழிந்து, பரிபூரணமான சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கமாட்டா; அஃதேனெனில், ஆன்மபோதமானது சிவிக்குமளவில் அதோ முகமாக வொழிந்து சீவியாதாகையால், அதனாற் கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாந் தனக்கு அநாதியேவாதனை பண்ணிப் போந்த மாயாரூபமே யொழியத் தன்னை விட்

நீங்காத சிவசொரூபத்தை யுணர்த்தாது; ஆதலின் தன்னுடைய போதத்தாற் கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்க்கில் சொரூபமல்ல. இவ்வித அவாங் மனோகோசரமாயுள்ள பொருள் இவனுடைய கற்பனையில் அகப்படாது. கூ

மேல் முன் சொல்லப்பட்ட நிராதார யோகத்தை விரித்தருளிச் செய்கின்றார் :

அஞ்சே அஞ்சாக அறிவே அறிவாகத்
துஞ்சா துணர்ந்திருந் துந்தீபற
துய்ய பொருளீதென் றுந்தீபற.

(உரை) பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகம் ஆன்மாவைக் கூடினு லொழிந்து சேட்டியாதாகையால் இந்தத் தேகத்துடனே கூடி நின் றால் உள்ள தோஷத்தை அறிந்து வேறாகக் கண்டு நீங்கி நிற்கவே இந்தத் தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதங்கள் போல இவனுக்கு வேறாகியே நிற்கும். இவற்றை அருட் கண்ணாலே கண்டு நீங்கின ஆன்மாவுக்கு நீங்கின பொழுதே இவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியை களுந் தொலைந்து, இவனுக்கு அநாதியே பிராணனாய் மறைந்து நின்று இரக்ஷித்த சிவனும் இவனைக் கவளீகரித்துக்கொண்டு, தானான் மாவாகியே நில்லா நிற்பன். இந்நிலை தவறாமல் நிற்கும்படி (ஒருவ னோரூர்க்குப் போகுமளவில் மற்றொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச் செல்லாமற் பக்கமே செல்லத்தக்க கள்ளருடைய அடிப்பாட்டையை வழியெனக் கருதிச் சென்றாற் கள்ளராலே விதனப்படா நிற்பன். இந்த விதனங்கள் கூடாதபடி பக்கவழிகளிற் செல்லாமல் ஒருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச் சென்றால் ஒரு வியாகூலமுமறப் போய்க் கருதின வூரிலே சென்று தன்னுடைய கோட்பாடு முடியா நிற்பன். அது போல) சொரூபத்திலே சென்று இரண்டறக் கூடுகிற வழிக்கு விரோத வழியாகிய மயக்க விகற்பங்களிலே விழுந்து ஜநநமரணங் களை அடையாதே, தன்னுடைய சொரூபத்திலே வந்து கூடும்படி வழி காட்டி நிற்கிற வுணர்வு கண்ணாகக் கேவல சகலத்திலே தாக்காம லிருக்கவேண்டும். இதுவே வேதாகமங்களில் தீர்வான பொருள். கo

இப்படிக் கூடும தொழிந்து தன்னுடைய போதத்தாலே கூடும் படி விசாரிக்கில் இப்பொருள் கைகூடாதென்று அருளிச் செய் கின்றார் :

தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பரன்
நோக்கிற் குழையுமென் றுந்தீபற
நோக்காமல் நோக்கவென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவுடனே கூடி ஆன்மாவாய் நின்றும், தன்னு டைய உண்மை குன்றாமற் பரமானந்த சொரூபமாய் நிற்கிற அந்தச் சொரூபத்தைக் கூட விசாரித்து, அது தனியே ஒரு பொருளுமாக உன்னிவிரண்டு பட்டு நின்று பொருந்த விசாரிக்கில், உனக்கு அப் பொருள் கைகூடாது. அநாதியே அந்தச் சொரூபந் தன்னைத் தோற்றாமல் நீயாகி நின்ற முறைமைபோல் நீயும் உன்னைத் தோற்றா மல் அந்தச் சொரூபந்தானாகியே நிற்கில் அப்பொழுதே பரிபூரண பரமானந்த சொரூபியாய் விடுவை.

தற்பரன் என்றதைத் தனக்குப் பரனென விரித்துத் தன் னென்றது ஆன்மாவை என உணர்க. கக

இனி, இந்த வுபாயத்தை அருளிச் செய்த குருவின் பெரு மையை அருளிச் செய்கின்றார் :

மூலை யிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரென் றுந்தீபற
தவத்தில் தலைவரென் றுந்தீபற.

(உரை) மாதாவினிடத்துண்டான சுரோணிதத்திலே பிதாவி னிடத்துண்டாகிய சுக்கிலம் பவளப்பையில் முத்தை வைத்தாற் போலப்படுகிற நாளில், சீவனுனது பிராணவாயு வாகனமாகவும், மனம் வழியாகவும், சிவனுடைய ஆஞ்ஞையாலே சென்று, சுக்கில சுரோணிதத்தின் தலையிலே பதிந்து, கன்மத்துக் கீடாக மூன்றரை கோடி யுரோமத் துவாரமும் எழுபத்தீராயிர நாடியும் வாயுவிற் பிர தானமான தசவாயுவும் நவத்துவாரமும் எண்சாணுடம்பும் எழுதாது வும் ஆறாதாரமும் ஐந்து பொறியும் நாலு கரணமும் மூன்று மண்டல மும் இரண்டு வினையும் எனப் பெயர் பெற்று, இவற்றை ஒன்றெனப் போர்த்த புறத்தோலுமாக ரூபீகரித்து, பிராரத்தமளவுந் தன் னுடைய தேகத்தில் உந்திச் சக்கரத்தின் மேலே கிடந்து, ஆறாமாத

முதல் உந்தி நாளத்தாலே மாதாவினிடத்திலே அன்னரசமுங் கொண்டு, அவ்வன்னரசத்தின் மிகுதியாலே சுழுமுனை நாடி அடைபட்டு இடையும் பிங்கலையுந் திறந்து, பிராணவாயு புகுந்து மேனோக்கி, நாசித் துவாரங்களாலே விட்டவெழுத் தாலே நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத் தறுநூறு சுவாசவுச்சார ணந்தோன்றி, முப்பத்திரண்டு நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் உருச் சென்றவாறே உதர கன்மந் தொலைந்து, மாதாவினிடத் துண்டான பிராணவாயுவிலே, தம்பிரானாருடைய காருண்ணியத்தாலே சத்தி யதிஷ்டித்துக்கொண்டு, இந்தச் சத்தி பலத்துடனே வாயுவானது பிரஞ்ஞையைப் பூமியிலே பதிவிக்கவேண்டிப் பிரஞ்ஞாபத்தியமென் னும் பெயர் பெற்று, இவனுடைய போதம்போல இவனுடைய தேக முங் கீழ்நோக்கி விழும்படி தன்னுடைய பலத்தாலே தலைகீழாகத் தள்ளிப் பூமியில் வந்தபின்பு, தேகத்துக்கடுத்த கன்மங்களாலே புசிப்புகளைக் கருதி இந்திரியங்களாகிய மூலைகளிலே யிருந்து, விட யங்களைப் புசித்துப் புசிப்பொழிந்தால், இவனுடைய போதமானது கீழ்நோக்கிச் சாக்கிரமுதல் அதீதமளவாக அவத்தைகளுக் கடுத்த தானங்களாகிய மூலைகளிலே அடைந்தும், இப்படி இரவு பகல் இந்த மூலைகளிலுண்டான இருளினாலே மறைந்து விகற்பித்து மயங்கியும் இப்படிப் பொய்ப்பிரகாசமான சுக துக்கங்களில் அழுந்தாமற் கீழ் நோக்கின போதத்தை ஒழித்து, உண்மையை யுணர்த்தி மேலாகிய பிரகாசமான பரமாகாச ஒளியிலே விழித்துப் பரபோகத்தில் அழுந் தும்படி கூட்டுவித்த உபாயகுரு மிகவும் அளவிடப்படாத பெருமை யையுடைய தம்பிரானாவர். அரிய தவத்திலே நின்று வழிபட்ட வர்க்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுக்கவல்ல கர்த்தாவுமாவர். கஉ.

இப்படிச் சொல்லுக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத பொருள் கூடு கைக்கு ஓரிட முண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

> ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
> தேட்டற் றிடம்சிவம் உந்தீபற
> தேடும் இடமதன் றுந்தீபற.

(உரை) தனக்கொரு போக்குவர வின்றியே ஒழிவற நிறைந்து சலிப்பற நிற்கிற ஞானத்தை ஆன்மாவின் கண்ணாகக் கூடி, அந்த ஞானமேயாய், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே கூடினோ மென்கிற

விகாரமும் அந்த ஞானமுஞ் சேரக் கரைந்தவிடந்தானே சிவரூப மாம். இந்தவிடம், போதங்கரைந்த விடத்திலே பிரகாசிக்கும தொழிந்து ஆன்ம போதத்தாலே ஆராய்ந் தறியத்தக்க விடமன்று. ௧௩

இந்தவிடத்தைத் தேசிகனாலே அறிந்தே அவனறிவித்த வுபா யத்திலே அவதி கூடாமற் கூடவே, சிவம் பிரகாசிக்கு முறைமையை மேல் அருளிச்செய்கின்றார் :

கிடந்த கிழவியைக் கிள்ளி எழுப்பி
உடந்தை யுடனேநின் றுந்திபற
உன்னையே கண்டதென் றுந்திபற.

(உரை) ஆன்மாவை அநாதியே பொருந்திப் போதுகிற அரு ளாகிய சிவசத்தியை ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்துடனே கூடி அந்தமயமேயாய் நிற்பாய். அப்படி நிற்கவே சிவமானது உன்னையே கண்டு கிரஹித்துக்கொள்ளா நிற்கும். ௧௪

மலமாயை கன்மங்களைப் போக்குகிற ஞானத்தை ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே, இவன் பற்றவே அப்பொழுதே சிவபிரான் இவ னைப் பற்றினேனு மென்கிற நினைவையும் அறுத்துத் தானாக்குவா னென்னும் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

பற்றை அறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றில்அப்
பற்றை அறுப்பரென் றுந்திபற
பாவிக்க வாராரென் றுந்திபற.

(உரை) தேகேந்திரியப் பிராணவாயு அந்தக்கரணங்கள் முதலா யுள்ள பற்றுகளை அறுக்கத்தக்க திருவருளை ஆன்மா பொருந்தி அந்த ஞானமேயாய் நிற்கில், அப்பொழுதே ஞானமாய் நிற்கின்றே மென்கிற பற்றையும் அறுத்துச் சிவன் தானாக்கியேவிடுவன். அல் லது சிவனைத் தியானித்துக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கில், அவன் ஒருகாலமுங் கூடப்படான். ௧௫

இப்படிக் கூடி நின்றவர்கள் ஒன்றிலும் பற்றாமல் நிற்கும் முறை மையை அருளிச்செய்கின்றார் :

உழவா துணர்கின்ற யோகிகள் ஒன்றோடுந்
தழுவாமல் நிற்பரென் றுந்திபற
தாழ்மணி நாவேபோ லுந்திபற.

(உரை) உணர்த்து முறைமையினும் அவத்தையினும் அழுந்தாமற் சிவனது ஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசிக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே கன்மங் கூடிற்றாயினுந் திருவடிஞானங் கண்ணாக நிற்கையாலே ஒரு விடயங்களினும் இரார்கள். தாழ்ந்த நாவையுடைய மணிபோல அசையும் ஆரவாரமும் அற்றிருப்பார்கள். கசு

இப்படிக் கூடுங்காலத்து நடுவே ஒரு குறி நிகழுமென்றும் நிகழ்ந்தாற் செய்யும் பரிகாரமும் அருளிச்செய்கின்றார் :

திருச்சிலம் போசை ஒலிவழி யேசென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற
நேர்பட அங்கேநின் றுந்தீபற.

(உரை) தம்பிரானார் திருவுள்ளத்தடைத்த ஆன்மாக்கள் கருவி கரணாதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடாக்ஷந் துணையாகவே ஒட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச் செல்லுங்காலத்து (இராசாவின் குமாரன் மறுதலையான மாற்றானையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதியைச் சேரச் செல்லுமளவில் இராசாவின் அருகு நின்ற வாச்சியங்கள் எதிர்கொள்ளுந் தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் திருவடிக்குச் சிலம்பும் ஓசையுமான பரவிந்து பரநாதம் அடியார் பிறவித் துக்கங்கெடும்படி ஆரவாரியா நிற்கும்; இந்தப் பரநாதவழியே சென்று பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணி யருளா நின்ற தம்பிரானை உன்னுடைய போதங் களைவதற்குத் தொழுவாயாக. மயக்க விகற்பமென்று சொல்லப்பட்ட உட்பக்க வழிகளாகிய கள்ளரடிப் பாட்டையிற் சென்று தட்டுப் படாமல் நல்லடிக்குச் செல்லுகிற செவ்வை வழியே சென்று. கஎ

இப்படித் திருவடிக்குச் செல்லுகிற வழிக்கு விரோதமாகிய மயக்க விகற்பங்கள் ஒருகாலமும் பொருந்தாதபடி தம்பிரானார் திருவருளை மறவாதிருக்க வென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

மருளுந் தெருளும் மறக்கும் அவன்கண்
அருளை மறவாதே யுந்தீபற
அதுவேயிங் குள்ளதென் றுந்தீபற.

(உரை) உனதநுபூதிக்கு விரோதமாகிய மயக்க விகற்பங்கள் ஒரு காலமுங் கூடாது. அஃதேதனாலென்னில், உனக்குக் கண்ணாகிய சிவ

னருளை ஒருகாலமுங் கைவிடாமற்கூடி நிற்கில், இவ்விடத்திற் செய்ய வேண்டுங் காரியமும் அதுவே யொழிந்து வேறொன்றுமில்லை. ௧அ

இப்படி அருளிலே இடைவிடாமல் நின்றாற் சிவம் பிரகாசிக்கும் விரைவை அருளிச் செய்கின்றார் :

கருது வதன்முன் கருத்தழி யப்பாயும்
ஒருமகள் கேள்வனென் றுந்தீபற
உன்ன அரியனென் றுந்தீபற.

(உரை) இப்படி அருளிலே இடைவிடாமல் நின்றவன் இந்த அருளினாலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கு மளவில், இவன் கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்பது திருவருளே யாகையாலும், இவனுக்குத் தனித்தொரு கருத்தில்லாதொழிகையாலும், (குகையில் உருக்கின செம்பிலே குளிகை பாய்ந்தவளவிற் செம்புங் காளிதமு மறப் பொன்னு மாற்றுமா யிருந்தாற்போல) இவன் கருதிய அப் பொழுதே இவனையுங் கிரஹித்துக்கொண்டு இவனுடைய கருத்தை யும் ஒழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கருத்துமாய் நில்லா நிற்பன். ஒப்பில்லாத சத்தியஞான சத்தியினை அநவரதமும் பொருந்திக் கொண்டிருக்கத் தக்க நாயகன் ஆகையால் இப்படியன்றி ஆன்ம போதத்தால் எக்காலமும் நினைந்துகூட அரிதா யுள்ளவன். ௧௯

இப்படிப்பட்ட உண்மைப் பொருளைப் பெற்றகாலத்து இடை விடாதே நின்றனுபவிக்க வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

இரவு பகலில்லா இன்ப வெளியூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
விரைய விரையநின் றுந்தீபற.

(உரை) உணர்ந்தகாலத்து மாயையும் ஒடுங்கினகாலத்து ஆணவ முங் கூடாமல் ஞானமும் ஆனந்தமுமே பிரகாசிக்கத்தக்க பரமாகாசத் திலே கூடிப் பொருந்தி நின்றனுபவிக்க, தேசிகனாலே அறிந்தோ மாகில், பின்பே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோ மென்று முன்புள்ள வாசனையின் மிகுதியாலே, பேய்த்தேர் போன்ற விசுவத்தையும், விசுவாதீதமான தேகத்தையும், ஒரு நிலை நில்லாத மனுதிகளி னுடைய சிக்கென்றவைகளையும் மெய்யெனக் கருதி ஜநந மரணங்

களிலே அடையாமற் பரமானந்தத்திலே கூடி நின்று, இளைப்பாறும் படி மிக விரைந்து கூடுவாயாக. உ0.

இப்படிக் கூடத்தக்க சிவம் ஆன்ம போதத்தால் உளதென்னும் பொருளினும் இலதென்னும் பொருளினுமன்றியே உண்டான பொருளென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லா தனவுமங்கு
அல்லனாய் ஆனானென் றுந்தீபற
அம்பிகை பாகனென் றுந்தீபற.

(உரை) வாக்கால் அளவுபடுத்தி உரைக்கத்தக்க சொரூபாதிகளாய் உள்ள பொருள்களும் வாக்கால் உரைக்கப்படாத முயற்கோடு போன்று இல்லாத பொருள்களும், இவையிரண்டும் இல்லாதவனுமாய் வாக்குமனாதீதத்திலே நின்று உணரத்தக்க சுபாவ சொரூபியாய் உள்ளானொருவன். அவனே காருண்ணிய சத்திக்கு நாயகனாகிய கர்த்தா. உக

இப்பொருளைக் கூடுகைக்கு வேறுமோர் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றார் :

காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினுள்
ஆற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீபற
அல்லாத தல்லலென் றுந்தீபற.

(உரை) இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று சலிக்குமளவும் மனமும் ஆன்மாவும் ஒக்க நின்று சீவிக்குமாகையால், இப்படிச் சலித்துப் புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்குலமும் புறம்பே சலியாமல் உள்ளேதானே சுவறும்படி குருவசனத்திலே நின்று சாதிக்க மனச் சலிப்புள்ளது அற்றுவிடும். இப்படிச் சலிக்கத் தக்க விகாரம் அற்றபொழுதே இவன் கருத்தானது அவிகாரத்திலே செல்லுமாகையால், இந்த விகாரத்தில் விழாமல், தன்னுடைய கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்கிற தம்பிரானார் திருவடியிலே கூடியிருந்து இளைப்பாறுகிறதே பொருள். இப்படிக் கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிறது என்றும் நிலையில்லாது. உஉ

இந்த உபாயத்திலே பொருந்தி நிற்கவே, இவன் சுத்தனுமாய் வீடும் எளிதாகப் பெறலாமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடில்
வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற
வீடும் எளிதாமென் றுந்தீபற.

(உரை) களவு காண்பானொருவன் தன்னுடைய சொரூபத்தையும்பேதித்து, தன்னுடைய சாத்திரத்தின் வழியிலே, மிகுந்த பதார்த்தங்களுடையா னொருவனைப் பார்த்து, அவனை மந்திரத்தாலும் ஔடதத்தாலுந் தியானத்தாலும் பேதித்துத் தன்னுடைய வசத்திலேயாக்கி அவனகத்திலேயுள்ள பதார்த்தங்களை அவன் பொருந்திநின்று எடுப்பித்தாற்போல, தம்பிரானும் இவனுடைய அநாதிமலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குத் தெரியாதபடி கள்ளரைப்போல் மறைந்துநின்று உபகரித்துக் கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமும் உண்டான அவசரத்திலே இவனுக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்துத் திருநீறென்கிற ஔடதத்தாலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமென்கிற திருமந்திரத்தாலுஞ் சொரூபமென்கிற தியானத்தாலும் இவனைப் பேதித்து, இவனைத் தம்முடைய வசத்திலே யாக்கி, இவன் சஞ்சிதமாக நெடுங்காலங்களிலே தேடிய அத்துவாக்களாகிய அறைகளைச் சோதித்தெடுப்பிக்கிற வளவிலே, தேகமாகிய இல்லத்தையுடைய ஆன்மாவும் இதற்குப் பொருந்தி ஒரு வழிப்பட்டால், இவனுக்கு ஒரு முதலும் இல்லையாய் இவனுடைய இருதயமும் வெளிக்கு வெளியாய்ப் பராகாசமாய் விடும். இப்படியான காலத்து ஐம்புல வேடராகிய கள்வர்க்கு ஈடுபடாத வீடும் இவனுக்கு வருத்தமறக் கிடைக்கும். உங

இப்படி நின்றவர்கள் பிராரத்தத்தாலே தேகத்துடனே விசுவத்திலே இருந்தார்களாயினும் அவர்கள் விசுவ மயக்கத்திற் படார்களென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக்கொண் டேநின்
விட்டா ருலகமென் றுந்தீபற [றார்
வீடே வீடாகுமென் றுந்தீபற.

(உரை) பஞ்சபூதமுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாக எட்டுவகையுந் திருமேனியாக எழுந்தருளி நின்ற தம்பிரானார்

அநாதியே தன்னை விட்டு நீங்காது நின்ற முறைமையை அவருடைய திருவருளாலே அறிந்து, தானும் அவரைப் போலே சிநேகிதம் புரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவுந் தேக விசுவங் களிலே நின்றாரேயாயினுஞ் (சாக்காளி யென்னும் புழுப்போல) கருத்து வேறே பூண்டு கிடக்கையாலே விசுவத்திற்படார்கள். இப்படி விசுவத்தை அருட்கண்ணாலே பொய்யானபடி கண்டு நீங்கி நிற்கவே, ஒரு காலத்தினும் அழிவில்லாத திருப்பாதமே அவர்களுக்குப் புகலிட மாம். உச

இப்படி ஞானைசுவரியத்துடனே நிற்கப் பெற்றவர்களே புண் ணிய பாவந் துலை போலொத்த ஆன்மாக்களென்று அருளிச் செய் கின்றார் :

சித்தமும் தீய கரணமும் சித்திலே
ஒத்ததே ஒத்ததென் றுந்தீபற
ஒவ்வாத தொவ்வாதென் றுந்தீபற.

(உரை) அருளாலே சீவனுனது பசுத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவமாக வுங் குற்றத்தைக் குணம்போல விளைவிக்கிற அந்தக் கரணங்கள் பசு கரணபாவங் கெட்டுச் சிவகரணமாகவும், இப்படிக் கூடினவர்களே கன்மங்கள் பக்குவத்தை யடைந்து துலையொத்த ஆன்மாக்கள். இப் படி வினைகள் துலையொவ்வாத ஆன்மாக்களுக்குத் தம்பிரானார் திரு வடி கூடக் கிடையாது. உரு

இந்நிலையிலே நின்று இரண்டறச் சாதித்தாற் பின்பு விளையு மாறு அருளிச் செய்கின்றார் :

உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பறின் நின்னுள்ளே
மொள்ளா அமுதாமென் றுந்தீபற
முளையாது பந்தமென் றுந்தீபற.

(உரை) கன்ம யோகிகள் கருத்துப்போலத் தானிற்கிற தேகத் திலே ஒரு தானத்தில் அவிகாரமா யிருந்தும், கிரியா பாதத்தில் நிற் கிறவர்களைப்போலப் புறம்பே பாவித்திருந்தும் இப்படிச் செய்து அநுபூதி திரிந்து பிரபஞ்சமாய் நில்லாதே, தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உணர்ந்து நீங்கின தன்னையும், தரிசிப் பித்த சொரூபத்தையும், அதன் கண்ணாக வுணர்ந்து தேகாதிப் பிர

பஞ்சங்களையும் இல்லையாக்கித் தன்மையும் முன்னிலையும் ஒழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் படர்க்கையாய் உள்ளென்றும் புறம்பென்றுந் தானென்றும் அவனென்றுங் கூடவேண்டுமென்றுங் கூடினேமென்றும் விசாரிக்கிற உணர்வு ஒழியில் உன்னிடத்திலே ஒருவாராலுமுகந்து கொள்ளப்படாத அநுபோக ரசமான ஆனந்தாமிர்தம் ஊறிப் பெருகி உன்னையே கிரஹித்துக்கொண்டு தானேயாய்விடும். இப்படியானபின் ஜநந மரணங்கள் அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்கள் உண்டாகா. உசு

இப்படிப் பொருந்தினவர்களுக்கே பாசவிகற்பங்களா லாகிய கிலேசந் தீர்வதென்றும், அல்லது தீராதென்றும் அருளிச் செய்கின்றார் :

அவிழ இருக்கும் அறிவுடன் நின்றவர்க்(கு)
அவிழும்இவ் வல்லல்என் றுந்தீபற
அன்றி அவிழாதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மபோதம்போல ஒரு பொருளைப் பற்றிக்கொண்டு நின்று விசாரித்து மயங்காதே அநாதியே பற்றும் விகற்பமும் மயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய ஆஞ்ஞையாலே சர்வமும் நடவா நிற்கத் தானொன்றையும் அறியாதே பரமானந்த மயமாய் எல்லாவற்றினுமுளதாய் நின்றே அவற்றிற் படாமல் அநவரதமும் நின்று பிரகாசிக்கிற சொரூபத்தை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே பெற்று அதன் கண்ணாக அதிலே கூடி அதுவாய் நின்றவர்களுக்கு (ஆதித்தன் சந்நிதியில் ஆன்மாக்கள் கண்ணுக்கு அந்தகாரம் நினைவற அந்நியமாய் விடுந் தன்மைபோல) ஞானாதித்தனுதயந் தரிசன மானபோதே ஜநந மரணங்களுக்கு எதுவாய் வருகிற பாச விகற்பங்களாகிய பேராந்தகாரமானது இன்ன விடத்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே இவனைக் கைவிட்டுப்போம். இப்படி நீங்காதவளவில் வேறோருபாயங்களாலும் இந்தக் கிலேசங் கைவிடாது. உஎ

இப்படி ஜநந மரணங்களுக்கு எதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்களைவிட்டு முத்திக்கு வித்தாகிய சத்தியஞானத்தை அபேட்

சித்தவர்கள் பெறும் பேற்றின் உறுதிப்பாட்டை அருளிச் செய்கின்றார் :

வித்தினைத் தேடி முளையைக்கை விட்டவர்
பித்தேறி னார்களென் றுந்தீபற
பெறுவதங் கென்பெணே யுந்தீபற.

(உரை) முத்திக்கு வித்தாகி அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நின்று தோன்றாமல் உபகரித்துந் தொலைப்பித்தும் வருகிற அருளைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சந்தேகமறப் பெற்று ஜனன மரணங்களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்களை விட்ட பாக்கியவான்களே எக்காலமுந் தொலைத்தற்கரிதாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளையுங் கைவிட்டு மேலாகிய ஞானம் பிரகாசிக்கத்தக்க பரமானந்த சொரூபத்திலே மீளாதவழி சென்று புகுந்தவர்கள். இவ்விடத்திலே இப்படி நின்று பெறத்தக்க பேறொழிந்து பாச விகற்பங்களே பொருளென நின்றால் அவ்விடத்துப் பெறும் பேறு ஏது நெஞ்சமே. உஅ

இப்படி அரியபேற்றைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்கு ஓரவதரமுண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சொல்லும் இடமன்று சொல்லப் புகுமிடம்
எல்லை சிவனுக்கென் றுந்தீபற
என்றால் நாமென்செய்கோ முந்தீபற.

(உரை) இப்படிக்கூட அரிய சிவனை கூடத்தக்க இடம் ஆன்ம போதத்தால் உணர்ந்து வாக்குகளால் இன்னவிடமென்று உரைக்கத் தக்கதொரு இடமன்று; சொல்லுகைக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மா ஒரு பொருளைக் கருதி உரைப்பதாக உணருமளவில், ஒருவன் உணர்த்த உணருமதொழிந்து தானாக ஒன்றை உணரமாட்டாததலால், ஒருவன் உணர்த்த உணருவதானபடியை ஆசாரியனாலே பெற்று உணர்த்த உணருவதான எல்லையில் அவனுணர்த்துகிற தன்மையை அவனாலே யுணரின் அவ்விடமே சிவனைப் பெறுதற்கு எல்லையாயின இடம். இந்த இடத்தை அறிந்து கூடினால் யானென்றும் எனதென்றுஞ் சொல்லிநின்ற ஆன்மா அவ்விடத்து என் செய்ததோ அறிகின்றிலேன். உகூ

இந்த அவதாரத்திலே நின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னிவிடாதே உணரப்பெறின் எல்லா நிலையிலும் நிற்கலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

வீட்டில் இருக்கில்என் நாட்டிலே போகில்என்
கூட்டில்வாள் சாத்திநின் றுந்தீபற
கூடப் படாததென் றுந்தீபற.

(உரை) எல்லாவற்றையுந் தன்னாலே விடப்பட்டுத் துறவறத்திலே இருந்தாற் பிரயோசனமென்ன. இதுவொழிந்து நாடத்தக்க அர்ச்சனாதிகளினுந் தீர்த்த தரிசனங்களினும் உழன்றாலும் பிரயோசனமென்ன, (பொன்னுக்கு மாற்று நின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாக அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடி ஞானத்தைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே உணர்ந்து தன்னுடைய சுதந்திரனைத்தையுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கண்டு தனக்குப் பொருந்தினதொரு நிலையிலே நில்லானாகில், இப்படி உண்மை யறிந்து நில்லாமல் தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதில் மோக்ஷங் கூடாது போதத்துக்கு விரோதமே விளையா நிற்கும் ; (அஃதெப்படி எனில்:- கர்த்தாவை அறியாமல் சகலர்க்கும் இதமாக யாகம் பண்ணின தக்ஷப் பிரசாபதிக்கு விரோதமே விளைந்தும், சகலரையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடைய செயலறக் கர்த்தாவின் வசத்திலே நின்று சண்டீச நாயனார் சிவனை அர்ச்சிக்கிறவளவில் சகலருக்கும் அகிதமான பிரமகத்தி விளைய, இதுவுஞ் சிவனுக்கு இதமாகவே பலித்துத் திருவருள் விளைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க ; ஆதலால் உண்மையறிந்து சருவமுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கொள்ளாமல் தன்னுடைய செயலென்றே ஒவ்வொரு தவத்திலே நின்றவர்க்கு வினை ஏறுதிராது) என்க.

இந்த உபாயத்தையுடைய சைவ சித்தாந்தத் திறமொழிந்து மற்றொரு சமயிகளின் பொருளைப் பொருளெனக் கருதவேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

சாவிபோம் மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்(று)
ஆவிய றேதேயென் றுந்தீபற
அவ்வுரை கேளாதே உந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறற நிற்கும் அநுபோக ரசமாகிய சைவ சித்தாந்தத் திறம் ஒழிந்து, ஒருவன் பசிதீரச் செய்த

பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிர்போல வந்து பலிக்கத்தக்க நாட்களிலே சாவிபோன தன்மைபோல, முடிவில் ஒன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென் றுரைப்பார், இரண்டாய் நின்றே யொன்று மென்பார், உடலந்தானே உயிரென்பார், வாயுவை உயிரென்பார், காண நாசமே பொருளென வுரைப்பார், மோகம் க்ஷயிக்க முத்தி யென்பார், இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெகுவிதமான சமயங்களிற் புகுந்து நின்று தனக்குப் பிராணனான சிவனைத் தரிசியாமல் நரகங்களி லடைவார். இப்படிப்பட்ட சமயிகள் வார்த்தை உன் சுரோத்திரத்துக்கு விடயமாகாதபடி நில். ருக

இப்படிச் சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவி காணாதிகளில் ஒரு காலங்களினுங் கூடாத துறவையுடையவர்களென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

துரியங் கடந்தஇத் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந்
துரியமாய் நின்றதென் றுந்தீபற
துறந்தார் அவர்களென் றுந்தீபற.

(உரை) பிருதிவி முதலாக நாதமீறான தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் அருளாலே கண்டு நீக்கித் தன்னைத் தரிசித்துத் தன்னையும் பொருளன்றென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்தி நிற்கத்தக்க மெய்யடியார்க்குப் பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங் கூடிற்றாயினும், இவர்கள் திருஷ்டிக்குப் பரம்துரியமான ஞானமே பிரகாசிக்கும தொழிந்து ஒரு காலங்களினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள். அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள்.

இதில் முற்படுந் துரியமென்றது தற்போதத்தை, இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தை யெனக்காண்க. ருஉ

இப்படித் துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிராரத்தகன்மம் புசித்தே தொலைய வேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணாதிகள் கூடவேண்டுகையாலும் இவை கூடினாலும் இவற்றின் வசத்தில் அழுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமும், ஆகாமிய மேறாமல் நிற்குமுபாயமும், இப்படி அருளிலே நின்றவர்க்குப் பெத்த தசையிற் சுகந்தானே முத்திதசையிற் சுகமாமுபாயமும் அருளிச் செய்கின்றார் :

பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாம்அங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முளையாது மாயைஎன் றுந்தீபற.

(உரை) தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சொரூபத்தை உணர்ந்த காலத்தும் பிராரத்தமானது எடுத்த உடலிலே நின்று புசித்தே தொலைய வேண்டுகையால், அந்தக் கன்மத்தாலே நிலைநில்லாத சுகங் கள் வந்து கூடும். இது கூடும்போதும் இதில் அழுந்தாமல் இந்தச் சுகத்தையுங் கன்மத்தையுங் கருவி கரணாதிகளையுந் தன்னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளை அது கண்ணாக உணரவே ஜநநமு மேருமற் கன்மமுந் தொலைந்து அவ்விடத்திற் கூடின அற்ப சுக மானது, இவன் ஞானதிருஷ்டியிலே நிற்கையாலே, பரம சுகமாம். இப்படி நிற்கவே மலமாயை கன்மங்கள் ஒரு காலத்தினும் முளைய மாட்டா. ருரு

இப்படி அளவிடுதற் கரிதான பரமசுகங் கைகூடின காலத்தே, இவனிடத்து வேறொன்றும் வந்து கூடாதபடி இந்தச் சுகந்தானே இவனை வேறற அடைவித்துக் கொள்ளுமென்று அருளிச் செய் கின்றார் :

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியோ(டு)
ஓரின்பத் துள்ளானென் றுந்தீபற
உன்னையே ஆண்டதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஒருவனை ஓரின்பம் வந்தடுத்த காலத்தே இதற்கு ஓரளவு முண்டாய் இது நீங்கின காலத்துச் சுகமான அந்த இரதந் துக்கமாகவும் வந்து கூடாநிற்கும் ; ஆதலால், இந்தச் சுகதுக்கங்கள் இரண்டும் வந்து கூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடியிலே அடைந்த காலத்தே இவனள விடுதற்கரிதாகி விளைந்த அனுபோக ரசமானது பரமாநந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக் கூடினபொழுதே ஒரு தன்மை யான சுகசொரூபமாய்விடும். இப்படியே அசத்தியத்தைச் சத்திய மாகக் கொண்டொழுகின உன்னையும் மேலாயுள்ள ஞானாநந்தத்தி லே சேர்த்தடிமை கொண்டது. ருசு

இந்தப் பேற்றைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகம் நிற்கின்றபோதும் ஆன்மாவின் செய்கை கிளையாமல் ஒடுங்கிச் சிவனுடைய செய்தியாய் நிற்கும் நிலைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

பெண்டிர் பிடிபோல ஆண்மக்கள் பேய்போலக்
கண்டாரே கண்டாரென் றுந்தீபற
காணாதார் காணாரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவானது ஒருத்தியைப் பேய்பிடித்த காலத்துத் தன்னுடைய சொரூபம் வேறுகாதிருக்க மனமும் வாக்குஞ் செயலும் பேயின் வசத்தேயாய்த் தன்னை மறந்து பேயென நின்ற தன்மை போலவும், நாயகரான தம்பிரானுர் தேகியை ஆவேசித்த பிசாச மானது தன்னுடைய சொரூபம் ஒருவர் காணநின்று தேகியினுடைய செயலை யழித்துத் தன்னுடைய செயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாய் நின்ற தன்மைபோலவும், இப்படிப் பாவனையாற் பாவமாகக் கூடி நின்றவரே சிவனை உள்ளபடி கண்டு கூடினவர்கள் ; இப்படிக் கண்டு கூடாதார் எக்காலமும் விழியாத கண்ணையுடையவர்கள். ௩௫

இந்நிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாயம் உண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

நாலாய பூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின்
நாலாம் நிலையாமென் றுந்தீபற
நாதற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(உரை) சுக்கில சுரோணிதத்தின் தலையிலே சீவன் பதிகின்ற வளவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாம் பூதமாகிய வாயுவுஞ் சத்தப் பிரமமான நாதமுங் கூடப் பதிந்து சரீரம் பரிணமிக்க வாயு வானது நாடிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராண வாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாக்குதற் பொருட்டு நாபிசக்கரத்தின் கீழே சென்று பதியாநிற்குஞ் சத்தப் பிரமமான நாதாந்தந் தானந் தோறு நிற்கு மெழுத்துக்களாகிச் சென்று பின்பு மரணமுண்டாக் குகை காரணமாக மூலாதாரத்திலே பிரணவமாகப் பதிந்து கிடவா நிற்கும். இவற்றைத் தேசிகனருளாலே அறிந்து சத்திபீசத்தையுஞ் சிவபீசத்தையுங் கொடுத்துத் திருமந்திரப் பிரசாதமாக்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி, இந்தத் திருமந்திரப் பிரசாதத்தைக் கொண்டே நாதத்தை எழுப்பி, இந்த நாதத்தையும் பிராண வாயுவையுங் கூட்டிச் சுழுமுனை வழியே செலுத்தி முன்பு தோன்றின பிரமரந் திரத்திலே கூடித் தான் பரமாகாசத்தில் அழுந்தில், நாலா நிலையா கிய சாயுச்சியம் அப்பொழுதே கைகூடும். கர்த்தா எழுந்தருளி யிருக்கத்தக்க இடமும் அவனைக் கூடுகைக்கு இடமும் அதுவே. ௩௬

இப்படி யன்றி வேறு வழிகளிற் சென்று தற்போதத்தாற் கூடத்தக்கதென்று பாவித்து ஜநநமரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தா திருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார் :

சேன்ற நெறியெல்லாம் செந்நெறி யாம்படி
நின்ற பரிசறிந் துந்தீபற
நீசெயல் செய்யாதே யுந்தீபற.

(உரை) கன்மங்களுக் கீடாகத் துணை செய்கிற மனுதிகளுடனே கூடி நச்சு வழியான விலக்கடி என்னும் ஐந்து பொறிவழியுஞ் சென்று விடயங்களிலே பொருந்தி இதாகிதங்கள் கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை விளைவிக்கின்ற வழிதானே, ஐயமற்ற சூதா னப் பெருவழியாம்படி, தேகங் கூடினபடியுந் தேகத்திலே தானிற் கிற முறைமையுங் கன்மங்கள் வந்து கூடும்முறைமையுந் தன்னுடைய போதம் இந்தவகை தெரியாமல் இந்திரிய காரணங்களுடனே கூடி நின்று சலித்த முறைமையும் (காந்தமும் பசாசமும்போலத்) தம்பிரா னூர் சந்நிதியிலே கூடிச் சேவிக்கு முறைமையும் அருட் கண்ணுற் கண்டு தன் செயலற நிற்க, பிராரத்தமுந் தொலைந்து ஆகாமியமு மேருமற் பின்பு தேகாந்தத்திலுந் திருவடியிலே கூடுகைக்குக் காரண மாம்; ஆதலாற் பக்கம் நோக்காமல் ஒரு நிலையிலே நில். இப்படி யொழிந்து உன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்க தென்று பாவித்து ஜநந மரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தாதே. ௩எ

இப்படித் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு ஜநந மரணங்களுக்கு உற்பத்தி தேடாமல் எந்த உபாயத்தி னுலேயாயினுந் திருவடியை அடைகைக்கு விரும்புவதே பொரு ளென்று அருளிச் செய்கின்றார்:

போற்கொழுக் கொண்டு வரகுக் குழுவதென்
அக்கொழு நீயறிந் துந்தீபற
அறிந்தறி யாவண்ண முந்தீபற.

(உரை) பொன்னாலே சமைத்த கொழுவைக்கொண்டு வரகு விளைய உழுதகாலத்திற் பலமுங் குறைந்து மிகுந்த சேதமுமாய் உழவு பிழைத்த தன்மைபோல, தேசிகனாலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு பிழையே பெருக்கி ஜநநமரணங்களிலே போக்குவாவு செய்ய உற்பத்தியான இந்திரிய விடயங்களில் நீ அழுந்தாதே. அந்தத்

திருவருள் முன்பு தோன்ருமல் நின்று உபகரித்த முறைமையறிந்து தோன்றின பின்பு அது கண்ணுக அதிலே கூடியழுந்தின காலத்து ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளும் நீங்கி, ஒரு காலத்தினும் நீங்காப் பரமாநந்தமே விளையுமென்னும்படியும் அறிந்து, தன்னுடைய செயலற அதுவாய் நிற்கின்றதே நிலை. இப்பொருளை உணராதே யுணர்ந்து நில். ருஅ

இப்படி உணர்த்தா நின்ற சிவனை உணராதே யுணரக்கூடாதாகிற் சிவனைப் பாவித்து நிற்கவே இந்த உண்மை கூடுமென்று அருளிச்செய்கின்ருர் :

அதுவிது என்னு அனைத்தறி வாகும்
அதுவிது என்றறிந் துந்தீபற
அவிழ்ந்த சடையாரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவினுடைய கருத்துப்போல அநாதியே மறைத்த சகச மலத்தாலே மாயையுங் கன்மமும் பொருந்திய ஜநநத்தையே விளைவித்து இந்திரிய வியாத்தனுய் விடயங்களிலே பொருந்துங் காலத்து, இரண்டு பொருளைச் சேர வறியமாட்டாமல் ஒன்ருென்ருக அறிந்தும், அறியுங் காலத்திலே அதுவிதுவென்று சுட்டிப்பற்றி நின்று சலித்து மயக்க விகற்பங்களிலே யடைந்து பொய்யை மெய்யெனக் கருதித் தன்னுடைய உண்மை விளங்காமல் இரவுபகல் அகப்பட்ட ஆகாசம்போல இடைவிடாமல் நின்றழுந்தாதே, தம்பிரானுடைய கருத்தானது அநாதியேயுள்ள காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே ஆன்மாக்களுடைய மலமாயை கன்மங்களைத் தொலைப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேண்டுமென்கிற இச்சையாலே, ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே பிராணனுய் நின்றும் அவ்வக்கன்மங்களுக்கீடானவைகளைத் திருவுளத் தடைத்துச் சர்வத்தையும் ஒரு காலத்திலே சேர வுணர்ந்தும் உணர்த்துவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்தும் ஒடுக்குவித்துஞ் செய்யா நிற்க, தானென்றையும் அதுவிதுவென்று சுட்டிப் பற்றிநின்று சலியாதே தன்னுடைய அருளாலே நடக்கத் தானெழிவற நிறைந்து மயக்க விகற்பங்களுமின்றி அசைவற நில்லா நிற்கும் அந்தப் பொருள் அநாதியே இவன்ருனுய் நிற்கிற முறைமையை அருளாலே யறிந்து ஆன்ம பாவனையைவிட்டுச் சிவபாவனை

யிலே நிற்க. இப்படிக் கூடி நிற்கின்ற பொருளே ஒருவாற் சுட்டப் படாத விரிந்த சடாபாரத்தையுடைய தம்பிரானுர். ௩௯

நின்மலரான தம்பிரானுர் ஆன்மாவுடனே கூடி ஆன்மாவாய் நிற்கைக்குக் காரணம் அவருடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியே என்று அருளிச் செய்கின்ருர் :

அவன்இவ னுன(து) அவனரு ளாலல்ல(து)
இவனவ னுகானென் றுந்தீபற
என்று மிவனேயென் றுந்தீபற.

(உரை) வாக்குமன அதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானுர் பிராணனு யிருக்கும்போதும் அநாதியே பசுத்துவமான ஆணவமலம் உண்டா கையால், இந்த ஆணவமலம் பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே (செம்பிற் கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்து பொன்னென்னும் பெயர் பெற்ருற் போல) தம்பிரானுரும் பிரகாசித்து இவனைத் திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுதற் பொருட்டுத் தம்முடைய காருண்ணியத்தினுலே இவனுக எழுந்தருளி நின்ற தொழிந்து சிவபிரான் ஆன்மாவாகின்ருரல்லர். ஆன்மாவுந் தம்பிரானுர் திருவடியிலே கூடிப் பரமானந்தத்தை அனுப விக்கிற தொழிந்த சிவனுலாய பஞ்ச கிருத்தியங்கள் நடத்துகை யில்லை. சிவன் தம்முடைய கருணையாலே ஆன்மாவாகியுஞ் சிவனு கியும் நிற்கவல்லர். ஆன்மாவானவன் என்றுந் தன்னுண்மை குன்ருமற் கூடினதொன்றிலே அதுவாய் நிற்கவல்லன். ௪0

இந்தப் பொருளைக் கூடாமல் அநாதியே யுண்டாக்கத்தக்க விக்கினமும் அது தீரும் உபாயமும் அருளிச்செய்கின்ருர் :

முத்தி முதலுக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்(து)
அத்தி பழுத்ததென் றுந்தீபற
அப்பழ முண்ணுதே யுந்தீபற.

(உரை) முத்தியைப் பெறுகைக்கு முதன்மையான ஆன்மா விலே அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின் காரியமான அஞ் ஞானமென்னுங் கொடி வெகு விதங்களாகப் படர்ந்து, இதாகிதங் களை விளைந்து இவை காரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிற மாயை யாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியா நிற்கும். இந் தப் பழத்தை அருந்தி நரகவேதுவாகாதே, ஆசாரியன் கடாக்ஷத்

தாலே பெற்ற அருளாகிய வாளாலே ஆணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முத்திப் பழமாகிய பரமாநந்தத்தை அனுபவித்துச் சிவனுடனே ஒரு தன்மையாய்விடுக. சக

இப்படி யொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத் தக்கதோர் உபாயம் அருளிச்செய்கின்றார் :

அண்ட முதலாம் அனைத்தும் உட்கொண்டு
கொண்டத்தைக் கொள்ளாதே உந்தீபற
குறைவற்ற செல்வமென் றுந்தீபற.

(உரை) அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட சக்கரவாள கிரியும் மகாமேருவும் அண்டகோளகையும் அட்டகுல பர்வதங்களுந் திக்கயங்களும் அட்டநாகங்களுஞ் சத்த சமுத்திரங்களுஞ் சத்த மேகங்களும் பதினான்கு புவனங்களுந் தேவர் அசுரர் சித்தர் வித்தியாதரர் கின்னரர் கிம்புருடர் மற்றுமுண்டான அண்டர் முதலாக உள்ளிட்ட பேதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் பஞ்சபூத பரிணாமங்களும் பேய்த்தேர் போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த திரட்சி ஓரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களும், இப்படி ஒவ்வோர் அண்டங்களைத் தசமடங்கு பொதிந்த சலமும், அந்தச் சலத்தைத் தசமடங்கு பொதிந்த அக்கினியும், இந்த அக்கினியைத் தசமடங்கு பொதிந்த வாயுவும், இந்த வாயுவைத் தசமடங்கு பொதிந்த ஆகாசமும், இவை எல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த பேரண்டத்தையும், இவை எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்மலமாய் நிற்கிற நாத சொரூபத்தையும், இதற்கும் அப்பாற்பட்ட நின்மலமாய் எல்லைப்படாத பரமாகாசமான பெருவெளியையும், உனக் குடம்பாகி நின்று உனக்கு நிலை நின்றவாறே உன்னை யுணர்த்தின சொரூபம் உடம்பாகி நின்று, ஆன்ம போதத்தையும் இந்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர நினைவற விடுவாயாக. அப்பொழுதே நீ அகண்ட பரிபூரண னாய்விடுவை. சஉ

இப்படிப் பெற்றும் இந்த வுண்மையில் நில்லாமல் தேகத்தையும் விசுவத்தையும் மெய்யென நின்றாருடைய வுண்மையை அருளிச்செய்கின்றார் :

காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே
மாயக்கள் ளுண்டாரென் றுந்தீபற
வரட்டுப் பசுக்களென் றுந்தீபற.

(உரை) தேகத்து நிற்கிற தேகியான சிவனுடைய சத்தியஞான மான திருவடித்தாமரையி லுண்டான பரமாநந்தத் தேனாகிய மதுவையுண்டு தேக விசுவங்களுந் தெரியாமல் தன்னையுஞ் சிவனை யும் அறியாதபடி சிவேசுவரத்துவத்திலே அடையாமல் (மிகவும் பசித்தானொருவன் தன் கையில் வந்திருந்த பாத்திரனைப் போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசிதீர விசாரித்த தன்மை போல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையும் இந்திரசாலம் போன்ற வாழ்வையும் மெய்யெனக் கருதி நரகவேதுவான விடய சமூகங்களி னுண்டாகும் இதாகிதங்களாகிய மதுவை யுண்டார்கள். அவர்களே ஒரு காலங்களினும் பயன்படாத ஆன்மாக்கள். சுங

இப்படி யாவராலும் பெறுதற்கரிய பேற்றைக் காருண்ணியத் தின் மிகுதியாலே தந்தகுருவைத் தம்முடைய சிநேகத்தின் மிகு திப்பாட்டாலே துதிக்கின்றார் :

சிந்தையி னுள்ளும்என் சென்னியி னும்சேர
வந்தவர் வாழ்கவென் றுந்தீபற
மடவா ளுடனேயென் றுந்தீபற.

(உரை) ஒழிவற நிறைந்த தம்பிரானார் அநாதியே அடியேனுக் குப் பிராணனாயிருக்க, அநாதியே உண்டான மலத்தின் மிகுதிப்பாட் டாலே ஜநந மரணங்களிலே யுழன்று போக்குவரவே பொருளாகத் திரிந்த அடியேனைத் தம்முடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து, மலமாயை கன் மங்களும் ஜநந மரணங்களுங் கூடாதபடி, என்னுடைய பொல்லாப் புலாற்றலையிலே யாவராலுங் குறித்தற்கரிய சிவகந்தத்தை யுடைத் தாகிய திருவடித்தாமரையைச் சேர்த்தும், அந்தத் திருவடி அடி யேனுக்கு அநாதியே பிராணனாய் நின்ற முறைமையை யுணர்த்தி யும், என்னுடைய சித்தமானது சலியாமல் அந்தத் திருவடியுடனே விட்டு நீங்காமல் ஒருவழிப்படக் கூடி வேறற நிற்கு முபாயத்தைத் தந்தும், இப்படித் துக்கசாகரத்தினின்றுங் கரையேற்றின தம்பிரா னார் காலங்காட்டாத சுக சொரூபத்துடனே மேன்மேலும் வாழ்வார். சருவான்மாக்களும் ஈடேறுகைப் பொருட்டால் அநாதியேயுண்டான காருண்ணிய சத்தியுடனேயும் அனவரதமுங் கூடி வாழ்வார். சச

இந்தத் திருவுந்தியார் அருளிச்செய்த தம்பிரானுர் இந்தச் சாத்திரத்தின் மகிமையுந் தம்முடைய திருநாமமுந் தோன்ற அருளிச்செய்கின்ருர்:

ஐவய முழுதும் மலக்கயங் கண்டிடும்
உய்யவந் தானுரை உந்தீபற
உண்மை உணர்ந்தாரென் றுந்தீபற.

(உரை) உய்யவந்த தேவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இந்தத் திருவுந்தியா ரென்கிற சாத்திரத்தைக் குருமுகத்தாலே கேட்டு, இத னுடைய சம்பிரதாயத்தை அறிந்தவர்கள் அநாதியே தொடங்கி யுழன்று போந்த தேகவிசுவங்களி னுண்மை அஞ்ஞான சாகர மென்றே விட்டேறி, உண்மை யென்னுந் திருவடியாகிய நெடுங் கரையிலே சேர்ந்து பரமாநந்தமே அனுபவித்துக் கொண்டிருப் பார்கள். சு௫

திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் வரலாறு

திருவுந்தியார் சாலிவாகன சகாப்தம் 1070-ல் (கி. பி - 1147 - 1148) திருவியலூர் உய்யவந்ததேவ நாயனுரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் வடநாட்டிலிருந்து சேதுஸ்நானம் செய்யவந்ததாகவும் செய்து திரும்புங்கால் சோழநாட்டிலே திருவியலூரிலே ஆளுடையதேவ நாயனுர் என்பவர் இவரையணுகி உபதேசம் பெற்றதாகவும் அவருக் காகவே திருவுந்தியார் என்ற சாத்திரத்தை இவர் அருளிச்செய்த தாகவும் பின்னர் வடநாட்டுக்கே சென்றுவிட்டதாகவும் பழைய வர லாறு ஒன்று கூறுகின்றது. இதற்கு என்ன ஆதாரவு உளதென்பது விளங்கவில்லை. இந்நூலின்கண் உள்ள பொருள்கள் பழைய தமிழ் முறையில் இருத்தலாலும், இந்நூலின் நடையும் திருமந்திரத் தின் நடையை நினைவூட்டுவதாலும் இந்நூலும் இவ்வாசிரியரும் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியவர்களே யென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

இவ்வாசிரியரது மாணவராகிய மேற்கூறிய ஆளுடையதேவ நாயனுர் தமது மாணவர் ஒருவருக்குத் தமது ஆசிரியர் பெயரைச் சூட்டி இந்நூலின் அநுபவப் பொருளை உபதேசித்தருளினுர். அவரே திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் நூலை இயற்றிய திருக்கட வூர் உய்யவந்ததேவ நாயனுர் ஆவர். அவரது நூலைத் தில்லைவா ழந்த

ணர்கள் ஆங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் அந்நூல் தில்லையம்பலத்திலுள்ள பஞ்சாக்கரப் படியின்கீழ் வைக்கப்பட்டதென்றும் உடனே அப்படியில் செதுக்கப்பட்டிருந்த யானை தனது துதிக்கையை நீட்டி அந்நூலை யெடுத்துத் தில்லைத் திருக்கூத்தன் திருவடியில் வைத்ததென்றும் இதனுல் அந்நூல் திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற காரணப் பெயர் பெற்றதென்றும் ஒரு பழைய வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வரலாற்றுக்கும் என்ன ஆதரவுள்ளதென்பது விளங்கவில்லை. திருக்களிற்றுப்படியார் இயற்றிய காலம் சாலி 1100 (கி. பி. 1177 - 1178) எனப்படுகிறது. திருக்களிற்றுப்படியாரில் நால்வர் அற்புதங்கள், பல நாயன்மார் செய்திகள் சேந்தனுர் களிநிவேதனம் செய்தமை முதலிய குறிப்புகள் வருவதால் இந்நூல் சேந்தனுர் காலம் பெரியபுராண காலம் ஆகிய இரண்டற்கும் பிற்பட்டதென ஊகிக்கலாம். இந்நூலின் கூக-வது பாட்டில், "ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையானேஅறியும் - தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல்—நாளும் - திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி இன்றென் - வருவிசையை மாற்றினுன் வந்து" என்று இவ்வாசிரியர் கூறுவதால் இவ்வாசிரியர் ஆளுடையார் என்பவர் மாணுக்கர் என்பதும் அவ்வாளுடையார் திருவியலூரில் வதிந்தா ரென்பதும் விளங்கும். மேலும் திருவுந்தியாரிலுள்ள பல சொற்ருெடர்களை அப்படியே எடுத்துவைத்துப் பல பாடல்களில் விளக்குவதால் இவ்வாசிரியர் கருத்து திருவுந்தியாரை விளக்கவேண்டு மென்பதும் அவ்வாசிரியரையே இவர் பரமகுருவாகக் கொண்டவ ரென்பதும் வெளிப்படை. இவ்விரு நூல்களும் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியன வென்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. இவ்விரு நூலுக்கும் உரை கண்டவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து தில்லைச்சிற்றம்பலவர் எனப் பெயரிய சிவப்பிரகாசர். இவரது காலம் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேறு ; சிவப்பிரகாசத்துக்கு உரைகண்ட சிவப்பிரகாசர் வேறு. இவரது உரை சிலவிடங்களில் மூலத்துக்கு சம்பந்தமில்லாமலே யிருக்கிறதென்று சில போறிஞர்கள் கூறுகின்ருர்கள். இதுவரை வெளிவராத உரைகள் சில அரசாங்கக் கையேட்டுச்சாலையி லுள்ளன (Government Oriental Manuscripts Library). அவற்றைப் பரிசோதித்ததில் இவரது உரையைத் தழுவியே அவை எழுதப்பட்டனவாகத் தோன்றின. எனவே, இவரது உரையே இவ்விரு நூலுக்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர் - உய்யவந்த தேவர்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமும் சிவப்பிரகாசர் உரையும்

அம்மையப்ப ரேஉலகுக் கம்மையப்பர் என்றறிக
அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர்—அம்மையப்பர்
எல்லா உலகுக்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்
அல்லார்போல் நிற்பார் அவர்.

(உரை) அம்மை...அறிக-மாணவகனே! சங்காரமான காலத்து மலசகிதரான மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையும் மாயைகளிலே ஒடுக்கி, இந்த மலமாயை கன்மங்களுடனே ஆன்மாக்களையுஞ் சிவ சத்தியிடத்திலே ஒடுக்கி, இந்தச் சத்தியையுந் தம்மிடத்திலே கரந்து கொண்டு சிவமொன்றுமேயாய் நிற்கையில், பின்பும் இந்தக் கால மானது சென்று சிருஷ்டி காலமான அவசரத்திலே, தம்முடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, இருந்த ஆன்மாக்களைப் பக்குவப் பட்ட கன்மமலத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவும், ஆணவமலத்தைப் பக்குவமாக்கும் பொருட்டும் அந்தச் சத்தியை மீண்டும் பிரகாசிப் பித்து, அந்தச் சத்தியிடத்திலே தாமும் பொருந்தி அந்தச் சத்தியில் ஒடுங்கிக் கிடந்த மலசகிதரான ஆன்மாக்களையுந் தோற்றுவித்து, இவர்களுக்கு முன்புவிட்ட குறைக்கீடான தனுகரண புவனபோகங் களையுங் கொடுத்துத் தாமும் முதல் கெடாமல் நின்றும், அவர்களைக் கன்மமலங்களுக் கீடாக நின்று புசிப்பித்து, இப்படிச் செய்கிற தம் மையும் இந்த வுபகாரங்களையுந் தெரியாமல் விஷயங்களிலே இரே

சிக்கும்படி திரோபவித்து, இந்த நான்கு கிருத்தியங்களினாலுங் கன்ம முந் துல யொத்து மலபாகமுமுண்டாய் இவர்கள் முத்திக்குப் பிராப்தராவது எப்போதென்று அநவரதமுந் திருவுள்ளத்தினால் அநுக்கிரகமே பண்ணி, இப்படியுள்ள பஞ்ச கிருத்தியங்களைத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதாநின்ற காலங்களிலே பக்குவப் பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து அவர்கள் அளவுக்களவான தீக்கை களாலே இரக்ஷித்து முறைமையிலே கூட்டிக் கொள்ளுகையால், இந்தச் சத்தியையுடைய சிவனே சர்வலோகங்களுக்குந் தாயுந் தந்தையுமென்று அறிவாயாக. பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதரா நின்ற காலங்களிலே இர க்ஷிக்கு முறைமை எப்படியெனில்?—அம்மை...அளிப்பர் - அந்தச் சத்தியையுடைய சிவன் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து ஒரு மலத்துடனே நின்ற விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்குப் பிராணனாய் நின்று அம்முறைமையிலே பிரகாசித்தும், இரண்டு மலத்துடனே நின்ற பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்குத் திவ்வியமான திருமேனியுடனே தோன்றி அந்தத் தரிசனத்தால் இரக்ஷித்தும், மூன்று மலத்துடனே நின்ற சகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர்களைப் போன்ற திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து சத்திநிபாதத்துக் கீடாக நான்கு வகைப்பட்ட தீக் கைகளாலும் "திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால் பாவனை யால் மிகு நூலால் யோகப்பண்பால்" என்கிற பிரமாணப்படியே ஆறு வகைப்பட்ட காருண்ணியத்தாலும் இரக்ஷித்தும், இப்படி இந்த முறைமைகளிலே அநுக்கிரகியா நிற்பார்; இப்படித் திருமேனி கொள்வாராயின் அவரும் இந்த வுலகங்களிலுள்ளாரிலே ஒருவராகா ரோவெனில்?—அம்மை...அப்புறத்தார் - அருளாலே திருமேனி கொண்டு இரக்ஷித்த தொழிந்து அவருண்மையை ஒருவரும் அறியார். அறியுமிடத்துப் பிருதிவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்களுக்கு அப் பாற்பட்டு நின்றே அறியவேண்டுகையால் அறியப்பட்ட சத்தியை யுடைய சிவனும், இந்தச் சர்வலோகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டே யிராநிற்பர். சிவன் பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பாற்பட்டே யிருப்பாராகில் பிரபஞ்சமானது தானே நடந்ததோவென்னில்?—அவர் இப்புறத் தும் அல்லார்போல் நிற்பார் - அவர் தம்முடைய அருளாலே சர்வ லோகங்களையும் நடத்தும் பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபந் தோன்றாதபடி, அறுவகைப்பட்ட அத்துவாக்களே திருமேனியாகக்

கொண்டு தத்தம் பிரக்கினையாலே பிரபஞ்சம் நடவாநிற்கத்தாம் அவை அவராய் அசைவின்றியே ஒரு பணியுற நில்லா நிற்பர்.

இதனாலே கர்த்தாவுஞ், சத்தியும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும், மலங்களும், பஞ்சகிருத்தியங்களும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆசாரியமூர்த்திகளும், தீக்ஷாக்கிரமங்களும், பதமுத்திகளும் சாயுச்சியமும், கருத்தா ஏகதேசியுமல்லர் பரிபூரணருமல்லர் பூவிற்கந்தம் போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பரென்னு முறைமையும், அவர் கிருபாமூர்த்தியென்னு முறைமையும், சர்வத்தையுங் கூடி நிற்பினும் ஒன்றோடுந் தோய்விலரென்னு முறைமையும் அறிவிக்கப்பட்டன. க

இப்படிச் சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடும்முறைமை எப்படி என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

> தம்மில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
> தம்மில் தலைப்படுதல் தாமுணரில்—தம்மில்
> நிலைப்படுவர் ஓரிருவர் நீக்கிநிலை யாக்கித்
> தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

(உரை) தம்மில்...தலைப்பட்டு - தத்தம் இடங்களிற் பக்குவமறிந்து எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியரிடத்திலே தாமுங்கூடி வழிபட்டு,—தம்மில்...உணரில் - ஆசாரியாதநுக்கிரகத்தாலே முன்பு தாமாக அபிமானம் பண்ணியிருந்த தேகாதிகளைத் தமக்கு வேறென்றறிந்து நீக்கித், தம்மையுந் தரிசித்துத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்துணர்த்தின தம்பிரானார் தம்மிடத்திலே நின்று பிரகாசிக்கிற முறைமையும் தாம் அறிந்து,—தம்மின்...ஓரிருவர்-தம்மிடத்திலே, அநாதியேதோன்றாமல் நின்று நடத்திப் பக்குவமாக்கி, அந்தப் பக்குவத்திலே இப்படித் தரிசிப்பித்த இந்த ஞான ஞேயங்களாகிய சத்தி சிவமான இரண்டு முதலுந் தோன்றா நிற்கும்,—நீக்கி அத்தலைதாம் நிலையாகத் தலைப்படுவர் - இப்படித் தரிசிக்கின்றோமென்கிற தம்முடைய சுட்டான போதத்தை விட்டு, அந்த ஞானத்திலே பொருந்தி நிற்கில், அப்பொழுதே அந்த ஞேய சொரூபமாகிய சிவமுங் கூடி அந்தச் சிவமாகியே பிரகாசியா நிற்பர். உ

இந்த அவசரத்தை அடியேனுக்குக் கடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

> என்னறிவு சென்றளவில் யானின்(று) அறிந்தபடி
> என்னறிவில் ஆரறிக என்றொருவன்—சொன்னபடி

சொல்லக்கேள் என்றொருவன் சொன்னான் எனக்கதனைச்
சொல்லக்கேள் நானுனக்(கு)அச் சொல்.

(உரை) என்னறிவு......சொல் - ஆசாரியர(து) அநுக்கிரகத்தாலே என்னுடைய பசுஞானம் போனவளவில், நான் அந்த அவசரத்திலே நின்று அநுபவிக்கிறபடி எப்படி யெனில்? பசுஞானம் போய்ச் சிவ ஞானத்திலே அபேக்ஷை யுண்டானவர்கள் அறியுங்களென்று, ஒரு பரமாசாரியர் அருளிச்செய்தபடியே சொல்லக் கேளென்று, எனக்கு ஒரு பரமாசாரியர் என்னுடைய பக்குவத்துக்கிடாகப் பாரம்பரியம் போல ஒருபாயமாக அருளிச்செய்தார்; அந்த அவசரத்தை அந்த முறைமையிலேயே, நான் உனக்குச் சொல்ல, மாணவகனே! நீ புத்தி பண்ணிக் கேட்பாயாக. ௫

பசுஞானம் போய்ச் சிவஞானத்திலே நின்று அநுபவித்த படியே கேளென்ற ஆசாரியன் அருளிச்செய்கையால், ஆசாரியனும் ஆன்மாக்களில் ஒருவனே என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

அகளமய மாய்நின்ற அம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி—நிகளமாம்
ஆணவ மூல மலம்அகல ஆண்டனன்காண்
மாணவக என்னுடனாய் வந்து.

(உரை) அகளமாய்.........தங்கி - திருவம்பலத்தே, ஞான மயனாய் ஆநந்த நிருத்தஞ் செய்தருளுகின்ற எம்முடைய சுவாமி, (தன்னுடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, என்னுடைய பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டாக, எனக்கு ஞானக் கண்ணில்லாமையினாலே, ஊனக்கண்ணுக்குத் தோன்ற, விலங்கு சாதிகளை உபாயமாகப் பார்வையிட்டுப் பிடிப்பாரைப்போல, சர்வமுந் தனக்குத் திருமேனியாகையால், என்னைப்போலச் சகளீகரித்து) விசுவத்தில் ஒரு தேகிபோலத் தோன்றி,—மாணவக நிகளமாம் ஆணவ மூல மலம் அகல என்னுடனாய் வந்து ஆண்டனன்காண் - மாணவகனே! (ஆன்மாவையும் மாயா தேகத்தையுங் கூட்டிப்) பிணிக்குக் காரணமான விலங்காகிய கன்ம முண்டாம்படி நிற்கின்ற ஆணவ மலமாகிய மூலமலம் விட்டுப் போம்படி, அநாதியே என்னைவிட்டு நீங்காமல் நின்றும், இப்பொழுது பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே இப்படித் திரு

மேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து (என்னுடைய பிறவி நோய்க்கீடாக உபாயமாகவே அவனே சங்காரங்களினாலே பேதித்து) அடிமைகொள்ளும் பொருட்டாக இப்படி அருளிச்செய்ததொழிந்து, வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சிவன் ஆன்மா வாவனோ? ச

இப்படிப்பட்ட இவன் திருமேனிகொண்டு இரக்ஷிக்க வேண்டுமோ தானே இரக்ஷிக்கமாட்டானோ வென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

ஆகமங்கள் எங்கே அறுசமயம் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே உணர்வெங்கே—பாகத்து
அருள்வடிவுந் தானுமாய் ஆண்டிலனேல் அந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு.

(உரை) ஆகமங்கள்.........பேசு - எனக்கு அநாதியே தொடங்கி விடியாமல் நின்ற பேரந்தகாரமான ஆணவமலம் பக்குவப்பட்டபடியறிந்து, பரமேச்சுரன் தன்னுடைய அருளாலே திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து, என்னுடைய மலமாயை கன்மங்களையும் விடுத்து, என்னையும் என்னுடைய சுதந்திரஹீனத்தையும் அறிவித்து, தன்னுடைய அடிமையாகக் கொண்டு ரூப சொரூபங்களையும் எனக்கேற்பத் தெளிவித்து, தன்னுடைய பரமானந்த போகத்திலே என்னைத் திருத்தியடைவித்து ஆண்டிலனாகில், அவனுடைய எல்லைப்படாத சொரூபத்தை அறியவல்லார் யார்? அதனை அநாதியே சொல்லப்பட்ட ஆகமங்களும், அவற்றிலே வகுப்புண்ட ஆறு சமயங்களும் அந்தச் சமயங்களில் முடிந்த பொருளின் யோகங்களும், இவற்றை அறியத்தக்க விவேக ஞானங்களும் என் செய்யவற்று? இதனை விசாரித்துச் சொல்லாய். ரு

ஆனால், சாத்திரத்தாற் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லையோ வென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

சாத்திரத்தை ஓதினர்க்குச் சற்குருவின் தன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே—ஆர்த்தகடல்
தண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாய்இதனைச் செப்பு.

(உரை) சாத்திரத்தை.........வந்துறுமே - உபதேச மின்றியே சாத்திரமாத்திரமே ஓதினால், திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த

ஞாநசாரியன் கருணையாலே உபதேசிக்கத்தக்க சத்தான வார்த்தை யிலே உண்டாகும் பெரிய பிரயோசனம் உண்டாகமாட்டாது. அதென்போலவெனில்?—ஆர்த்த..........செப்பு - ஆரவாரத்தை யுடைய கடலினீர் பெரிதென்று மிகக் குடித்தாலும் சற்றுந் தாகந் தணியாது. (அக்கடலில் நீர் மேகத்தின் கைப்பட்டு வந்தபொழுதே குறைந்த சலத்திலே மிகுந்த தாகந் தணியாநிற்கும்; அதுபோலச் சாத்திரமுங் குருமுகத்தாலே பெற்று லொழிந்து பிரயோசன மாகாது.)—தெளிந்த நீர்மையினை யுடையாய்! இதிலே சந்தேகமுண் டாயிற் சொல். ௬

ஆசாரியனும் எம்மைப்போல ஒருடம்பிலே நின்றதற்குத் தக்க கிருத்தியங்கள் செய்து நிற்கும்போதும், ஆன்மாக்களுடைய மலங் களைப் போக்கிச் சுத்த ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தி யத்தையுடையனோவென்று ஐயப்பட்ட மாணவகனை நோக்கி, இதனை இன்னமும் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

இன்று பசுவின் மலமன்றே இவ்வுலகில்
நின்ற மலமனைத்தும் நீக்குவதிங்—கென்றால்
உருவுடையான் அன்றே உருவழியப் பாயும்
உருவருள வல்லான் உரை.

(உரை) இவ்வுலகில் நின்றமலம் அனைத்தும் இன்று பசுவின் மலமன்றே நீக்குவது இங்கு - இந்த உலகத்தில் எல்லா மலங்களும் இப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலன்றோ போக்கப்பட்டன—என்றால் உரு அழியப் பாயும் உரு அருள வல்லான் உருவுடையானன்றே உரை - ஆனால் அநாதியே கூடிப் போகின்ற தேகாதிகளானவை பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இல்லையாய் விடும்படி, பொருந்தப் பட்ட சுத்த ரூபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தி யன், திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனன்றி வேறொருவர் உண்டோ சொல். எ

இப்படிப்பட்ட ஞாநசாரியன் பிரசாதத்தைப் பெற்றவர்கள் பெருமை அருளிச் செய்கின்றார்:

கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவரே
அண்டத்தின் அப்புறத்த தென்னாதே—அண்டத்தின்

அப்புறமும் இப்புறமும் ஆரறிவுஞ் சென்றறியும்
எப்புறமும் கண்டவர்கள் இன்று.

(உரை) கண்டத்தைக்கொண்டு கருமம் முடித்தவரே-அநாதியே பூரணனாய்த் தோன்றாமல் நின்ற சிவன், காருண்ணியத்தினாலே நம்மைப் போலே எழுந்தருளி வந்த ஆசாரிய மூர்த்தியையும், அவனாலே இது நான் அன்றா யிருந்ததென்று கண்ட தன்னுடைய உடம்பையும், இந்த உடம்பை வேறென்றறிவிக்க அறிந்த தன்னையும் ஆகப் பதி - பாச - பசுவென்று சொல்லப்பட்ட இந்த மூன்று பொருள்களையுங் கண்டு உட்கொண்டு, இதனாலே கன்மத்தை முடித்தவர்களே. (இதனாற் கன்மத்தை முடித்தபடி எங்ஙனமெனின், கன்மமானது சஞ்சிதமென்றும், பிராரத்தமென்றும், ஆகாமியமென்றும் மூன்று வகைப்பட்டிருக்கையால், இவற்றை ஆசாரியன் செய்யுந் தீக்கையிலே அத்துவ சோதனை பண்ணுகையினாலே சஞ்சிதமான கன்மத்தையும், தேக முள்ள வளவும் பிராரத்த முண்டாகையால் இந்தத் தேகத்துடனே கூடப் பிராரத்தமான கன்மத்தையும், அவனருளிச் செய்த உபாயத்திலேதான் நின்று ஆகாமியகன்ம மேறாமலும் போக்கினபடியா மென்க.)—அண்டத்தின் அப்புறத்தது என்னாதே - அந்த ஞான சொரூபத்தை அண்டத்துக்குள்ளே யென்றும் புறம்பே யென்றுங் கொள்ளாமல்,—அண்டத்தின் அப்புறமும் இப்புறமும் ஆறிவும் சென்று அறியும் - அந்த ஞானம் தத்துவாதீதமா யிருக்கின்ற முறைமையும், அந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவமாய் நிற்கு முறைமையும், ஆன்மாக்களுக்கான்மாவாய் நிற்கு முறைமையும் உணர்ந்து, தாமும் இந்தப் பரிபூரணமான ஞானமேயாய் நிற்கவே, அவர்களுக்கு இந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே இப்படி யானேமென்கிற கருத்துமழியாமல் நிற்கும் அப்பொழுதே அவர்கள் சிவமாயே நிற்பர்கள்.—இன்று எப்புறமும் கண்டவர்கள் - அவர்களே இப்பொழுது எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து பரிபூரணமாய் நிற்கின்ற கலியாணர்கள்.

௮

அந்தச் சிவசொரூபந்தான் எப்படி யிருக்குமென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

அன்றுமுதல் ஆரேனும் ஆளாய் உடனாகிச்
சென்றவர்க்கும் இன்னதெனச் சென்றதிலை—இன்றிதனை

எவ்வா றிருந்ததென் றெவ்வணஞ் சொல்லுகேன்
அவ்வா றிருந்த தது.

(உரை) அன்று முதல்...இலை - அநாதியே தொடங்கி ஈசுவரனுடைய ஏவலினாலே சிருஷ்டி திதிகளுக்குக் கர்த்தாக்களாய்ப் பின்பு சங்கார காலத்திலே ஈசுவரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம விஷ்ணுக்களும் அவனுடைய உண்மையான சுக ரூபம் இப்படியிருக்குமென்று இன்றளவுந் தெரிந்ததில்லை,—இதனை இன்று எவ்வாறு இருந்ததென்று எவ்வண்ணம் சொல்லுகேன் அது அவ்வாறு இருந்தது - அவர்களாலும் அறிதற்கரிய இந்தப் பொருளை இப்பொழுது எப்படி யிருக்குமென்று எதனை உவமித்துச் சொல்லுவேன். அந்தப் பொருள் யாவர் சிலர் கூடி அநுபவித்தவர்களுக்கு எப்படி யிருந்ததோ அப்படியே யிருக்கும். ௯

இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

ஒன்றும் குறியே குறியாத லால்அதனுக்
கொன்றுங் குறியொன்றி லாமையினால்—ஒன்றோடு
உவமிக்க லாவதுவுந் தானில்லை ஒவ்வாத்
தவமிக்கா ரேயிதற்குச் சான்று.

(உரை) ஒன்றும் - சான்று. இந்தப் பொருளுக்கு அநாதியே தொடங்கித் தான் பிரிந்து நில்லாமல் அதுவதுவாய் நிற்கின்றதே அடையாளமாதலால், இது வொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்கு வேறோரடையாளமும் இல்லை. ஆகையாலே, ஒரு பொருளுடன் உவமித்துச் சொல்வதற்கு இதற் கொப்பானது ஒரு பொருளு மில்லை; ஆதலால், இப்பொருள் அநாதியே இரண்டற நிற்கு முறைமைபோல, இடையறாதே இரண்டற நிற்குஞ் சிவாநுபவத்தையுடைய சிவயோகிகளே இதற்குச் சாக்ஷி. ௧௦

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரத்தத்தாலே தேகமுள்ளளவும் இந்திரியாதிகள் சீவியாவோ? இவர்கள் இடைவிடாமற் சிவனை அநுபவிக்கின்றபடி எப்படி என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

ஆற்றால் அலைகடற்கே பாய்ந்தநீர் அந்நீர்மை
மாற்றிஅவ் வாற்றான் மறித்தாற்போல்—தோற்றிப்

புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியும் நந்தம்
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

(உரை) ஆற்றால்...மறித்தாற்போல் - ஆற்றாலே சென்று அலையையுடைய கடலிலே கூடிய நன்னீர், கடல் நீருடனே ஒன்றாய்த் தன்றன்மை கெட்டு மீண்டும் அந்த ஆற்றாலே நெடுந்தூரம் எதிர்த்தாலும், முன்புபோல நன்னீராகாமல் அந்த உப்பு நீரேயானாற் போல,—தோற்றிப் புலன்களெனப் போதம் புறம்பு ஒழியும் - ஞானத்தாலே சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே அநுபூதி திரிந்தாலும், கண்டவர்களுக்கு இந்திரியங்கள் சீவிப்பதுபோலத் தோன்றி, அவர்களுக்குச் சுகரூபத்தின் ஐக்கியத்தாலே பசுகரணங் கூடாமல் சிவகரணமே பிரகாசியா நிற்கும்.—வந்து நந்தம் மலங்கள் அறமாற்று விக்கும் - இவ்வளவேயன்றியும், தரிசனமாத்திரத்தாலே அவர்கள் கருணையானது போந்து நம்முடைய மலங்கள் நில்லாதபடியும் போக்கி நம்மையும் இரக்ஷியா நிற்கும். ௧௧

இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்? சிவகரணம் பிரகாசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே விளைந்த விசேஷங்களை ஒரு செய்யுளிலே பல பிரமாணங்களால் அருளிச் செய்கின்றார் :

பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
காலனைஅன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்
மரணந் தவிர்த்ததுவும் மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம்போல் அல்லாமை காண்.

(உரை) பாலை...காண் - சிவனுடை யருளாலே சிவனைப்பெற்ற நாயன்மார் பாலை நிலம் நெய்தல் நிலமாகப் பாடியதும், பாம்பு கடித்து மரித்தவன் பிராணன் பெற்றெழுந்திருக்கும்படி பாடியதும், பக்குவத்திலே காலனையேவி முதலை பிடித்து மரித்த புதல்வனைக் காலத்தைப் போக்கி அழைப்பித்ததுவும் மாணவகனே? அவர்களுக்கு நம்மைப்போலப் பசு கரணமாகச் சீவியாமல் சிவகரணமாகவே இருத்தலால் காண். ௧௨

இந்த வர்த்தம் பெற்றவர்களெல்லார்க்கும் இப்படி விசேஷஞ் செய்யுமோ என்ற மாணவகனை நோக்கி, மிகுத்த சத்திநிபாத முடையவர்க்கே இவையுண்டாமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டதற்பின்
தாங்களே சட்ட உறங்குவார்கள்—ஆங்கதுபோல்
ஐயன் அருட்கடைக்கண் ஆண்டதற்பின் அப்பொருளாய்ப்
பைய விளையுமெனப் பார்.

(உரை) தூங்கினரை...பார் - சுகதுக்க வேதனைகளிலே மிகவு மொத்துண்டாருக்கு அறி கருவிகள் நீங்கி மயக்கம் வந்தடுத்த காலத்தில், அளவிலன்புடையவர்கள் நன்ராகப் படுத்த சயனத்திலே, அவர்கள் கூட்டியபின், தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையும் மறக்கத்தக்க பேருறக்கம் அவர்கள் கூட்டவேண்டுவதின்றியே தம்மிடத்திலே அதுதானே உண்டாகா நிற்கும். அந்த முறைமைபோலச், சரியை கிரியாயோகங்களின் முற்றுதலாலே மிகுந்த சத்திநிபாதமுண்டாய வர்கள் அந்த மூன்று பாதங்களையும் கிகழ்த்திப் பிரபஞ்சத்தையும் விட்டு ஞானத்திலே அபேக்ஷை யுடையராய், எம்மை இரக்ஷிக்கைக்கு ஞானசாரியனை எங்கே பெறுவேமென்று மிக்க தேட்டத்துடனே சென்றடைய, அவர் மீது ஆசாரியனும் மிகுந்த அன்பை வைத்து, ஞானதீக்ஷாக் கிரமங்களிலே மலமாயை கன்மங்களைப்போக்கி, ஆன் மாவினுண்மையை உணர்த்தி, இவருடைய சுதந்திரஹீனத்தையுங் காட்டி, ஞானத்தையுந் தரிசிப்பித்து, இதிலே ஒரு தன்மையாக்கிய பின், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான அந்தச் சிவ சொரூபந்தானே பிரகாசித்து ஒருநீர் மையாகவே அவருக்கு எல்லா விசேஷங்களும் விளையா நிற்கும்.— (ஆதலால் மாணவகனே!) நீயும் இப்படி இந்தத் திருஷ்டியிலே நிற் பாயாக. க௩

இனி இந்த அவசரத்திலே இவன் நிலைநிற்கும்படியை இன்ன மும் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

உள்ள முதலனைத்தும் ஒன்ற உருகவரில்
உள்ளம் உருகவந் துன்னுடனும்—தெள்ளி
உணருமவர் தாங்கள் உளராக என்றும்
புணரவர நில்லா பொருள்.

(உரை) உள்ள...உன்னுடனும்-(மாணவகனே !) ஆன்மாவுக்குப் பிரபஞ்ச ஏதுவாயுள்ள தத்துவங்களும் மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்ஷத்தாலே ஒரு வழிப்பட இல்லையாய் விடும்படி ஞானம் பிரகாசிக்கில், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே இப்படிப் பெற்றோமென்கிற உன்னுடைய கருத்தானது அழியும்படி அப்பொழுதே சிவம் பிரகாசித்து, உன்னை ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும்.—தெள்ளி... பொருள் - இப்படி யொழிந்து, சிவனைத் தெளிந்தறிய விசாரிக்குமவர்கள், தங்கள் பாவனை குலையாது நிற்கச் சிறிதே அறிந்துகூட விசாரிக்கில், அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பொருந்துகைக்கு முன்னில்லாது அந்தப் பொருள். கச

இந்தப் பதினன்கு திருவெண்பாக்களும் உபதேசத்தின் முறைமையாகையால், இதற்குப் பிரமாணமாகத் திவ்வியாகமங்களைத் தம்பிரானுர் அருளிச்செய்த அடைவே ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியாக வருகிற ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்கங்களும் ஞானத்தாலல்லது போகாதாகையால், இந்த ஞானமுண்டாகும் பொருட்டுப் பக்குவங்களுக்கீடாக ஆசாரியர் கடாக்ஷத்தாலே சரியைகிரியாயோகங்களைச்செய்து, இவற்றின் முற்றுதலாலே ஞானுசாரியனை வழிபட்டு, ஞானோபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே சிவனைப்பெற்று முத்தராம்படியும், இந்த ஞானங் கூடாமல் முற்பட்ட வழிகளிலே நின்றவர்கள் பதமுத்தி பெறும்படியுமாம். இவற்றைச் சுருங்கக்கொண்டு சரியையுங் கிரியையும் ஒன்ருக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோகத்தைச் சிவயோகமென்றும, ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும், நான்கு பாதங்களை மூன்ருக்கி இவற்றிலே சாதிக்கும் உபாயங்களையும் பேறுகளையும் மேல் அருளிச்செய்கின்ருர் :

நல்லசிவ தன்மத்தால் நல்லசிவ யோகத்தால்
நல்லசிவ ஞானத்தால் நானழிய—வல்லதனுல்
ஆரேனும் அன்புசெயின் அங்கே தலைப்படுங்காண்
ஆரேனுங் காணு அரன்.

(உரை) சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாத சமயங்களிலே நின்று சாதித்துக் கெடாத குற்றமற்ற சிவனை நோக்கின சைவசித்தாந்தத்திலே, சிவதன்மத்தாலேயாதல், சிவயோகத்தாலே யாதல், சிவஞானத்தாலே யாதல், சிவனைக் கூடும்படி சாதிக்குமவர், தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதாதே, கர்த்தாவின் ஏவலென்றே யறிந்து, தம்முடைய சுதந்திரத்தை விட்டு, அவன் கைப்பட்டு வரவல்லார்

ஆவர் ; அவர்களே அந்தக் கர்த்தாவின்மேலே மிக்க அன்பை வைக்கில், அவரிடங்களிலே சென்று தலைப்படா நிற்பன் ; மாணவகனே! பிரம விஷ்ணுக்கள் இன்றளவுங் காணப்படாத சிவன். ௧௫

இத் திருவெண்பா மூன்று வகைக்குங் காட்டும். இந்த மூன்று வகையிலு முற்பட்ட சிவதன்மத்தை யறிந்து வழிபடுவார் வழிபடும் படியே நின்ற மாணவகனை நோக்கி, சிவதன்மத்தை மெல்வினை யென்றும், வல்வினை யென்றும் இரண்டாக்கி இந்த முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

மெல்வினையே யென்ன வியனுலகில் ஆற்றரிய
வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டும்—சொல்விற்
சிவதன்மம் ஆமவற்றிற் சென்றதிலே செல்வாய்
பவகன்மம் நீங்கும் படி.

(உரை) மெல்வினை யென்றும் உலகத்தாராலே செய்தற்கரிய வல்வினை யென்றுஞ் சிவனை வழிபடத்தக்க இந்த இரண்டு வகையுஞ் சொல்லுமிடத்து, சிவதன்மமென்றே சொல்லப்படு மாதலால், இவை யிரண்டினுள், உன்னுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தின தொன்றை வேறொரு பலன்களையுங் கருதாதே செய்வாயாக.—மாணவகனே! உன்னுடைய பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய வினை விட்டு நீங்கும்படி. பலன்களைக் கருதிப் பதங்களை யடையாமல், சாயுச்சியமே பெறுகைப் பொருட்டாக உண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டும். ௧௬

இந்த இரண்டு வகையில் முற்பட்ட மெல்வினையின் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

ஆதியை அர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே
தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும்—வேதியனே
நல்வினையாம் என்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றதுநாம் வேறு.

(உரை) வேதியனே ஆகமங்களில் அருளிச்செய்த படியே, சிவனை உள்ளபடி அர்ச்சித்து வழிபடத்தக்க கிரியா விதிக்குப் பக்குவனும்படி, இவனுடைய அவயவங்களினாலே அந்தந்த அவசரங்களிலே செய்யத்தக்க திருவலகு, திருமெழுக்கு, திருவிளக்கு, திருநந்தவனம், திருப்பள்ளித் தாமம், திருமஞ்சனம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு

முதலாயுள்ள தொழில்களும், திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவ பத்தருக்கு வேண்டுவன செய்கையும், திருமந்திரம் ஜபிக்கையுமாக இப்படியே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரியையும், இந் தச் சரியையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனை அர்ச்சித்து வழிபடுகிற கிரியா விதியும், நல்ல செயற்பா டென்று நமக்கெளிதாகச் செய்யலாகையாலே, இவை இரண்டையும் மெல் வினையென்று திவ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே, நாமும் இதனை உனக்குச் சொன்னோம்.

சரியை கிரியைகளிலே நின்று வழிபடுகின்றவளவில், கொலை களவு கள் காமம் பொய் என்கிற ஐந்தையும் விட்டு நிற்கையாலும், மனவாக்குக் காயங்களால் நினைப்பன, சொல்வன, செய்வன வெல் லாந் தெய்வ கிருத்தியத்தினாலே யாகையாலும், அசுத்தத்திலே நின் றும் நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கையாலும், சர்வான்மாக்களையுந் தன்னைப் போலே காண்கையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே வழு வாமல் நிற்கையாலும் ஆசாரியனாலே வேதியனே யென்று அழைக் கப்பட்டது. கள

இந்தச் சரியையினையுங் கிரியையினையும் மெல்வினையாக்கி இந்த நிலைகளின் முதிர்ச்சியாலே பின்புண்டான ஜாநத்திலே சிவ னளவிலே மிகுந்த சிநேகமாகி இவனுக்கு விளைந்த வல்வினை யிருக்கும் முறையை அருளிச்செய்கின்றார் :

வரங்கள் தரும்செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்றுகறி யாக்க—இரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே யென்றதுநா மற்று.

(உரை) நல்ல வரங்களைத் தருகின்ற வயிரவ வேடங்கொண் டெழுந்தருளிய கடவுளுக்குக் கறியமுது செய்யும்பொருட்டு முன்னே இரக்கமின்றித் தமது திருக்கரங்களாலே பிள்ளையைக் கொலைசெய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாரது கொடுவினை போன்ற வற்றை நாம் வல்வினை யென்று கூறினோம். கஅ

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும்—சேதிப்பக்

கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
சண்டீசர் தன்செயலால் தான்.

(உரை) பாவம் பழிகளை நோக்காமல், பிதாவும் பிராமணனுமாகி யோனது பாதங்களை (திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தை உடைத்தமைக்காகச்) சேதித்த சண்டேசுர நாயனாரது வல்வினையை நோக்கி, சிவபிரான் தாமாந் தன்மையை அருளினார் இதனைக் காண். கக

செய்யில் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐய இதுவமுது செய்கென்று—பையவிருந்(து)
ஊட்டி யறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம்.

(உரை) ஐய! கழனியிலே சிந்திய செந்நெலரிசி செங்கீரை மாவடு என்னுங் கட்டளைப் பொருளாகிய இதனைத் திருவமுது செய்தருளுகவென்று மெல்லவிருந்து கண்டத்தோடு தண்டினை அரிந்து, அச்சிவபிரானுக்கு நிவேதித்துப் பிறவிவே ரரிதலாகிய வல்வினை செய்த அரிவாட்டாய நாயனாரை இவ்வியல்பினரென நாட்டி நாம் புகழ்வது முடியுமோ.

இந்த மூன்று திருவெண்பாவாலும், சாத்திரங்களிற் சொன்ன வழியன்றியே அளவற்ற அன்பின் பெருமையாலே, உலகத்தியற்கை விட்டு யாவராலுஞ் செய்யவொண்ணாத செயல்களைச் செய்தமையாலும், இவற்றை ஒரு பிரமாண நூல்களாலுஞ் சொல்ல அரிதாகையாலும், இவை வல்வினைகளென்று சொல்லப்பட்டன. உ0.

இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யுமவர்களும் முத்தியைப் பெறுவார்களோ என்று ஐயப்பட்ட மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

செய்யும் செயலே செயலாகச் சென்றுதமைப்
பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டார்—ஐயா
உழவும் தநுசும் ஒருமுகமே யானல்
இழவுண்டோ சொல்லாய் இது.

(உரை) செய்யும்...பரங்கெட்டார் - இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யும்போதே இந்தக் கொடிய செய்திகளால் அகிதம் வாராமற் சிவனை நோக்கியே நின்று சிவனளவில் வைத்த அன்பின்

பெருமையாலே இந்தச் செயல்களையும் முறைமையான செய லென்றே கொண்டு தம்மையும் மெள்ளச் சிவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே, அவர்கள் கர்த்தாவின் கைப்பட்டு முத்தியே பெறு நிற்பர்கள்,—ஐயா...இது - ஐயனே! ஒருவனுக்கு உழவோரிடத்திலுந் தநுசோரிடத்திலுமானால் ஒன்றுக்கொன்று உதவி கூடாது, அவை யிரண்டும் ஓரிடத்திலே யானால் இவன் சூரனாய் விடுகை சந்தேகமில்லை; அதுபோலச் செய்கின்ற செயல்களில் அகிதம் வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும் இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றே கொண்டு தம்மையும் அவன் கையிலே கொடுத் துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே இவன் பெறுகின்ற முத்திக்கும் இழ வுண்டாகுமோ இதனை விசாரித்துச் சொல்லாய். உக

இனிச் சரியை கிரியைகளிலே நின்று சாதித்தவர்க்கும் பிற் பட்ட ஜநநத்தில் இப்படி முதிர்ந்த வல்வினை கூடாமல் யோகத்துக்கு அதிகாரியானவனுக்கு யோகம் வெகு விதமாகையினாலே இதனைச் சுருங்கக்கொண்டு ஆதார யோகமென்றும் நிராதார யோகமென்றும் உத்தமமான யோகங்களை எடுத்தருளிச் செய்கின்றார்:

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே—ஆதாரத்(து)
ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருளாமொன்(று)
ஆக்காப் பொருளேயொன் றாம்.

(உரை) ஆதார...இரண்டே - ஆதார யோகமென்றும் நிராதார யோகமென்றும் எல்லாவற்றிற்கு மேலான இடமாகிய திருவடியிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி சாதித்துக் கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்டன இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.— ஆதாரத்து ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருள் ஒன்றாம் - ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு திவ்யரூபங்களை ஆசிரியனிடத்திலே பெற்று அந்தத் தானங்களிலே தியானித்திருக்கத் தக்க ஆதார யோகம் ஒன்றாம்.—ஆக்காப் பொருள் ஒன்றேயாம் - இந்த ஆதார யோகம் கைவந்தவாறே ஆதாரங்களில் பார்த்திருக்கும்படி கற்பித்துக் கொண்டு நிற்பது போலாது சைதன்னிய சொரூபத்தைப் பாராதே பார்த்து நிற்கின்ற நிராதார யோகம் ஒன்றாம். உஉ

இந்தத் திருவெண்பா ஆதார யோகத்துக்கும் நிராதார யோகத்துக்கும் காட்டாகையால் இவற்றில் முன்னே சொல்லப்பட்ட ஆதார யோகத்தை மேல் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆக்கி ஒருபொருளை ஆதாரத் தப்பொருளை
நோக்கி அணுவில் அணுநெகிழப்—பார்க்கில்
இவனாகை தானொழிந்திட் டேகமாம் ஏகத்(து)
அவனாகை ஆதார மாம்.

(உரை) ஆதாரத்து ஒரு பொருளை ஆக்கி - தேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட ஆறுதாரங்களிலே ஆசாரியன் அருளிச்செய்ததொரு திவ்விய ரூபத்தை இதற்குப் பொருந்தினதோர் ஆதாரத்திலே தன்னுடைய மனமானது விஷயங்களிற் பற்றாமல் இதிலே பற்றும்படி கற்பித்துக்கொண்டு,—அப்பொருளை நோக்கி - அப்படிக் கற்பித்துக் கொண்ட உருவங் கைவரும்படி நெடுநாள் தியானித்து,—அணுவில் அணு நெகிழப் பார்க்கில் இவனாகைதான் ஒழிந்திட்டு ஏகமாம் - அந்தத் தியானங் கைவந்தவாறே அந்த ஆதாரங்களை விட்டுத் தன்னிலே அந்தப் பொருளைத் தியானிக்கின், அந்தத் தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கின்றோ மென்கிற நினைவு கெட்டு, அந்தப் பொருளொன்றுமேயாம்,—ஏகத்தவனாகை ஆதாரமாம் - இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும் பொருளு மன்றியே தன்னைமறந் தந்தத் திவ்விய ரூபந் தானாக நிற்பதுதானே ஆதார யோகமாம். உரு

இனி இந்த ஆதார யோகத்தை நுண்ணிதாகச் சாதிக்கு முறைமை அருளிச்செய்கின்றார் :

கொண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டவனும் அப்பரிசே கூறுபடும்—கொண்ட
இருபொருளும் அன்றியே இன்னதிது வென்ன
ஒருபொருளே யாயிருக்கும் உற்று.

(உரை) கொண்டது...கூறுபடும் - தான் கைவரத் தியானித்ததொரு பொருளை நுண்ணிதாக நுணுக்கிப் பரமாணுவினும் நுண்ணிதாகத் தியானிக்கின் இப்படித் தியானிக்கின்றவனுந் தியானித்த பொருள்போலப் பரமாணுவினும் நுண்ணிதாக நிற்பன்.—கொண்ட இருபொருளும்...உற்று - இப்படி நிற்கவே தியானிப்பானுந் தியா

ணிக்கப்படு பொருளும் அன்றியே ஒரு கற்பனையற அப்பொழுதே அந்த ஒப்பில்லாத பொருள் தானேயாயிருக்கும். உச

இனி இந்த நுண்ணிதான தியானமுங் கரைய ஆதார யோகத்துக்கு முடிந்த யோகமுமாய் உபாய யோகமுமா யிருக்கின்ற மந்திர யோகத்தை அருளிச் செய்கின்றார் :

அஞ்செழுத்து மேஅம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால்
அஞ்செழுத்தை ஆருகப் பெற்றறிந்து—அஞ்செழுத்தை
ஓதப்புக் குள்ள மதியுங் கெடிலுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.

(உரை) அஞ்செழுத்துமே...காட்டுதலால் - அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் என்கின்ற பஞ்சாக்கரமான பிரணவத்துக்குப் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுரர் சதாசிவர் இவர்கள் ஐவரும் அதிதேவதைகளுமாய், மந்திரமூர்த்திகளுமாய், ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகின்ற இந்த ஐந்தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன் திருமேனி கொண்டு நடத்துகின்ற முறைமையைக் காட்டுதலால்,— அஞ்செழுத்தை ஆருகப் பெற்று அறிந்து - இந்த ஐந்தெழுத்தும் மூலாதாரத்திலே அகாரமும் பிரமாவும், நாபிகமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும், இருதய கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும், கண்டத்திலே விந்துவும் மகேசுவரனும், புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படிச் சுழுமுனை வழியாக நிற்கின்ற முறைமையைக் குருவுபதேசத்தாலே பெற்று, இந்த ஐந்தெழுத்தையும் மூலாதாரத்திலே, பிரமரந்திரத்திலே செல்ல உச்சரித்தலால், இந்தப் பிரணவ சொரூபமுங் கரைந்து விக்கிரகங்களும் ஒரு நீர்மையாய் உனக்கு நாதரூபமாய் நாதாந்தத்திலே அருளைப் பெறுவையென்று ஆசாரியன் அருளிச் செய்ய அறிந்து,—அஞ்செழுத்தை ஓதப்புக்கு உள்ளமதியும் கெடில்- இந்த ஓங்காரமான ஐந்தெழுத்தும் உச்சாரணபேதத்திலே, நாற்பத்தொன்பதா மெழுத்தும் பதினுலா மெழுத்தும் ஆறுமெழுத்தும் இவை கூடின விடத்திலே விந்துவும் நாதமுமாக இந்த முறைமையிலே ஐந்தெழுத்தாமென்றும் வேதாகமங்களிலே விதிக்கையால், இந்த ஐந்தெழுத்தையும் உன் தத்துவமான உச்சரிப்புக்கு விந்து நாத முடிந்த விடத்திலே கிஞ்சிஞ்ஞமான ஆன்மபோதமுங் கெடில்,- உமைகோன் கேதம் அற வந்து அளிக்கும் கேள் - அப்பொழுதே

சத்திக்குக் கர்த்தாவாகிய சிவன் குற்றமறத் தோன்றி உண்மையான சொரூபத்திலே கூடி இரக்ஷிப்பன். (மாணாக்கனே!) கேட்பாயாக.

இந்த ஆதாரயோகத்தைத் தூலசூக்கும பரமென மூன்றுபடியாகக் கரைத்தவிது, பின்பு நிராதார யோகத்துக்குப் பிராப்தனும்படியென அறிக.

௨௫

இந்த ஆதாரயோகங் கைவரச் சாதித்தவர்களுக்கு மேல் நிராதாரயோக மிருக்கும்படி அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆக்கப் படாத பொருளாய் அனைத்தினிலும்
தாக்கித்தான் ஒன்றோடும் தாக்காதே—நீக்கியுடன்
நிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய்
நிற்கை நிராதார மாம்.

(உரை) ஆன்ம போதத்தாற் கற்பிக்கக்கூடாத அர்த்தமாய், எல்லாப் பொருள்களிலுந் தான் கூடி நிற்கும்போதே அவை ஒன்றோடுந் தான் தோயாமல், ஆன்மாவுக்கு முத்திக்கு விரோதமாய் நீக்கத்தக்க பொருள்களையுந்தானே அறிந்து நீக்கி, அநாதியே இப்படி நீங்கப் படாத அந்த ஞானசொரூபத்துடனே தன்னுடைய போதம் ஒழிந்து இதனைக் கூடித்தானும் அந்த ஞானசொரூபமாய்ப் பற்றற நிற்பது நிராதாரயோகமாம்.

௨௬

இந்த ஞானத்திலே இப்படி இரண்டற நிற்கில் சிவனை உள்ளபடியே காணலாமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக்—காண்கின்றார்
காண்பானுங் காணப் படும்பொருளும் அன்றியே
காண்கையினுற் கண்டனரே காண்.

(உரை) காண்கின்றது...கண்ணுதலை-எல்லாவற்றையும் அறிந்து அறிவித்து நிற்கிறதாகிய ஞானத்தை அது கண்ணாகக் காண்கின்ற சிவயோகிகளே சிவனை இரண்டறக் காண்கின்ற கலியாணர்கள்,—காண்கின்றார்...காண்-மாணவகனே! இப்படிக் காண்கின்றவர்கள் தன்னாலே காணப்படாததாகவும் காணப்பட்ட பொருள் தனக்கு வேறாகவுங் காணுமல் அந்த ஞானமாகவே நின்று காண்கையாலே, இந்த

ஞானமே சொரூபமாகவுடைய சிவனை அப்பொழுதே பெற்று வேறற்திருப்பார்கள் இதனைக் காண்பாயாக. ௨௭

இனி இந்த நிராதாரயோகம் நிலை பெறும்படி, இதற்குபாயமான மௌன யோகத்தை அருளிச் செய்கின்றார் :

பேசாமை பெற்றதனிற் பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான்—பேசாதே
எண்ணொன் றும் வண்ணம் இருக்கின்ற யோகிகள்பால்
உண்ணின் றும் போகான் உளன்.

(உரை) பேசாமை...பெருமான் - வாக்குமனங்காயங்கள் மூன்றினுள் மட்டுப்படாதது வாக்காகையாலும், மாற்றமுண்டேல் வஞ்சமுடன்கையாலும், பேசாமையாகின்ற பரமோபாயத்தை ஆசாரியன் பக்கலிலே பெற்று, அந்தப் பேசாமை தன்னுடன் வாசனையிற்போகாமல், வாக்குமனங் கிட்டாத சிவனைத் தங்களிடத்திலே ஞான திருஷ்டியாலே கண்டு கூடி, செயலற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளை, பின்பு ஒரு சரீரங்கூடி வாக்குண்டாகாதபடி ஜநநத்தை வேறுத்து விடா நிற்பன்சிவன்,—பேசாதே...உளன்-இப்படிஉரையிறந்துசிவனுடனே இரண்டற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளிடத்துப் பரமேசுவரன் எவ்விடத்தினும் வியாத்தமாயினும், அவ்விடங்களிலே மறைந்தே நின்று, இவர்களிடத்தே பிரகாசித்து இவர்க்கே உடனா யிருப்பன்.

பேசாமையாகின்ற பரமோபாயத்தை ஆசாரியன் பக்கலிலே பெற்றபடி எங்ஙனமெனின், தேக முதலாயுள்ளவை உனக்கு வேறென் றும், இவற்றுடன் கூடினால் பிறப்புக்குக் காரணமான கன்மமுண்டாமென் றும், உனக்கு ஞானமே வடி வென் றும், தீக்கையிலே நாம் இசைவிக்க நீயும் இசைந்தாயென் றும், அல்லதூஉம் சரீரம் அர்த்தம் பிராணன் இவை தத்தம் பண்ணினாயே யென் றும், நமக்குத் தத்தம் பண்ணின பொருளை நீ விரும்பக்கடவை யல்லையே யென் றும், ஆசாரியன் அருளிச்செய்ய, இவனும் நமக்கில்லாத பொருள்களை விரும்பக்கடவோ மல்லோமென்று அறுதியிட்டதேயாம். ௨௮

நிராதார யோகத்துக்குத் தூலசூக்கும பரமாக மூன்று திருவெண்பா அருளிச் செய்து, மேல் இந்தப் பரமாகிய சிவனை ஆன்ம

போதம் இறந்தாலொழிந்து கூடவொண்ணுதென்னு முறைமையைப் பல செய்யுட்களாலும் விளங்க அருளிச் செய்கின்றூர் :

ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற இடஞ்சிவமாம்—நாட்டுற்று
நாடும் பொருளனைத்தும் நானு விதமாகத்
தேடுமிடம் அன்று சிவம்.

(உரை) ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு முட்டிப்பதி தேட்டற்று நின்ற இடம் சிவமாம் - ஓர் அசைவின்றியே நின்ற பரமஞானத்தை அது கண்ணுகக் கண்டு கூடின ஆன்மா, அந்த ஞானமேயாய்த் தானும் அசைவின்றியே நிற்கில், அந்த ஞானத்தில் நிலையாகத் தன்னுடைய ஆன்மபோதம் ஒழிந்து அந்த ஞானமாயே நின்ற இடந்தன்னிலே, சிவமே பிரகாசித்து அவனையும் ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும்,—நாட்டுற்று நாடும் பொருள் நானுவிதமாகத் தேடும் இடம் அனைத்தும் சிவம் அன்று - இப்படி யொழிந்து, சுட்டியறியத்தக்க ஆன்மபோதத்தாலே வெகு விதமாக ஆராய்ந்தறியத்தக்க இடம், பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையால், அவ்விடஞ் சிவரூபமாகாது. உகூ

இன்னமும் இதனை விளங்க அறியும் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றூர் :

பற்றி னுட்பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற—பற்றதனைப்
பற்றுவிடில் அந்நிலையே தானே பரமாகும்
மற்றமிது சொன்னேன் மதி.

(உரை) ஆன்மாவுக்குக் கன்ம பலத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாகிய தனுகரண புவன போகங்களினுள்ளே, பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்ற இச்சா ஞானக்கிரியைகளை ஒழிப்பதான, சிவ போகத்தை விளைக்கத்தக்க சிவஞானத்தை அது கண்ணுகக் கண்டு கூடி, அதனைக் கூடினேமென்று பிரியப்பட்டிருக்கின்ற கருத்தையுங் கைவிடின், அந்த நிலைதன்னிலே அந்த ஞானத்துக்கு மேலான சிவந் தானே பிரகாசியா நிற்கும். அறுதியாகச் சொன்னேன் இதனைப் புத்தி பண்ணிக்கொள்வாய். கூ0

இன்னமும் இந்த நிலைக்குக் குற்றம் வாராதபடி வேறுமோர் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றார் :

உணராதே யாதும் உறங்காதே உன்னிப்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கில்—உணர்வரிய
காலங்கள் செல்லாத காலத் துடனிருத்தி
காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு.

(உரை) நீ யாதும் உணராதே உறங்காதே உன்னிப்புணராதே பொதுவே நிற்கில் - நீ பொருளல்லவென்று அறிந்து நீங்கின தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலே, வாசனை மிகுதியினாலே கூடி நின்று விகற்பியாதை! இந்த விகற்பங்கள் நீங்கின அவசரங்களிலுண்டான மயக்கங்களில் அழுந்தாதை! சுகசொரூபத்தை உன் போதத்தால் அறிந்து கூட விசாரியாதை! இந்தக் குற்றங்கள் நீங்கும்படி உனக்குக் கண்ணுமாய் உனக்கு நடுவே நிற்கின்ற ஞானத்திற் கூடி அந்த ஞானந் தானாகவே நிற்கின்,—உணர்வரிய காலங்கள் செல்லாத காலத்துடன் காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு இருத்தி - யாவராலுங் குறித்தற்கரிய செல்காலம் வருங்காலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று காலங்களினும் படாமல் இந்தக் காலங்களாலே விசுவத்தை நடாத்திக் கால சொரூபமாயிருக்கின்ற சிவத்துடனே, நீயும் அக்காலங்கள் மூன்றையும் வேறாகக் கண்டு, அச் சிவமேயாய் அழிவின்றியே இருப்பாய். ருக

இந்த அர்த்தத்தி னுண்மையும் இந்த அர்த்தத்தைப் பெறத் தக்கவர்க ளுண்மையும் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார் :

அறிவறிவாய் நிற்கில் அறிவுபல வாமென்(று)
அறிவின் அறிவவிழ்த்துக் கொண்டவ்—அறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பார் நீத்தவர்கண் மானுடரின் மாணவகா
தாழ்ந்தமணி நாவேபோல் தான்.

(உரை) மாணவகனே! ஆன்மா தன்னுடைய போதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிற்கின், விகற்பிக்கிறதே சுபாவமாய போதமும் பலவாய்ச் சிந்திவிடுமென்று இதனை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே அறிந்து, தனக்கு அநாதியே பிராணனாய் நிற்கின்ற ஞானத்தைக்கூடி, தன்னுடைய ஆன்ம சுபாவத்தையு மொழிந்து, அந்த

ஞானமேயாய், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே தனக்கு இன்றளவுங் கிடையாத பெரு வாழ்வாகிய பரமானந்த சொரூப சிவனைப் பெற்றுத், தானும் அந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன். இவ்வாழ்வைப் பெறவுரியார் யாரென்னில் ? மானுடப் பிறப்பினுள்ளாரில் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு, நிலத்திலே வைத்த மணியினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கின்ற சீமான்கள். ௩௨

இந்த நிராதார யோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண்டென்றும் இது நிகழ்ந்தாற் செய்யுமுபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார் :

ஓசையெலாம் அற்றால் ஒலிக்குந் திருச்சிலம்பின்
ஓசை வழியேசென் றுத்தொடுங்கில்—ஓசையினின்
அந்தத்தான் அத்தான் அரிவையுடன் அம்பலத்தே
வந்தொத்தான் அத்தான் மகிழ்ந்து.

(உரை) இந்த நிராதார யோகத்தைச் செய்கின்ற சிவயோகிகள், சிவனைப் பெறுகைப் பொருட்டுத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்கள் ஒடுங்கும்படி, ஞானத்தினாலே தம்முடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளை ஒழித்த அவசரத்திலே, ஆனந்த நிருத்தம் பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதத்தில், பரவிந்து வென்கின்ற திருச்சிலம்பிற் பரநாத மென்கின்ற ஓசை தோன்றா நிற்கும். அந்த ஓசை வழியே நாடிச் சென்று கூடி, அந்த ஓசை முடிந்த விடத்தே, தன்னுடைய போதமும் ஒக்கமுடியில், அப்பொழுதே அந்த ஓசை முடிந்த விடமே இடமாகவுடைய தம்பிரானார் காருண்ணிய சத்தியுடனே அம்பலமாகிய ஞானப் பிரகாசத்திலே வந்து இவனைப் பிரியத்துடனே கூடுவார். ௩௩

இனித் தாம் அருளிச்செய்த நிராதார யோகத்தின் உண்மையைத் தம்மை யொழியப் பிறரும் விளங்க அருளிச்செய்தபடி விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் என்றமையால்
சார்புணர்தல் தானே தியானமுமாம்—சார்பு
கெடவொழுகில் நல்ல சமாதியுமாம் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.

(உரை) தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவ நாயனாரும் "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்" என்றமையால், தனக்கு

அநாதியே தாரகமாய் நிற்கின்ற திருவடி ஞானத்தை அது கண்ணுக அறிந்து அதனுடனே இரண்டறக்கூடி நிற்கில், மீண்டும் ஒரு ஜநநமுண்டாகைக்குக் கன்மம் உண்டாகாதென்று அருளிச்செய்த பிரமாணப்படியே, தனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தைக்கூடி அசைவற நிற்கின், அதுவே சிவத் தியானமாம். அந்த நிலையில் தியானிக்கின்ரூ மென்கிற பாவனே குலையின், அப்பொழுதே சுக சொரூபமான சிவனைக்கூடி நன்ருன சமாதிபாஞகா நிற்பன், இப்படிக் கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு ஜநநத்தை உண்டாக்குகின்ற ஆகாமிய கன்மம் உண்டாகாது. ௩௪

ஞானத்திஞலே சிவனைக் கூடவேண்டு மென்று சிரத்தை பண்ணுவாரை அந்தச் சிவமானதும் அவதி கூடாமல் வந்து கூடு முறைமையை அருளிச் செய்கின்ருர் :

அன்றிவரும் ஐம்புலனும் நீயும் அசையாதே
நின்றபடி யேநிற்க முன்னிற்கும்—சென்று
கருதுவதன் முன்னம் கருத்தழியப் பாயும்
ஒருமகள்தன் கேள்வன் உனக்கு.

(உரை) அநாதியே உன்னை மாறுபடுத்தி வருகின்ற விஷயங்களிலே கூடிநின்று நீ சலியாதே, அவற்றை வேருகக் கண்டு நீங்கின உனக்குப் பிராணஞய் நிற்கின்ற ஞானமானது உன்னுடனே இரண்டற நிற்கும் முறைமைபோல, நீயும் அதனைத் தரிசித்து அந்த ஞானமாகவே இரண்டற நிற்கில், அப்பொழுதே இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய ஞேய சொரூபமாகிய சிவம் தோன்ரு நிற்கும். இப்படித் தரிசனமான சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று சிரத்தை பண்ணுமளவில், அதற்கு முன்னே உன்னுடைய கருத்தையும் அழித்துத் தன்னுடனே ஒரு நீர்மையாக்கிக்கொள்ளா நிற்பன் ; ஒப்பில்லாத சத்திக்கு நாயகஞன சிவன். ௩௫

ஆஞல், ஆன்மாவாலே சிவனை நினைத்துக் கூடலாமோ என்னின், சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்பட்ட பொருளன்றென்று அருளிச் செய்கின்ருர் :

உண்டெனில் உண்டாகும் இல்லாமை இல்லையெனில்
உண்டாகும் ஆன்மையின் ஓரிரண்டாம்—உண்டில்லை

என்னு மிவைதவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும்வகை
உன்னில்அவன் உன்னுடனே யாம்.

(உரை) உண்டெனில் இல்லாமை உண்டாகும் (இல்லாமை) உண்டாகும் உண்டென்னில் உண்டாவதில்லையென்றும். இல்லை யென்னில் உண்டாவதில்லை யென்றும். எங்ஙனமென்னில், சிவனை ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடலாமென்னின், ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடத்தக்க பொருளாவது, இந்திரசாலம் போன்ற பிரபஞ்ச மாகையாலுஞ், சிவன் வாக்குமனாதீதன் ஆகையாலும், இப்படிச் சொல்லுமவனிடத்தில் உண்டாம் பொருளாவது சிவனைத் தெரி யாததொன்றுமே. சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்படாத பொருளென் னின், அவனிடத்திலும் உண்டானது சிவனைத் தெரியாததொன் றுமே,—ஆனமையின் ஓர் இரண்டாம் - ஆனபடியினாலே இப்படிச் சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொருமுறைமை இரண்டு பிரகாரமாயிருக் கும்,—உண்டு இல்லையென்னும் இவை தவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும் வகை உன்னில் அவன் உன்னுடனே ஆம் - இந்தப் பாவ அபாவ மென்கின்ற இரண்டு வழியாலுஞ் சிவனைக் கூடவொண்ணாதென்று அறிந்து, இவற்றைவிட்டுத் தானாகவே நிற்கின்ற ஞான மாயே நின்று, அளவிலாத பேரின்பத்தைப் பெறும்படி சிவனிடத்திலே அன்பை வைக்கில், அப்பொழுதே ஒன்றாலும் பாவிக்கப்படாத சிவன் தன் னுடைய காருண்ணியத்தினாலே உன்னை இரண்டறக் கூடி நிற்பன். நிராதாரயோகம் முற்றியது. ௩௬

இந்த நிராதார யோகத்திலே மிகவும் வாசனை யுண்டவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பக்குவங்களிலே கூடாமை கூடினால் என் செய்யலா மென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, சிவ ஞானமாகிய தத்துவ ஞானம் இருக்கும்படியை அருளிச் செய்கின்றார் :

தூல உடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும்
மூல உடம்பாம் முதல்நான்கும்—மேலைச்
சிவமாம் பரிசினையுந் தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த
பாவமாம் பரிசறுப்பார் பார்.

(உரை) தூல வடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும் - ஆன்மா கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டாக, அன்னமயத்தாற் பரிண

மித்த சரீரத்திலே நின்று, இது பரிணாமமாம்படி இந்த சரீரத்துக் துக் காரணமுமாய், ஆன்மாவிற்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய் நிற்கின்ற ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும், புசிக்கைக்குக் கால நியதிகளுமாய், இச்சா ஞானக் கிரியைகளைச் சீவிப்பிக்கைக்குக் கலை வித்தை அராகங்களுமாய், போகங்களிலே அழுத்துகைக்குப் பிர கிருதியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கின்ற வித்தியா தத் துவம் எழுமாகத் தூலவுடம்பிலே பொருந்தி நிற்கின்ற தத்துவம் முப் பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பாம் முதல் நான்கும் - இம்மாயா தத்து வங்களைப் பிரேரிக்கவுங், கன்மங்களுக்கீடாக ஞானக் கிரியைகளை நூனாதிகமாகப் பிறப்பிக்கவும், வாக்குகளை எழுப்பவுங், காரணத்துக் குத் திருமேனியாகவும், பதப் பிராப்தங்கட்குப் பதங்களாகவுந் தோன்றி, உள்ளே மூலவுடம்பாய் நின்று நடத்துகின்ற விந்து சத்தி முதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலைச் சிவம் - இத் தத்துவங்களுக் குக் காரணமுமாய் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனுமாய் நிற்கின்ற சிவ தத்துவம் ஒன்றும்—, ஆம்பரிசினையும் தேர்ந்து உணர்ந்தார் சேர்ந்த பவமாம் பரிசு அறுப்பார் பார்-ஆகிய இந்தத் தத்துவ முப்பத்தாறும் ஆன்மா புசிக்கைக்குத் துணைக் காரணமாய்த் தூல சூக்குமபரமாய் நிற்கையால், இந்த முறைமையை ஆசாரியன் அருளாலே, உருவ தரிசன சுத்திகளுடனே பார்த்து நீங்கி, தன்னையும் ஞானத்தை யும் சிவனையும் உணர்ந்த சிவஞானிகளே, அநாதியே பொருந்திப் போதுகின்ற ஜநந மரணங்களாகின்ற முறைமையைப் போக்கா நிற் கின்றவர்கள். ஆதலால், உனக்குத் திருசியமாகவும் விரோதமாகவும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றினதாயினும் இப்படிப் பார்த் துக் கூடுவாயாக. ௩௭

இப்படிப் பார்க்க அரிதானவர்களுக்கு வேறேயும் ஓர் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றார் :

எத்தனையோ தத்துவங்கள் எவ்வெவர்கோட் பாடுடைய
அத்தனையும் சென்றங்கு அளவாதே—சித்தமெனும்
தூதுவனைப் போக்கிப்போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனில்
பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்.

(உரை) எத்தனையோ...அளவாதே - அநேகவிதமான தத்துவங் களையும் பல சமயிகள் கொண்டிருக்கத்தக்க கோட்பாடுகள் அடங்கலை

யுஞ் சென்றறியப்புக்கு, அவற்றிலே மொத்துண்டு அழியாதே,— சித்தமெனும்...பார் - உன்னை ஜநந மரணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தூதனுகி விசுவத்திலே வாசனைப் படுத்திப் போதுகின்ற சித்த விகாரத்தை ஞானத்தாலே ஒழித்துச் சென்று, ஒப்பில்லாத அந்த ஞானத்தைக் கூடி, இந்த ஞான சத்தியை ஒரு பாதியாக வுடைய சிவனை மனவாக்குக் காயங்கள் கூடாதபடி, அவன் திருவடியிலே அழுந்தி நிற்கலாம். இதனை விசாரித்துப்பார். ௯அ

இந்த உண்மையிலே கூடுமளவில், உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பிற் பற்றுவிட வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சாம்பொழுதும் ஏதும் சலமில்லை செத்தாற்போல்
ஆம்பொழுதி லேஅடைய ஆசையறில்—சோம்புதற்குச்
சொல்லும் துணையாகும் சொல்லாத தூய்நெறிக்கட்
செல்லும் துணையாகும் சென்று.

(உரை) சாம்பொழுதும்...அறில் - இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகளுக்குச் சரீரம் விடுவதாகிய சாக்காடு வந்தடுத்த காலத்தும், அந்தச் சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சற்றுந் தத்துவங்களாலுள்ள அசைவு கூடாது. இதற்குக் காரணம் ஏதென்னில், தேக நிற்கின்ற பொழுதே தேக மில்லாதவர்களைப்போல் அநாதியே வாசனைப் பட்டுப் போதுகின்ற உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளிற் பற்று அடங்கலும் விடுகையால்.—சோம்புதற்கு...சென்று - இப்படிச் சரீர நிற்கும்போதே உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பில் பற்று அடங்கலும் விடுமாகில், இது தானே, பணியறுத்தலென்கின்ற நிலைக்குச் சொல்லப்பட்ட தொரு துணையாக நிற்கும்; இது வொழிந்து, வாக்கால் உரைக்கப்படாத சுத்த நெறியால் வீட்டின்பத்திலே பொருந்துகின்ற அவசரத்துக்குந் துணையாகா நிற்கும். ௯௧

இந்த அவாவறுத்தலும் அவனருளாலே வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்றமையால்
வேண்டின்அஃ தொன்றுமே வேண்டுவது—வேண்டினது
வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டிடுக
வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.

(உரை) வேண்டுங்கால்...வேண்டுவது-தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவ நாயனாரும் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை' என்று அருளிச் செய்தமையாலே, தேகம் உள்ள அளவும் இவன் ஒன்றை விரும்பாதொழியினும் பிராரத்தத்தாலே யுள்ளது கூடு மாகையால், ஒன்றை விரும்ப வேண்டு மிடத்துப் பிறவாமை ஒன்றுமே விரும்ப வேண்டுவது,—அது வேண்டின் வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டும் அவன் பால் வேண்டாமை வேண்டிடுக - அந்தப் பிறவாமையை வேண்டின் தான் வேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாண முண்டாகையாலே, நாம் விரும்பத் தக்க கர்த்தாவின் பக்கலிலே, பிறவாமைக்கு உற்பத்தியான அவா வறுத்தல் ஒன்றுமே வேண்டிக் கொள்ளவேண்டுவது. இந்த அவா வறுத்தல் உண்டாகவே அந்தப் பிறவாமை தானே உண்டாம். ௪௦

இப்படி உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பிற் பற்றற்றபோதே சமாதி பரனாகவும் அங்ஙனம் நிற்கும்போதே, சமாதி விசாரித்தவர்களுக்குச் சமாதி கூடாமல் நினைவு கூடி, இதனாலே ஜநநங்கள் கூடும் முறைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

அரண உணர்வுதனில் அவ்வுணர்வை மாற்றில்
கரணமும் காலும்கை கூடும்—புரணமது
கூடாமை யுங்கூடுங் கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

(உரை) அரண...கைகூடும் - இந்திரிய வேடர் சென்று ஈடு கொள்ளப்படாத புகலிடமான திருவடி ஞானத்தினாலே தன்னுடைய போதத்தை ஒழிக்க விசாரிப்பானாகில், அந்த அவசரத்திலே, முன்பு தான் பற்றிப் போந்த உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பின் வாசனையாலே, சொரூபமானது கைகூடாமல், மனாதிகளும் பிரணவாயுவுங் கூடி, மீண்டு விடயங்களிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும்.—கூடாமை புரணமதும் கூடும் - இது கூடாமற் புரிந்து மயக்கம் வந்து கூடினும் கூடும். கூடுதலும் கூட்டினுக்கு வாடாமையும் வந்து கூடும் - இப்படி மயக்க விகற்பங்கள் கூடிப்போதரவே, எடுத்த தேகம் போனாலும், இந்தப் பற்றுக்களாலே மீண்டும் ஒரு தேகம் வந்து கூடாநிற்கும்; ஆதலால், இது கூடாதபடி உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளில் பற்றுக்களை அற்றே சுக ரூபத்திலே பொருந்தி நிற்பாயாக. ௪௧

சமாதிபரானவனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதி கூடாமல் ஜந நங்கள் கூடுமாகில், சிவ தீக்ஷையும் தரிசனமு மில்லாத ஆன்மாக்கள், மரியாதையோ பெற்றுள்ள வென்று கேட்ட மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றூர் :

இன்றிங் கசேதனமாம் இவ்வினைக ளோரிரண்டும்
சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே—என்றுந்தான்
தீதுறுவன் ஆனுல் சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூ றல்லனோ மற்று.

(உரை) இன்று...சென்றிடத்தே-இப்பொழுது இந்தத் தேகத் திலே நிற்கும்போதே கூடின அசேதனமான புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டும் இவன் பின்னொரு தேகத்தை எடுத்த பொழுதே ஒக்கச் சென்று கூடாநிற்கும்,—தீது உறுவனுனல் பதி சிவந்தான் கை விடுமோ என்றுந்தான் மாது ஒரு கூறு அல்லனோ மற்று - ஒருவன் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானமும் பெற்றுத் தெளிந்திருக்கும் போதேயும் முன்புபோல உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளின் பற்றுவிடாமல் ஜநநங் கூடிற்றேனும், கர்த்தாவாகிய சிவனும் இவனைக் கைவிடாமல், முன்புண்டான மனம் பற்றுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பித்து, முன் ஜநநத்திலே சாதித்த குறையிலே வந்து எடுத்துக்கொண்டு நிட்டையிலே கூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக் கொடா நிற்பன்; இவன் காருண்ணிய சத்தியினை எப்பொழுதுந் தன்னிடத் திலே உடையவனுதலால். ௪௨

இன்னமும், பெத்தமுத்திகள் இரண்டினும் ஆன்மாக்களைப் பாதுகாத்து ஈடேற்றுகை அநாதியே கர்த்தாவுக்குக் காரணமான முறைமை என்பது தோன்ற அருளிச் செய்கின்றூர் :

அநாதி சிவனுடைமை யால்எவையும் ஆங்கே
அநாதியெனப் பெற்ற அணுவை—அநாதியே
ஆர்த்த துயரகல அம்பிகையோ(டு) எவ்விடத்தும்
காத்தல் அவன்கடனே காண்.

(உரை) அநாதி சிவன் எவையும் உடைமையால் - அநாதியான சிவனுக்கு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அடிமையாகையாலே,— ஆங்கே அநாதி யெனப்பெற்ற அணுவை அநாதியே ஆர்த்த துயர்

அகல - இப்படி அநாதியான ஆன்மாக்களை அநாதியே பேதித்துக் கொண்டு நிற்கின்ற பாசமானது விட்டு நீங்கும்படி,—அம்பிகையோடு எவ்விடத்தும் காத்தல் அவன் கடனே காண் - விட்டு நீங்காத சத்தி யுடனே பெத்தத்தினுங் கூடி நின்று தொலைப்பித்து, முத்தியினும் மீண்டும் ஒருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுகின்ற இது மாணவகனே! அவனுக்கு அநாதி முறைமையே காண். ௬௩

தேகாதிபாசம் அநாதியாகில், முத்தியிலும் போகாதேயென்று சந்தேகித்த மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

> தம்மிற் சிவலிங்கம் கண்டதனைத் தாம்வணங்கித்
> தம்மன்பால் மஞ்சனநீர் தாமாட்டித்—தம்மையொரு
> பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசித்தால்
> ஓவாமை யன்றே யுடல்.

(உரை) தம்மில் சிவலிங்கம் கண்டு - ஆசாரியனாலே, தனுகரண புவன போகங்களை விட்டு நீங்கி, தன்னைத் தரிசித்து, தன்னிடத் திலே தனக்குப் பிராணனுமாய்ச் சிவனுக்கு அடையாளமுமாய் நிற் கின்ற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து,—அதனைத் தாம் வணங்கி - அந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம் விட்டுப் போம்படி, சாந்தமாகிய வணக்கஞ் செய்து,—தம் அன்பான் மஞ்சன நீர்தாம் ஆட்டி - இப்படிப் பெறுதற்கரிய பேற்றைப் பெற்றோமென் கின்ற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே, திருமஞ்சனம் பண்ணி,—தம்மை ஒரு பூவாக அழியாமல் பூக்கொடுத்து - இப்படிச் செய்கின்ற ஆன்ம சொரூபத்தை ஒப்பில்லாத் திருப்பள்ளித் தாமமாக மயங்காமல் அத னைச் சாத்தி,—பூசித்தால் - இப்படி ஞானத்திற் சரியை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டு ஐக்கியஞ் செய்கின்ற இது,—ஓவாமை அன்றே உடல் - செம்புருகின பதத்திலே கூடின குளிகையினது ஐக்கியத்தாலே அநாதியான காளிதமும் செம்பென் னும் உருவமும் நீங்க மாற்றுப் பிரகாசித்து, பின்பு இவை என்றுங் கூடாதவாறுபோல, ஒருவன் தன்னுடைய சத்திநிபாதத்தாலே உண் டான அன்பின் மிகுதியாலே, தேகேந்திரியாதிகளை நீங்கின தன் னுடைய உண்மையான சொரூபத்தைத் தனக்கேற்பப் பெற்று, தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டு ஐக்கியஞ் செய்து வாசனை விட் டால்,பிராரத்த நாசம் பிறந்து தேகம் விட்டபொழுதே, திருவடியிலே

இரண்டற்று விடம தொழிந்து, மீண்டுந் தேகம் எடுக்க மாட்டா தன்றே. ௨௪

அநாதியான பாசம் விட்டு நீங்குமாகில் அநாதியென்று ஆன்மா வுக்கு வழியுண்டாமோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, பாசத்திலே விரிந்த போதத்தை விட்டுத் தன்னைத் தனக்கு அறுதியாகப் பெறு கின்ற தொழிந்து, இவனுக்கு அழிவில்லை யென்றும், பாசத்தை நீங்கினபொழுதே இவனும் வியாத்தனென்னு முறைமையும் அரு ளிச் செய்கின்றார்:

தன்னைப் பெறுவதின்மேற் பேறில்லை தானென்றும்
தன்னைத்தான் பெற்றவன் தானாரென்னில்—தன்னாலே
எல்லாந்த னுட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே
எல்லாமாய் நிற்கு மிவன்.

(உரை) தன்னைப் பெறுவதின்மேல் பேறு இல்லை - ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுகளிலே தான் அழிந்துபோகாமல், அருளாலே தன்னை உறுதியாகப் பெறுகின்ற பேற்றின்மேல் வேறு பேறு இல்லை,—தானென்றும் தன்னைத்தான் பெற்றவன்றான் ஆர் என் னில்—தானென்றும் தன்னைத்தான் பெற்றவனென்றும் இரண்டாக இவ்விடத்திற் சொன்னது யாரையென்னில்?—தன்னாலே எல்லாம் தன் உட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே எல்லாமாய் நிற்கும் இவன் - ஆன்மா தன்னை அறியாமல் முன்பு பாசமேயாய் நின்ற முறைமை யொழிய, அருளாலே பரத்தையும் அறிந்து, பாசத்தை யும் அறிந்து, இந்தப் பாசத்தை நீங்கின தன்னையுங் கண்டே, அண் டாண்ட பகிரண்டங்களையும் உணர்ந்து, தான் அறியாமற் கொண்டு நின்ற பாசத்தை ஒழிந்ததுபோல, இதையும் ஒழியவிட்டுத் தன் னுடைய போதஞ் சலியாமற் பூரணனாய் நிற்கவே, எல்லா வடிவுகளும் தன்னுடைய வடிவாய்த் தானே இந்த அண்டாண்ட பகிரண்டங்கட் கெல்லாங் கர்த்தாவாய் நிற்பன் இவன்றான். ௨௫

இந்த ஆன்ம யோகந்தானே பொருளாகில், ஞானயோகஞ் சிவ யோக மென்று சொல்லவேண்டுமோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, இந்த ஆன்ம யோகந்தானே ஞான யோகமாம்படி அருளிச் செய்து, இந்த ஞானயோகந்தானே சிவயோகமாம்படியும் அருளிச்செய்கின் றார்:

துன்பமாம் எல்லாம் பரவசனுய்த் தான்துவளில்
இன்பமாம் தன்வசனுய்த் தானிருக்கில்—என்பதனுல்
நின்வசனு யேயிருக்கில் நின்னுடனும் நேரிழையாள்
தன்வசனு யேயிருப்பன் தான்.

(உரை) தான் பரவசனுய் எல்லாம் துவளில் துன்பமாம் - ஆன்மா, தானே கர்த்தனுய் எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனுய் நின்று விகற்பிக்கில், இம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் பிரயோசனமாகவுள்ளது கிலேசமொழிய வேறில்லை,—தன்வசனுய்த்தானிருக்கில் இன்பமாம்- ஆன்மா, திரிவு காட்சியான பிரபஞ்ச நீதியை விட்டு நீங்கித் தனக்கு உண்மையான சைதன்னிய சொரூபமாய் இதிலே நிருவிகாரமாயிருக்கில், இந்த ஆன்மயோகந்தானே ஞானயோகமாய் இந்த வழியிலே சுகரூபம் வந்து பிரகாசியா நிற்கும்,—என்பதனுல் - என்பது வேதாகமங்களுக்கும் கருத்தாகையால்,— நின்வசனுயே இருக்கில், நேரிழையாள் தன்வசனுயே இருப்பன்ருன் நின்னுடனும் - மாணவகனே! இந்திரிய வசனுகாமல் நீ உன்னையொழிந்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் உனக்கு வேறென்று அறிந்துவிட்டு நீங்கி, நிருவிகாரமான ஞானமேயா யிருக்கில், அப்பொழுதே அந்த ஞானசத்தியின் வசமா யிருக்கின்ற ஞேய சொரூபனுன சிவன் உன்னைக்கூடி வேறற நிற்பன். ௪௬

இந்தச் சிவயோகத்திலே இடைவிடாமல் அநுபவித்தலாவது இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமும் கூடாதபடி அருளிலே நிற்க வல்லவர்களுக்கே யென்று தோன்ற அருளிச்செய்கின்ருர் :

சேத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் சேர்ந்ததனே(டு)
ஒத்தாரே யோகபர ரானவர்கள்—எத்தாலும்
ஆராத அக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்
பேராமற் செல்வர்அதன் பின்.

(உரை) கரணங்கள் செத்தாரே கெட்டார் - அந்தக்கரணங்கள் நேராக அங்குரியாதபடி ஞானத்திலே கூடி மரித்த ஆன்மாக்களே, ஜநநமரணங்கள் கெட்டவர்கள்,—சேர்ந்து அதனேடு ஒத்தாரே யோகபரானவர்கள் - இந்த ஞானத்தின் அழுத்தத்தினுலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தி அதுவாய் நின்றவர்களே, சிவயோகத்திலே தற்பரமானவர்கள்,—இங்கு அல்லாதார் எத்தாலும்

ஆராத அக்கரணத்து ஆர்ப்புண்டு அதன்பின் போாமல் செல்வர் - இப்படிச் சிவயோகத்திற் பொருந்தப்பெருத பாக்கிய ஹீனர், எத்தாலுந் திருப்தியடையப்பெருத கருவி கரணங்களாலே கட்டுண்டு, இவற்றின் பின்னே தப்பாமல் ஏவற்செய்து, ஜநந மரணங்களிலே சென்று உழலா நிற்பர். சஎ

இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமும் பொருந்தாதபடி நிற்கின்ற சிவயோகிகள் பெருமை இருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்ருர் :

கண்ணும் கருத்தும் கடந்ததொரு பேறேயும்
கண்ணும் கருத்தும் களிகூர—நண்ணி
வடம்அடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
உடனடக்கி நிற்பர்கள்காண் உற்று.

(உரை) கண்ணும்...நண்ணி-யாவர்க்கும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் அளவுபடாததொரு பேருயினும், சிவஞானிகள் சிவனுடனே இரண்டறக் கூடிப் பரமானந்தமே சொரூபமா யிருக்கையாலும், அவர்கள் கண்ணில் விசுவமில்லை யாகையாலும், ஒடுங்கினும் விழிப்பினும் பொருளேயாய், அவர்கள் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் களிகூரப் பொருந்தி,—வடம்...உற்று-அநேகதூரம் படர்ந்ததோர் ஆலின் பரிணமமெல்லாம் ஒரு கடுகையொத்த வித்திலே அடங்கின தன்மை போல், அளவிடப்படாத வஸ்துவாயினும், தங்களுள்ளே அடக்கித் தங்களான்ம சுபாவத்தை விட்டு இந்தச் சிவமாகியே நில்லா நிற்பர்கள்.

அளவிடப்படாத பொருளை ஒருடம்பிலே நிற்பா ஞெருவன் அடக்கிக்கொண் டிருந்தபடி எப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்ருர் :

வானகமும் மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
ஊனகத்தே உன்னுமதென் என்றனேயேல்—ஏனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலாம்
ஆதனமே அன்ருே அதற்கு.

(உரை) வானகமும் மண்ணகமும் ஆய்நிறைந்த வான்பொருளை ஊனகத்தே உன்னுமது என் என்றனேயேல் - ஆகாசமுதல் பிருதிவியீருகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணமமான பிண்டப் பிரமாண்டங்களும் இவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களும், இவற்றிற்குட்பட்ட ஆன்ம

கோடிகளும், தானேயாய்ப் பூரணமாய் நிற்கின்ற சொரூபத்தை ஒரு சரீரியானவன் தனக்குள்ளே அடக்க நினைத்தபடி எப்படியென்னில், —மண்முதலாம் அதற்கு ஆதனமே அன்றோ எனகத்து வாதனையை மாற்றும் வகை அதுவே,—மாணவகனே! பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் அந்தப் பொருளுக்கு ஆதனமாத்திர மன்றோ ஆகையாலும் அப்பொருளை ஆசாரியனாலே கூடப்பெற்ற வர்களிடத்தில் அந்தப் பொருளின் வியாத்தமெல்லா நின்று பிர காசிக்கையாலும், ஞானதிருஷ்டி இல்லாதவர்களுக்குச் சரீரிகள் போலத் தோற்றினும் அவன் அந்த உண்மையேயாய் நிற்பவனாகை யாலும், என்போல்வாரிடத்தும் அநாதியே கூடிப்போந்த வாசனை யைப் போக்குகைக்கு இந்த நிலையேகாண் முறைமையாக வுள்ளது.

இந்தப் பொருளை உள்ளே கண்டு வாசனை தீர்ந்திருப்பார்போல் புறம்புங்கண்டு வாசனை போக்கலாமோவென்ற மாணக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

கல்வில் கமரில் கதிர்வாளில் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச்—சொல்லும்
அகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்காண் ஐயா
சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.

(உரை) கல்லினும், கமரினும், ஒளியையுடைய வாளினும், சாணைக் கல்லினும், சூதாடு கருவிப் பலகையினும், திருக்குறிப்புத் தொண்டர், அரிவாட்டாயர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர், மூர்த்தியார், மூர்க்கர் என்னும் நாயன்மார் ஒவ்வொரு தொழில்களைச் செய்யும் போதே சொல்லப்பெற்ற சிவனளவில் ஒருவழிப்பட்ட கருத்தினாலே யன்றோ புறம்பேயும் அவன் பிரகாசிப்பிக்கப் பிறப்புக்கு வித்தான வாசனையைப் போக்கினார்கள் ; ஐயனே! இந்த முறைமை பொய் யான உலக நெறியாலன்றே. ௬௦

இந்த இரண்டு வகையில் எதிலே நின்று வாசனையைப் போக்க லாமென்ற மாணக்கனை நோக்கி, இதனை இரண்டு வகையாக நீ கருத வேண்டாமென்றும், ஒரு படித்தாகக் காண வேண்டுமென்றும் அரு ளிச் செய்கின்றார் :

உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பொழியில் உன்னிடையே
வள்ளல் எழுந்தருளும் மாதினொடும்—தெள்ளி

அறிந்தொழிவா யன்றியே அன்புடையை யாயில்
செறிந்தொழிவாய் ஏதேனுஞ் செய்.

(உரை) உள்ளும்...மாதினெடும் - உள்ளே காண வேண்டுமென்றும் புறம்பேகாண வேண்டுமென்றும் நீ விசாரித்த விடத்து, உன்னுடைய போதத்தையுஞ் சரீரத்தையும், முன்போலே கைவிடாமை கொண்டு, இரண்டு பட்டுத் தோன்றின தொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்குத் தனித்தனி ஓரிடமிராதாகையால், பிண்டப் பிரமாண்டங்களையுந் தத்துவங்களையும் ஆன்ம போதத்தையும் உருவ தரிசன சத்திகளாலே, அருளாக்கி ஒரு நீர்மையான ஞானமேயாய் உன்னினைவு ஒழிய நிற்கில், அப்பொழுதே உன்னிடத்திலே பரமசிவன் தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே கைம்மாறு கருதாமல் வந்து தோன்றி, உன்னை ஒரு தன்மை யாக்கிக்கொண்டு தானே பிரகாசியா நிற்பன்.—தெள்ளி அறிந்து ஒழிவாய் - இதனைச் சிவயோகத்தின் கண்ணே நின்று ஆராய்ந்து அநுபவிக்கின்றேமென்கின்ற தன்மையுங் கைவிட்டு நிற்பாய்,—அன்றியே அன்புடையையாயின் செறிந்து ஒழிவாய் - இந்த முறைமையன்றி, சிவனுடைய உண்மையைக் கேட்குதல் நினைக்குதல் காண்குதல் செய்தபொழுதே, உன்னுடைய கருத்தை உருக்குவதானதொரு பேரன்பு கூடுமாயின், அதனாலே உன்னுடைய கருத்தானது நேராக அழிந்து சிவனுடனே ஒரு நீர்மையாய் விடுவாய்,—ஏதேனும் செய் - இந்த ஞானயோக பத்தி யோகங்கள் இரண்டினுள்ளே கூடின தொன்றைச் செய்வாயாக. ௫௧

இனி இந்தப் பத்தியோகந்தான் எப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் பத்தியிலே நின்று பெற்றவர்கள் பெருமை இப்படி என்று அருளிச் செய்கின்றார் :

கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பதனைக்—கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாரறிதல் அல்லதுமற்
றுறியும் அன்பன் றது.

(உரை) "கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை" என்று மாணிக்கவாசக மூர்த்திகள் அருளிச் செய்தபடியால், அவ்வன்பினைக்

கண்ணப்பநாயனாரும் காளத்தியப்பரும் அறிவாரன்றி மற்ற யாரும் அதனை அறியார். ருஉ

அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க—அவிழ்ந்தசடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பில்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

(உரை) மெய்யன்பினையுடைய சேந்தநாயனார் அன்பால் விரிந்த மனத்தோடு விரிந்த வஸ்திரத்தினின்று பக்குவமாய் மலர்ந்த அன்னத்தை அவிழ்த்து நிவேதிக்க (அது) விரிந்த சடையையுடைய சிவபிரான் உண்டருளுதற்கு இனிய அமிர்தமாயிற்று. அந்நாயனார் செய்த செய்கை எத்துணைச் சிறப்புடையதென்று கூறலாம். ருங

சுரந்த திருமுலைக்கே தூய்யசிவ ஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு.

(உரை) பால் பொழிதற்கிடமாகிய உமாதேவியார் தனத்தினின்று தூய சிவஞானப் பாலைப் பொழிய (அதனைத்) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பருகியருளினாரென்று சொல்லக் கேட்டவளவிலே மங்கையர்க்கரசியார் பால் பொழிகின்ற தனமுடையராயினர். (ஆதலால்,) உருகும் உள்ளமுடைய அப்பாண்டிமாதேவியாரது அன்பிருந்த முறை (அளவிடற்பாற்றன்று). ருச

அன்பேயென் அன்பேயென் றன்பா லழுதரற்றி
அன்பேஅன் பாக அறிவழியும்—அன்பன்றித்
தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

(உரை) இப்படிப் பட்ட பக்தியோகத்திலே விட்ட குறைகளாலே சிவனுடைய உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்த பொழுதே கரையழிந்த அன்பினாலே, ஒரு பலனையும் கருதாமல் அவ்வன்பு தங்கட்குச் சுகரூபமாய் நின்று தங்களை மறந்து பேறுபெற்ற கண்ணப்ப நாயனார் முதலாயுள்ள நாயன்மாரன்பை

யொழிந்து தீர்த்தங்களும் தியானங்களும் அர்ச்சனைகளும் இப்படி அவதி கொடாமல் பேறு கூட்ட மாட்டாதாகையால் அவையும் இந்த உத்தமமான பத்தி கூட்டுதற்கு வித்தாம் இதனைச் செய். ௫௫

இனி யாவர்க்கும் பத்தி கூடுதற்கு அரிதென்றும், முறைமையிலே கூடத்தக்க ஞான யோகமே வாசனையைத் தீர்த்து முத்தியைத் தருவதென்றும், முன்னே பல பிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் தாற்பரியம் இதுவே யென்றும், மற்றுள்ள சமயிகள் தாற்பரியங்கள் இந்த உண்மையைக் கூட்டமாட்டாதென்றும், எல்லாவற்றையுந் தொகுத்து வாசனை தீர்ந்திருக்கைக்கு ஞான யோகமே பொருளென்றும் துணிந்து அருளிச்செய்கின்றார் :

எல்லார் அறிவுகளின் தாற்பரிய மென்னறிவு
செல்லு மிடத்தளவும் சென்றறிந்தேன்—வல்லபடி
வாதனையை மாற்றும் வகையிதுவே மற்றவற்றுள்
ஏதமறக் கண்ட விதம்.

(உரை) மாணவகனே! இந்த நூலிற் சொல்லப்பட்ட உபாயம் ஒழிந்த வேறும் அறியவேண்டுவது உண்டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எல்லாச் சமயங்களினும் எல்லாச் சாத்திரங்களினும் உண்டான தாற்பரியார்த்தங்கள் என்னால் ஆராயத்தக்கவளவும் ஆராய்ந்தறிந்தேன். அவை எல்லாவற்றினும் வாசனையைப் போக்கி முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு முறைமையாகக் கண்டது, சைவ சித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட இந்த ஞான யோகம் ஒன்றுமேயாதலால், இந்த அநுபூதி எல்லாக் குற்றங்களும் அறுகைக்குக் கண்ட அர்த்தமாதலின், நீயும் இந்த முறைமையிலே சாதிப்பாயாக. ௫௬

இனி இந்த அர்த்தத்தைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும், பெற்றால் நிற்கவரிதான முறைமையும் அருளிச் செய்கின்றார்.

வித்தும்அதன் அங்குரமும் போன்றிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்
வித்தும்அத னங்குரமும் மெய்யுணரில்—வித்ததனிற்
காணாமை யால்அதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணாமை யால்அற்றார் பேறு.

(உரை) வித்தும் அதன் அங்குரமும் போன்று மெய்ஞ்ஞானம் இருக்கும் - நெல்லு முதலான பல வித்துக்களும் அங்குரிக்கும் பொழுது அங்குரத்துடன் இரண்டுபட நில்லாமல் அந்த அங்குர

முள்ள அளவும் வியாத்தமாய் நின்று பரிணமித்து இந்த பரிணமத் தைப் பிரயோசனங் காரணமாக அங்குரித்த நாள்முதல் ஆசரித்துக் கொண்டிருந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரிணம முதிர்ந்த அந்தக் காலங் களிலே வித்தானது வெகு விதமாகப் பலித்து அவர்கள் தாகங்களை க்ஷமிப்பித்துச் சந்துஷ்டி பிறப்பிக்க இன்பத்தையே கொடா நிற்கும்; அதுபோல, வித்தான சிவமும் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம வொப்பும் மலபாகமும் உண்டான அவசரத்திலே காருண்ணியமே திருமேனி யாக எழுந்தருளி வந்து பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம்முடைய அளவிலே சினேகிக்கும்படி திருவுள்ளத் தடைத்து இவர்களிடத் திலே அநாதியே எழுந்தருளி நின்ற உண்மையைப் பிரகாசிப்பித்து இந்த உண்மையான ஞான சுகரூபத்திலே ஆன்மாக்களைக் கூட்டி நிறுத்தி இந்த நிலையின் முதிர்ச்சியாலே தன்னுடைய பேரின்பத் திலே இவர்கள் அநுபவித்துச் சம்பூரணத்தை அடையும்படி வெகு பலமாகக் கொடா நிற்கும்,—வித்தும் அதன் அங்குரமும் மெய் உண ரில் - இந்த வித்தாகிய சிவனுண்மையும் அங்குரமாகிய ஞானத்தி னுண்மையும் உணர்வார் உணருமிடத்து,—வித்து அதனில் காணுமையால் அதனைக் கைவிடுவர் - நெல்லு முதலியவற்றின் அங் குரங்களை இந்த வித்தின் பரிணமமென்றும் இந்தப் பரிணமங் களிலே அந்த வித்துக் கலந்து நிற்குமென்றும் அங்குரத்தின் பரி ணமம் முதிர்ந்தபொழுதே அந்த வித்தே வெகு பலமாகப் பலிக்கு மென்றும் இதனை ஆசரித்துக்கொண்டிருந்து பலிப்பிக்குங் காலங் களிலே பலங்கொள்ள அறியாமல் அங்குரம் பரிணமிக்கின்ற காலத் திலே வித்துத் தோன்றுதது கொண்டு இந்தப் பரிணமத்தில் ஓர் வித்துங் கண்டிலோமென்று அந்தப் பரிணமத்தையுங் கைவிட்டு அதனுடைய பிரயோசனமும் இழந்து போகின்ற புத்தரைப்போல, தரிசித்து ஞானத்திலே நின்று சாதித்து இந்த ஞானமேயாய் இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவனைக் கூடிப் பேரின்பத்தையே பெற மாட்டாமல், அந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தவளவிலே இவ்வளவே பிர யோசனமென்று சிவரூபத்தின் உண்மையை அறியாமல் அந்த ஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாக்கியஹீனர் சிவபோகத்தை இழந்துபோகா நிற்பர்கள்,—கண்டவர்கள் பேணுமையால் பேறு அற் றூர் - அந்த நெல்லு முதலியவற்றின் அங்குரங்களிலே வித்துக் கலந்து நிற்குமென்று அறிந்தவர்களும் பயன்படுமளவும் அந்தப் பரி

ஞமத்தை ஆசரித்துக் கொண்டிருந்து பிரயோசனப்படுங் காலங்களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல் பாராமுகத்தாலே அதின் பிரயோசனத்தைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் இழந்துபோகின்ற பாக்கிய ஹீனரைப்போல, சிவனைத் தாரகமாதலொழிந்து ஞானம் பிரகாசியாதென்று அறிந்தவர்களும் அந்த ஞானத்தைக் கைவிடாமல் நின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு அந்த ஞானமாகவே சாதித்து இந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே சிவனைப் பெற்றுப் பேரின்பமே அநுபவித்துத் திருப்தி யடையமாட்டாமல், வாதனையின் மிகுதியாலே பாராமுகராய்த் தாம் பெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு அநுபவிக்கலாமென்று நித்தத்துவம் பெற்றிருப்பாரைப்போல, நெகிழ்ந்திருந்தவர்கள் தமக்குப் பேருன சிவபோகத்தை இழந்துபோகா நிற்பார்கள். ஆதலால் நீயும் இந்தத் தவத்தைப் பெற்றேமென்று கர்வியாய்ப் போகாதை, இடைவிடாமல் ஞானமாய் நின்றே சாதித்துப் பின்பு இந்த ஞானத்தில் உறுதலாலே ஞானமானதுந் தலைமறையப் பலிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலே அழுந்தி அநுபவிப்பாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம்—"வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை - வித்தினி லன்றி வெளிப்படுமாறில்லை - வித்து முளையு முடனல்ல வேறல்ல - வத்தன்மைத் தாகு மறநெறி தானே" என்னும் திருமந்திர மாலையாற் காண்க. ௬௭

இந்தச் சிவரூபந் தன்னை எப்படி அறிவேனென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

ஒன்றன்று இரண்டன்று உளதன்று இலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று—நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நின்னறிவு மன்று
தலையன்று அடியன்று தான்.

(உரை) ஒன்று அன்று - எல்லாப் பொருள்களுங் கரைந்த விடத்திலே உதிப்பது ஒன்ருகையாலே, எல்லாப் பொருளுந் தானய் ஒன்ரு யிருப்பதும் அன்று—,இரண்டு அன்று - தன்னிடத்திலே சுட்டற விளக்கின்ற அர்த்தமாகையினுலே, இரண்டாயிருப்பதும் அன்று—,உளது அன்று - வாக்கு மனதீதமா யிருப்பது ஒன்ருகையாலே, பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதும் அன்று,—இலது அன்று - ஞான

வான்களுக்கு ஞானயோகத்தின் முதிர்ச்சியிலே பரமானந்தத்தை அளித்து நிற்கையாலே, இல்லாத பொருளும் அன்று,—நன்று அன்று தீது அன்று - ஆன்மபோதம் இறந்தாற் கூடும் பொருளாகை யாலே, ஆன்மாக்களால் நன்று தீதென்று சுட்டப்படுவதும் அன்று,-- நான் அன்று - நானே பிரமமென்று அகங்கரிக்கின்ற பசுஞானமும் அன்று,—நின்ற நிலை அன்று - அநாதியே தொடங்கி இன்றளவும் நிலையான பாசஞானமும் அன்று,—நீ அன்று—பசுஞானத்தையும் பாசஞானத்தையுமுடைய ஆன்மாவும் அன்று, நின்னறிவும் அன்று- உனக்கறிவாய் நிற்கின்ற ஞானமும் அன்று,—தலை அன்று அடி அன்று தான் - ஆதியும் அன்று அந்தமும் அன்று இந்தச் சிவ சொரூபம். ருஅ

இப்படி நிச்சயார்த்தமா யிருப்பதொன்று கூடும்படி எப்படி யென்ற மாணக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

செய்யாச் செயலைஅவன் செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச் செயலிற் செலுத்தினல்—எய்யாதே
மாணவக அப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கும்
ஆணவமும் இத்தால் அறி.

(உரை) செய்யாச் செயலை அவன் செய்யாமை கண்டுதனைச் செய்யாச் செயலில் செலுத்தினல் - ஆன்மாவினிடத்திற் பக்குவத் திலே விளைந்த பரமானந்தத்தை ஆன்மா அறிந்து உண்டாக்கிக் கொண்டதும் அன்று. சிவன் விகாரியாய் நின்று கொடுத்ததும் அன்று. ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கின்றபடியை அறிந்து இந்தப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கின்றபொழுதே இதுவுந் தோன்றுமல் அதுவே சுகரூபமாய் நிற்கும்படி அந்த நினைவானது அவிழத் தானும் அந்த நிராலம்பமே யானல்,—மாணவக வாஞ்சைக் கொடி வளர்க்கும் ஆணவமும் அப்பொழுதே எய்யாதே இத்தால் அறி - மாணவகனே! ஜநநத்துக்குக் காரணமாகக் குறிக்கப்படா நின்ற ஆசையாகின்ற கொடிகளை வளர்க்கப்படாநின்ற மூலமலமாகிய ஆணவமலமும் அப்பொழுதே வேரற்றுவிடா நிற்கும். நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதை, இப்படி அறிவாயாக. ருகூ

இந்தப் பொருளைச் சாதிப்பா னொருவனுக்கு ஒரு செயலுங் கூடவொண்ணாத படியாலே, அவனுக்கு ஒரு நியமமும் வேண்டா மென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஏதேனும் காலமுமாம் ஏதேனும் தேசமுமாம்
ஏதேனும் திக்கா சனமுமாம்—ஏதேனும்
செய்வா னொருவனுமாம் செய்யாச் செயலதனைச்
செய்யாமை செய்யும் பொழுது.

(உரை) ஆன்மபோதம் உள்ள அளவும் இதற்கு அரிதாகிய அந்த நிராலம்பமான உண்மை ஒருவன் தன்செயலன்றியே கூடு மிடத்து, எல்லாக் காலமுமாய், எல்லாத் தேசமுமாய், எல்லாத் திக்கு களுமாய், எல்லா ஆதனங்களுமாய், எல்லாத் தொழில்களினு நிற்பா னொருவனும். ௯0

இனி இந்தச் சிவயோகத்தை எளிதாகச் செய்வதா யிருக்கும் போதே செய்யாதிருக்கின்ற படியும் இந்தச் சிவயோகத்தின் பெருமையும் அருளிச்செய்கின்றார் :

சேய்தற் கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசிலர்
எய்தற் கரியதனை எய்தினர்கள்—ஐயோநாம்
செய்யாமை செய்து செயலறுக்க லாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

(உரை) சிலர் செய்தற்கு அரிய செயல்பலவும் செய்து எய்தற்கு அரியதனை எய்தினர்கள் - சிலர் கர்த்தாவை நோக்கித் தங்கள் சரீ ரத்தையும் மனத்தையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய செயல் கள் பலவற்றையுஞ் செய்த பெறுதற்கரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள், —ஐயோ செய்யாமை செய்து செயல் அறுக்கலாயிருக்கச் செய் யாமை நாம் செய்தவாறு. ஐயோ மாணவகனே ! எல்லா விகற்பங் களும் ஒழிந்த நிர்விகாரமான சுபாவத்தைப் பொருந்திச் சுக துக்கங் களிலே மொத்துண்பதான ஜனன மரணங்களை வேரறுத்துவிடலா யிருக்க, இந்த நிர்விகாரயான உண்மையை நாஞ் செய்யாதிருப்பது என்னையோ ?

இப்படிப் பொதப்படச் சொன்ன இந்த வுண்மையை இவன் நெகிழாமல் விரைந்து கூடுகைப் பொருட்டு உபாயமாகவே அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. ௯க

இந்த உண்மைகளில் ஒன்றும் அறியாத விசுவத்தார் படுகின்ற கிலேசத்தைக் கண்டு மேல்நொந்து அருளிச்செய்கின்றார் :

இப்பொருள்கள் யாதேனும் ஏதெனினும் ஒன்றுசெய்தல்
எப்பொருளும் செய்யா தொழிந்திருத்தல்—மெய்ப்பொருளைக்
கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட மனிதரெலாம்
உண்டிருப்ப தென்னோ வுரை.

(உரை) மாணவகனே ! எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களில், பெறுதற்கரிய மக்களாக்கையைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் சிவனை நோக்கி, மெல்வினையென்று சொல்லப்பட்ட சரியையாதல் கிரியையாதல் வல்வினையாதல் ஆதாரயோகமாதல் இவற்றில் ஒன்றைச் செய்தல், ஒன்றையுஞ் செய்யாது நிராதார யோகத்தைச் செய்தல், இந்த வுண்மையான பொருள் நிற்கின்ற முறைமை அறிந்து, தானும் அந்தவுண்மையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடியிருத்தல், இந்த முறைமைகளிலே ஒன்றைச் செய்து பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறாதே, தாந்தாம் விரும்பப்பட்ட தேகங்களும் அர்த்தங்களும் நிலையில்லாதபடிகண்டு போதுகின்ற ஆன்மாக்கள்எல்லாரும் தேகங்களைப் போற்றி நின்று இதாகிதங்களின் பலன்களைப் புசித்து, அஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானமாய்ப் போதுகின்ற இது என்னகாரணம்? இதனை நீ சொல்வாயாக.

ஞானத்துக்குப் பக்குவரல்லாத ஆன்மாக்களை நோக்கி நொந்து அருளிச்செய்த இதுவும், சர்வான்மாக்களுக்குங் கிட்டாத பொருள் உன்னுடைய பாக்கியத்தினாலே கிட்ட இதனைக் கைவிட்டு, வாதனையைக் கைவிடாமல் நின்று, இந்திரிய வேடர்க்கு அடிமையாய்ப் பேறிழந்து போகாதே, இந்த வுண்மையிலே இடைவிடாமல் நின்று சாதித்தற் பொருட்டு, அந்நியோபதேசமாக அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. கூஉ

இனிச் சீடனைப் பார்த்து ஒன்று அருளிச்செய்கின்றார் :

வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென்
நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டில்வாள்
சாத்தியே நின்றிலையேல் தக்கனார் வேள்விசெய்த
மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து.

(உரை) வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடில் என் - முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையுங் கைவிட்டுத் துறவறத்திலே போய் நின்றாலும் பிரயோசனம் என்,—நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடில் என் - இல்லறத்திலே யிருந்து நன்றான யக்ஞாதி கன்மங்களைச் செய்தாலும் பிரயோசனம் என்,—கூட்டில் வாள் சாத்தியே நின்றிலையேல் - பொருந்தினதொரு நிலையிலே நின்றாயாயின் உனக்குப் பிராணனான சிவனைக்கூடி அவன் செயலாகவே கருதி உன்னுடைய செயலற நின்றிலையாகில்,—தக்கனார் வந்து வேள்வி செய்த மாத்திரமே ஆம் கண்டாய் - தக்ஷப்பிராஜாபதி தன்னுடைய அகங்காரத்தின் மிகுதியாலே கர்த்தாவை இகழ்ந்து தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று யக்ஞத்தைச் செய்து ஒரு பிரயோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற் போல, நீயும் கர்த்தாவைக் கைவிட்டு உன்னுடைய செயலென்றே நின்று பெறுதற்கரியபேற்றை இழந்து போவை. ஆகையால், இப்படிச் செய்யாமல் அந்த வுண்மையிலே நிற்பாயாக. இது திருட்டாந்த பூர்வமாக அறிவித்தது. ௬௫

இன்னமும் இவன் செயலற நின்று சாதிக்கும் உபாயத்தை உறுதி பிறக்கும் வண்ணம் அருளிச் செய்கின்றார்:

சிவன்முதலே அன்றி முதலில்லை என்றும்
சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றும்—சிவனவன(து)
என்செயல தாகின்ற தென்றும் இவையிற்றைத்
தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.

(உரை) சிவன் முதலே அன்றி முதல் இல்லையென்றும் - நித்தனுய்ச் சுத்தனுய் எப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்திய காரணனுமாய்க் கைவல்லிய தியாகியுமாய் அசைவின்றியே நிற்கின்ற சிவனாகின்ற கர்த்தாவை யொழிய வேறு நானென ஒருமுதல் இல்லையென்றும்,—என் அறிவது சிவனுடைய தென்றும் - ஆன்மாக்கள் யானே அறிந்தேனென்கின்ற அறிவெல்லாம் அவனாலொழிந்து அறியப்படாதாகையால், நீயும் இதனை அவன் அறிவே யென்றும்,—என் செயலதாகின்றது சிவனவன தென்றும் - எக்காலமும் ஆன்மாக்கள் யான் செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்களெல்லாம் அந்தக் கர்த்தாவின் செயலாகையால், நீயும் இதனை அந்தக் கர்த்தாவின்

செயலே யென்றும்,—இவையிற்றைத் தன் செயலாக் கொள்ளாமை தான் இப்படி நினைப்பன சொல்வன செய்வனவான இவற்றை எப் பொழுதும் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல், சகலமுங் கர்த்தா வின் செயலேயென்று யாவர் தான் அறநின்றார்கள் அவர்கள் அந்தப் பொருள் தானாய் விடுவார்கள். கூசா

இனி இந்த அர்த்தஞ் சைவ சித்தாந்தத்திலொழிந்து வேறொரு சமயங்களினும் இல்லையென்று அருளிச் செய்கின்றார்:

இன்றுஇச் சமயத்தின் அல்லதுமற் றேழையுடன்
ஒன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவரார்—இன்றிங்கே
அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவரார்
எங்குமிலை கண்டாய் இது.

(உரை) இன்று இச்சமயத்தின் அல்லது ஒன்று சொலி ஏழை யுடன் மன்றத்து நின்றவர் மற்று ஆர் - இப்பொழுது இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்தி லொழிந்து இப்படிப்பட்ட பரமஞானத்தையும் அரு ளிச்செய்து ஞானசத்தியுடனே கர்த்தா திருவம்பலத்திலே எழுந் தருளி நின்று ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளித் தன்னுடைய மெய் யடியார்க்கு எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே இரக்ஷை யென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலே மொழிந்து திருக்கண் சாத்தியருளி எல்லாருங் காணவே நின்றார் வேறொரு சமயங்களில் உண்டோ?— இன்று இங்கே அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவர் ஆர் - இன்று இந்த உலகத்திலே இந்தச் சமயத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப் பாலை அமுது செய்து இந்தப் பெருமையாலே நெடுநாள் அஸ்தி யாகக் கிடந்தது முன்பு போலே பிராணன் பெற்றுப் பிள்ளையுமாய் உள்ள வயதும் உற்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்கள் அஞ்ஞானத்தாலே சித்துக் காட்டினா ரென்னாமல் (சித்தர் சித்து காட்டுவது மீண்டும் அப்பொழுதே பொய் யாய்விடுமாகையால், இப்படி யன்றியே) இந்தப் பெண் நெடுங்கால மிருந்து சிவத்தை அடையும்படி நிறுத்தினவர் சம்பந்தப் பெரு மானா ரொழிந்து வேறு மொரு சமயங்களில் உண்டோ,—இது எங்கும் இலை கண்டாய் - இந்த முறைமைகள் இந்தச் சமயத்தி லொழிந்து மாணவகனே!. வேறொரு சமயங்களினும் இல்லைகாண்.

இனி இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்தி னுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற சிவஞானிகள் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் மீண்டும்
தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர்—தெரிந்தும்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

(உரை) விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் - இந்தச் சிவரூபம் தம்மிடத்தில் நிற்பதுபோல எவ்விடத்தும் நிற்கின்ற முறைமையைக் கண்டு பேரின்பத்தை எய்தியும் இதிலுறுதலாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையும் அந்தப் பொருளையும் மறந்து சுபாவத்திலே அழுந்தியும் அநுபவித்தல் செய்யா நிற்பர் அன்றி,—மீண்டும் தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர் - இந்த முறைமைகளிலே அநுபவியா நிற்கும்போதும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந்தோன்றினுலுஞ் சொரூபத்தினைக்கியத்தாலே பிரபஞ்சநீதி அறியாமல் அந்த உண்மையைக் கண்டு நில்லா நிற்பர்கள் சிவஞானிகள்,—தெரிந்தும் தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும் பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று - அநாதியே சர்வத்தையும் அறிந்தும் அறிவித்தும் நடத்தா நிற்கும்போதுந் தான் ஒரு விகாரங்களினும் படாமல் நிற்கின்ற ஞானசத்தியுடனே எக்காலமும்விட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்தில் அறுதியாகப் பெற்று.

இது சிவஞானிகளுக்கு ஒடுக்கத்திலும் விரிவிலுந் திருவிலும் இந்த வுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாதனை கூடாதென்று அறிவித்தது.

சுசு

இன்னமும் ஒரு திருவெண்பாவாலே இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆதனமும் ஆதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனனைக் கொண்டே தெளிவுற்றுச்—சேதனனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராய்இருப்பர்
ஏதமறக் கண்டவர்கள் இன்று.

(உரை) ஆன்மாக்களுக்கு இருப்பிடமான தத்துவங்களையும்இவையிடமாக நிற்கின்ற ஆன்மாக்களையும் அநாதியே பொருந்தி அவை அவராய் அல்லவுமாய் நின்கின்ற சைதன்னிய சொரூபனான சிவனை

அவன் காருண்ணியத்தினாலே ஞானமே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனைக் கொண்டே தெளிந்து, தாமும் அந்தச் சைதன்னிய சொரூபராய், நிற்கின்ற தம்மையும் அந்தச் சைதன்னியத்தோடு கரையும்படி அந்தச் சிவன் கையிலே கொடுத்து, ஞானத்துக்கு மேலாகிய அந்தச் சிவமாகியே இன்றும் இராநிற்பார்கள், திரோதாயி நீங்கத் தரிசித்த கலியாணர்கள். கூஎ

இப்படி நிற்கத்தக்க சிவஞானிகளிடத்தில் உண்டான விசேஷங்களை அருளிச் செய்கின்றார்:

தாமடங்க இந்தத் தலமடங்குந் தாபதர்கள்
தாமுணரில் இந்தத் தலமுணரும்—தாமுனியில்
பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போயகலும்
நாமடந்தை நில்லாள் நயந்து.

(உரை) தாம் அடங்க இந்தத் தலம் அடங்கும் தாபதர்கள் தாம் உணரில் இந்தத் தலம் உணரும் - இப்படி ஞானத்திலே நின்று சாதித்தவர்கள் அந்தச் சிவனைப் பெற்றுச் சிவனிடத்திலே ஒடுங்கவே, ஞானமும் ஒக்க ஒடுங்கா நிற்கும். இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்தாலும் முன்பு ஒடுங்கின ஞானமும் ஒக்க உணர்ந்து முன்பு மாயை சீவித்தாற்போல இப்பொழுதும் இந்த ஞானமே இவனுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய் நிற்கும்;—தாம் முனியின் பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போய் அகலும் நாமடந்தை நயந்து நில்லாள் - இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகளுக்குக் கோபப் பிரியங்கள் இல்லையாயினும் மிக்க பாவிகளால் அவர்கள் திருவுளங் கருகின காலத்து அந்தப்பாவிகளுக்குண்டான ஐசுவரியமும்போய் அவர்கள் கீர்த்தியும் விட்டுப்போய் அவர்கள் வாக்குகளும் தம்பியா நிற்கும்

சிவனைக்கூடி நின்ற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்தாலும் விசுவங் கூடாமல் ஞானங் கூடின காரணம் ஏதென்னில்? ஞானத்திலே நின்றவன் விழுந்தால் அதற்குக் கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழா நிற்பன். ஞேயத்திலே அழுந்தினவனுக்கு நிலை திரிந்தால் அதற்குக் கீழான ஞானத்திலே விழுவன். இதனையொழிந்து விசுவங் கூடாதென அறிக. கூஅ

இப்படிச் சிவனைப் பெற்றவர்கள் முத்தராய் விடுவதொழிந்து ஒன்றை ஆக்குதல் அழிக்குதல் செய்யின், அவை ஈசுவரன் கிருத்தியமாயிருக்க, இவர்களுக்குண்டானபடி எப்படி என்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

துரியம் கடந்தசுடர்த் தோகையுடன் என்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான்—துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யும் தன்மைகளும்
ஆக்கியிடும் அன்பர்க் கவன்.

(உரை) துரியங் கடந்த சுடர்த்தோகையுடன் என்றும் பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - ஆன்மபோதத்தால் அறிதற்கரிய ஞான சத்தியுடனே எக்காலமும் விட்டு நீங்காமல் நிற்கின்ற பரமேசுரனானவன்,—துரியத்தைச் சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளும் அவன் அன்பர்க்கு ஆக்கியிடும் - தன்னுடைய அளவிலே மிக்க அன்பை வைத்த ஆன்மாக்களை ஆன்மபோதங் கூடாமல் விழிப்பித்த ஞான சத்தியிலே கூட்டித் தன்னாலே செய்யப்பட்ட அநுக்கிரகங்களையும் அவர்களைக் கொண்டு தான் கூடிநின்று செய்வித்து அவர்கள் செய்தார்களாம்படியே நிறுத்தா நிற்பன். கூக

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் அருளாலே செய்த சாமர்த்தியங்களை நான்கு திருவெண்பாக்களாலே அருளிச் செய்கின்றார்:

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல்—ஏடெதிர்வெப்(பு)
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைதாம் ஓங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

(உரை) ஓடஞ் செலுத்தித் திருக்கொள்ளம்பூதூர் சேர்ந்ததும், திருப்பட்டீச்சுரத்திலே முத்துச் சிவிகை பெற்றதும் திருவாவடுதுறையிலே உலவாக்கிழி பெற்றதும், திருமறைக் காட்டிலே திருக்கதவு அடைக்கப் பாடியதும், திருவோத்தூரிலே ஆண்பனை பெண்பனையாகப் பாடியதும், திருக்கோலக்காவிலே பொற்றாளம் பெற்றதும், பாலையை நெய்தலாகப் பாடியதும், வைகை நதியிலே திருவேடு எதிரேறப் பாடியதும், கூன் பாண்டியர் சுரநோய் தீர்த்ததும், திருமயிலையிலே என்பைப் பெண்ணாக்கியதும் ஆகிய இவ்வற்புதச்

செயல்கள் உயர்ந்த புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சிவபிரான் திருவருளாலே செய்தவைகளாம். எ0

கோல்கரியின் நீற்றறையின் நஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடல்நீந்தல்—நல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசல்திறப் பித்தல்
திருவாமூ ராளி செயல்.

(உரை) யானையினின்றும், நீற்றறையினின்றும், விஷத்தினின்றும், கொலையைப் போக்கியதும், கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு கடலை நீந்திக் கரையேறியதும், திருமறைக் காட்டிலே திருக்கதவு திறக்கப் பாடியதும் ஆகிய அற்புதச் செயல்கள் திருவாமூர் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சிவபிரான் திருவருளாற் செய்தவைகளாம். எக

மோகம் அறுத்திடின்நாம் முத்தி கொடுப்பதென
ஆகமங்கள் சொன்ன அவர்தம்மைத்—தோகையர்பால்
தூதாகப் போகவிடும் வன்றொண்டன் தொண்டுகளை
ஏதாகச் சொல்வேன் யான்.

(உரை) மோகத்தை ஒழித்தால் வீடுபேற்றை யாம் அருளுவது முறையென்று, வேதாகமங்களிலே விதித்தருளிய மேம்பட்ட சிவபிரானையே, பரவையார் சங்கிலியார் இருவர் மாட்டும் தூதாகச் செலுத்துந் திருவருளை அப்பெருமான் மாட்டுப்பெற்ற வன்றொண்டராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது தொண்டுகளை யான் எத்துணைப் பெருமையுடையதென்று அளவிட்டுரைப்பேன். எஉ

பாய்பரியொன்(று) அந்தப் பரமானந் தப்பரனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து—மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன்.

(உரை) குதிரைமேல் எழுந்தருளிய சிவபிரானைப் புகழ்ந்து திருவாசகம் பாடி, யாங்கள் (அத்திருவாசகத்தை ஓதுதலால்) கருப்பத்தின் வருத்தம் அறியா வண்ணம் செய்தருளினார் திருவாதவூரர். எங

இப்படிப்பட்ட சிவயோகமே முத்தியைத் தருவதென்றும் பின்ற யோகங்களெல்லாம் ஜநநத்தை விளைக்கு மென்றும் அருளிச் செய்கின்றார்:

அம்மையிலும் இம்மையிலும் அச்சந் தவிர்த்தடியார்
எம்மையுமாய் எங்கும் இயங்குதலான்—மெய்ம்மைச்
சிவயோக மேயோகம் அல்லாத யோகம்
அவயோக மென்றே அறி.

(உரை) தம்பிரானுர் திருவடியைப்பெற்ற சிவயோகிகள், பத முத்திகளாலுண்டான பயங்களேயும், பிராரத்தத்தாலே இந்த உலகத் திலுண்டானபயங்களேயுஞ் சொரூபத்தின் ஐக்கியத்தாலே கெடுத்து அந்தச் சொரூபத்துக்குள்ளளவும் வியாத்தராய் ஒரு சங்கற்ப விகற்பங் களுமின்றியே, எவ்விடத்துந் தங்கள் சுவேச்சையிலே திரிகையால், மாணவகனே! இப்படிச் சற்காரியமான சிவயோகமே, சிவனே உள்ள படியறிந்து கூடின யோகமாம். மற்றுமுள்ள யோகங்களெல்லாம் சிவனே உள்ளபடியறியாத யோகங்களாகையால், அவையெல்லாம் ஜந நத்தை யுண்டாக்குமென்றே அறிவாயாக. எச

ஆன்மாக்களெல்லார்க்குங் கர்த்தா ஒருவனுயிருக்க, சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துஞ் சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக் கொண்டுஞ், சிலரை விசுவத்திலே நிறுத்தியுஞ் செய்தால், பக்ஷவாதி யாகானே அவனுடைய கிருபைக்குப் போதமோ வென்ற மாணுக் கனே நோக்கி அருளிச்செய்கின்ருர்:

மன்னன்அருள் எவ்வண்ணம் மானுடர்பால் மாணவக
அன்ன வகைய தரனருளும்—என்னில்
அடியவரே எல்லாரும் ஆங்கவர்தாம் ஒப்பில்
அடியவரே எல்லாம் அறி.

(உரை) மாணவகனே! இராஜாவானவன் தன்னுடைய ஆஞ்ஞைவழி நடக்கும் இராச்சியங்களில், பிராணிகளெல்லாரையும் இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்கின்ற கருத்து எப்பொழுதும் உண்டா யிருந்தும், புத்திமான்களாய்ச் சாந்தராய்த் தன்னளவிலே மிகுந்த சிநேகராயிருக்கத் தக்கவர்களேத் தானுகப் பார்த்தும், தன்னளவிலே சிநேகமின்றிக் காரியத்தைப் பெற்று ஆஞ்ஞைக்குப் பயந்திருக்கத் தக்கவர்களே ஒவ்வொரு முகங்களிலே வைத்தும், குணஹீனரா யிருக் கத்தக்கவர்களே அவர்களுக்குத் தக்க தண்டங்களிலே வைத்துத் தண்டித்துக் குணவான்களாக்கியுஞ் செய்கின்ற இவை யெல்லாங் கிருபையே யானுற்போல, பரமேசுவரருடைய திருவுள்ளம் எல்லாரள

விலும் ஒத்தவாருயிருப்பினும், மலபாக முண்டாமளவும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களையுங் கன்மபலங்களையுங் கூட்டிச் சுகதுக்க வாதனைகளிலே வைத்தும், சிலரைச் சத்திநிபாதக் குறைவுக் கீடாகப் பதமுத்திகளிலே வைத்தும், மிகுத்த சத்திநிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சேர்த்தும் இங்ஙனம் முறையாக நிறுத்துவன். ஆனல், எல்லாரும் அவருக்கு அடிமையா யிருந்தாலும், திருவடியைப் பெற்ற அடியார் ஒப்பில்லாத அடியாராகையால், நீயும் இவையெல்லாவற்றையும் அறிந்து, திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கின்ற சிவயோகமே ஜநநத்தை அறுக்கின்ற யோகமென்று இதிலே நிலைநின்று அநுபவிப்பாயாக. எடு

இப்படி ஒப்பில்லாத அடியார்க்குந் தேகமுள்ள வளவும் பிராரத்தம் புசிக்க வேண்டுகையால், பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் ஆகாமியமேருமற் புசித்தபடி, எங்ஙனமென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, அருளிச் செய்கின்ருர் :

உடம்புடைய யோகிகள்தாம் உற்றசிற் றின்பம்
அடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கில்—தொடங்கி
முளைப்பதுமொன் றில்லை முடிவதுமொன் றில்லை
இளைப்பதுமொன் றில்லை இவர்.

(உரை) உடம்புடைய...ஆக்கில் - பிராரத்தநாசம் பிறக்குமளவும் உடம்பிருக்கத்தக்க சிவயோகிகள், தாம் சிற்றின்பத்தைப் பொருந்திஞர்களாயினும், அந்தச் சிற்றின்பமானது நிலையில் வேறுபாடும், பாவனையில் வேறுபாடு மொழியப், பேரின்பத்திலே வேறுபாடில்லையாகையால், இவர்களுக்கு இந்த இரண்டு வேறுபாடுமின்றிச் சொரூபத்திலே நிலைதிரிந்தாலும், ஞானத்திலொழிந்து, மலமாயை கன்மங்களிற் படார்கள் ; ஆதலாலே, கூடின சிற்றின்பங்களெல்லாம் ஞானத்தினிலையாலே மீண்டும் அந்தப் பேரின்பத்திலே ஆக்கிக்கொள்ளா நிற்பார்கள். இப்படிச் செய்கையில் இவர்களுக்கு,—தொடங்கி...இவர்- பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் மறுமைக்கு வித்தான ஆகாமியம் அங்குரிப்பது சிறிதுமில்லை. பிராரத்தநாசம் பிறந்து தேகமானது நழுவுங் காலத்து இவ்வுடம்புடன்கூடி மரிப்பதமில்லை; ஆகையால், இவர்கள் ஒரு கன்மங்களாலும் ஒரு சற்றுஞ் சலியார்கள். எசு

ஞானத்தாலே சொரூபத்தைக் கூடவேண்டுமாகில், அந்த ஞானந்தானே அமையாதோ, சொரூபமென்னும் ஒரு பொருளைக் கூடவேண்டுமோ என்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியுடன்
ஓரின்பத் துள்ளானை உள்ளபடி—பேரின்பம்
கண்டவரே கண்டார் கடலுயிர்த்த இன்னமுதம்
உண்டவரே உண்டார் சுவை.

(உரை) பேரின்பமான...கண்டார்-அளவிடப்படாத பரமானந்தமான பிரமசத்தியுடனே இடைவிடாத சுக ரூபனாயிருக்கின்ற பரமேசுவரனை முறைமையிலே கூடி அந்தப் பரமாநந்தமே அநுபவிக்கின்ற சிவ யோகிகளே சிவனை உள்ளபடி அறிவார்கள்,—கடல் ...சுவை-கடலிற் பிறந்த இனிய அமுதத்தைப் புசித்து அதில் உண்டான இரசத்தில் அழுந்தினவர்களே, அமுதத்தைப் புசித்தவர்களும் அதிற் பிரயோசனமான நித்தியத்துவம் பெற்றவர்களுமல்லது, அந்த அமுதத்தைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் அதனுடைய இரசமுந் தெரியாது ; பெறுங்கூடாது. அதுபோல, மலமாயை கன்மங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ், சிவனைக் கூடிப் பரமானந்தத்தை அநுபவித்தா லொழிந்து, ஞானம் அறிந்த மாத்திரத்தில் சாயுச்சியங் கூடாது. எஎ

இப்படிச் சுசுரூபமாயிருக்கின்ற பரமேசுவரன் நாளுவிதமாயிருக்கின்ற பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தாவாகில், அவனும் விகாரியாகானோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

நங்கையினன் நாமனைத்தும் செய்தாற்போல் நாடனைத்தும்
நங்கையினாற் செய்தளிக்கும் நாயகனும்—நங்கையினும்
நம்பியாய்த் தான்நடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகாண்
எம்பெருமா னார்தம் இயல்பு.

(உரை) நம்முடைய நினைவின் வசத்திலே நின்று, கைகள் முதலான அங்கங்களெல்லாந் தொழில்களைச் செய்து முடியா நிற்க, அந்தச் செயற்பாடுகளெல்லாம் நம் மேலே ஏறுமாறுபோல, சுசரூபியாயிருக்கின்ற சிவன் சாக்ஷி மாத்திரமாயிருந்து தன்னுடைய சத்தியாலே பிரபஞ்சத்தை நடத்தி நிற்க, இந்தச் சத்தியினும் நிர்விகாரமா

யிருக்கின்ற சிவன்தான் ஒன்றைச் செய்யாதிருக்கும்போதும், இந்தச் சத்திக்குப் பிராணனும் நாயகனுமாகையாலே, இந்தச் சிவனையே கர்த்தாவாகச் சொல்லப்படுதலான் மாணவகனே! இவ்வளவே காண் எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது. எஅ

இப்படி வெகுவிதமான சத்தியிலே, நிர்விகாரமான சிவன் பொருந்தி நின்றபடி எப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, அருளிச் செய்கின்றார் :

பொன்னிறம் கட்டியினும் பூணினும் நின்றாற்போல்
அந்நிறம் அண்ணலும் அம்பிகையும்—செந்நிறத்தள்
எந்நிறத்த ளாயிருப்பள் எங்கள் சிவபதியும்
அந்நிறத்த னாயிருப்பன் ஆங்கு.

(உரை) பொன்னினது நிறமான மாற்றானது கட்டியான போதும் ஆபரணங்களான போதும் மாற்றுக்கு வேறுபாடில்லாமை போல, சுகரூபனான சிவனும் ஞானசொரூபமான சத்தியும் இந்த முறைமையே யாதலால், பிரபஞ்ச நிமித்தமாகச் சத்தியானது யாதொரு ரூபமா யிருந்ததோ நம்முடைய கர்த்தாவாகிய சிவனும் அந்த விடங்கள் தோறும் அந்தந்த முறைமைகளாயே இரா நிற்பன்.

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

தாரத்தோ டொன்றாவர் தாரத்தோர் கூறாவர்
தாரத்தோ டெங்குந் தலைநிற்பர்—தாரத்தின்
நாதாந்தத் தேயிருப்பர் நாற்றானத் தேயிருப்பர்
வேதாந்தத் தேயிருப்பர் வேறு.

(உரை) தாரத்தோடு ஒன்றாவர் - சிருட்டி காலத்திலே ஆன்மாக்கள் சூக்கும தேகத்துடனே இச்சாஞானக்கிரியைசேவிக்கைப் பொருட்டாகச் சிவனும் தம்முடைய சத்தியைத் தோற்றுவித்துத் தாமும் அந்தச் சத்தியுடனே கூடி இச்சாஞானக்கிரியா சொரூபமாவர்,—தாரத்து ஓர் கூறாவர் - அவர்களுக்குத் தூலதேகமாய் வகுப்புண்ண வேண்டித் தாமுஞ் சத்தியுமாக அர்த்தநாரீச்சுர விக்கிரகமாகா நிற்பர்,—தாரத்தோடு எங்கும் தலை நிற்பர்,—அந்த ஆன்மாக்களுக்கு மலபாக முண்டாகைப் பொருட்டு அவர்கள் கன்மங்களை அநுபவிக்கவும்

ஆர்ச்சிக்கவும் வேண்டி, சத்தியுருவமான பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவர் என்று சொல்லப்பட்ட விக்கிரகங்களுடனே அந்தர்மூர்த்தியான பிரணவ சொரூபமாய் ஆன்மாக்களிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனே கூடி நடத்தா நிற்பர்,—நாதத்தின் நாதாந்தத்தே இருப்பர் - மீண்டும் ஆன்மாக்களையுந் தத்துவங்களையும் பிரிக்கவேண்டி மகாமாயாசத்தியான நாதாந்த நிருவிகாரத்திலே இராநிற்பர்,—நாற்றானத்தே இருப்பர் - இவை ஒன்றையும் அறியாமல் உபாதானங்களிலே மறைபடவேண்டி நாலாந்தானமான திரோதான சத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேதாந்தத்தே இருப்பர் - இவற்றுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டி வேதத்திலே முடிந்த பொருளான பராசத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேறு - இப்படி எல்லாமாய் நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான் வேறுமாய்த் தன்னுடைய சுபாவமான சொரூபமாய் இராநிற்பர். அ0

இப்படிப் பரமேசுவரன் எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிற்கின்ற முறையைப் பேதமென்னவோ அபேத மென்னவோ பேதாபேத மென்னவோ வென்ற மாணக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்கள் ஒன்றாக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவால்—இன்றுரைக்க
என்னால் இயன்றிடுமோ என்போல்வார் ஏதேனும்
சொன்னால்தான் ஏறுமோ சொல்.

(உரை) வெகு விதமாயுள்ள சாத்திரங்களெல்லாம் ஒரு சற்றுந் தரித்து நின்று அவனுடைய உண்மையை அறுதியிட்டுச் சொல்ல மாட்டா. இப்படிப்பட்ட தொன்றை இப்பொழுது அறுதியிட்டுச் சொல்ல என்னால்முடியுமோ? என்னை யொப்பார் சிலர் சொன்னாலும் விசுவத்திலுள்ளார்க்கு ஏறிடுமோ சொல்லாய்?

இன்னமும் இவனுக்கு இந்த முறைமை விளங்கிற்றில்லையென்று நோக்கி இப்படி அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. அக

இதனை இன்னமும் இவனறியும்படி அருளிச் செய்கின்றார்:

யாதேனும் காரணத்தால் எவ்வுலகில் எத்திறமும்
மாதேயும் பாகன் இலச்சினையே—ஆதலினால்

பேதமே செய்வாய் அபேதமே செய்திடுவாய்
பேதாபே தஞ்செய்வாய் பின்.

(உரை) யாதொரு காரணத்திஞற் சர்வ லோகங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களுஞ் சத்தியைப் பொருந்தின சிவனுடைய அடையாளமே யாகையால், நீயும் இதனைப் பேதமென்பாய் பேதாபேதமென்பாய் இவற்றிற் பொருந்தின தொன்றைச் சொல்வாயாக.

பின் என்றது ஞாதாக்களுக்கு இந்த மூன்று காரியங்களுங் கருத்தல்ல வென்றது. அடையாளமென்றது சர்வமுஞ் சைதன்னியமாக நின்றவர்கட்கன்றி நின்றிரக்ஷிக்கையாலென அறிக. அஉ

இந்த முறைமை அர்த்தத்தில் அழுந்தினவனுக் கொழிந்து கேட்டவனுக்கு விளங்காதென்று, இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச்செய்கின்ருர் :

நின்றபடி நின்றவர்கட் கன்றி நிறந்தெரியா
மன்றினுள்நின் ருடல் மகிழ்ந்தானும்—சென்றுடனே
எண்ணுறும்ஐம் பூதமுதல் எட்டுருவாய் நின்ருனும்
பெண்ணுறநின் ருடும் பிரான்.

(உரை) நீ சொல்லுகின்ற பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமும் அன்று. சங்கார காலத்திலே, சத்தியையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு சங்கார தாண்டவஞ் செய்தருளின தம்பிரானே, சிருஷ்டி காலத்திலே, தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே பொருந்திய பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாய் நின்ருனும், திதி காலத்திலே, அடியார் பிறவித் துயரங்கெடத் திருவம்பலத்தில் ஆநந்த நிருத்தத்தை விரும்பினுனுமாகையால், அநாதியே தன்னுடைய சொரூபந் தோன்ருமல் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல, ஆன்மபோதந் தோன்ருதபடி சிவனையே நின்றவர்களுக் கொழிந்து, சிவனுடைய உண்மை தெரியாது. அங

இனிச் சொரூபத்திலே, ஒரு தன்மையாய் நிற்கும் முறைமையை அருளிச் செய்கின்ருர் :

சிவமே சிவமாக யான்நினைந்தாற் போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தன்றிச்—சிவமென்(று)

உணர்வாரும் அங்கே உணர்வழியச் சென்று
புணர்வாரு முண்டோ புவி.

(உரை) சிவமே சிவமாக யான் நினைந்தாற் போலச் சிவமாகியே இருப்பதன்றி-பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமும் அறப் பக்குவத்திற் பிரகாசித்த சிவசொரூபமே சொரூபமாக வேறொரு விகற்பமுங் கூடாமல் நான் அநுபவித்தபடியே உன்னையும் நிறுத்த நினைந்தாற் போல, மாணவகனே! நீயும் ஒரு விகற்பமுங்கூடாமல் அந்தச் சொரூபமே சொரூபமாக இருப்பதொழிந்து,—சிவமென்று உணர்வாரும் அங்கே உணர்வு அழியச்சென்று புணர்வாரும் உண்டோ புவி-தானும் தனியே ஒரு முதலென்றும், சிவனும் தனித்தொரு முதலென்றும் தன்னுடைய போதத்தாலே இந்தச் சிவனை அறிய விசாரிப்பாரும், அவ்விடத்தேதான் கெட்டுச்சிவத்துடனே பொருந்த விசாரிப்பாரும் உண்டோ உலகங்களில். அச

இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

அதுவிது வென்றும் அவனானே யென்றும்
அதுநீயே யாகின்றா யென்றும்—அதுவானேன்
என்றும் தமையுணர்ந்தார் எல்லாம் இரண்டாக
ஒன்றாகச் சொல்வரோ உற்று.

(உரை) ஆன்மாவும் சிவமும் எப்பொழுதும் இரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்று ஒரு முதலில்லை ஆன்மா தானே சிவமென்றும், சிவம் நீ யன்றி வேறில்லை உன்னுடைய உபாதிகள் நீங்கினபொழுதே நீதானே சிவமாகின்றா யென்றும், நான் சிவனுடனே கூடிச் சிவனாய் விட்டேனென்றும், தம்மையுள்ளபடி அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகள் இப்படியே பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவார்களோ மாணவகனே! அரு

இனிக்கர்த்தா எல்லாமாய் நிற்கின்ற சுபாவத்தை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

ஈறாகி அங்கே முதலொன்றாய் ஈங்கிரண்டாய்
மாறாத எண்வகையாய் மற்றிவற்றின்—வேறாய்

உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை யென்றுங்
கடனா யிருக்கின்றான் காண்.

(உரை) ஈறாகி அங்கே முதல் ஒன்றாய் - சர்வமுமுடிந்த விடத்தே, சிவம் ஒன்றுமேயாய்,—ஈங்கு இரண்டாய் - மீண்டுஞ் சிருஷ்டி காலத்திலே, சத்தியைத் தோற்றுவித்தும் அந்தச் சத்தியுந் தாமுமாய்,—மாறாத எண்வகையாய் - சர்வத்தையும் அந்தச் சத்தியிடமாய் நின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தச் சத்தியும் இவையுங் கூடி நின்று நடக்கும்படி ஒழிவற்ற அட்டமூர்த்தியுமாய்,—மற்று இவற்றின் வேறாய் - இப்படி இவற்றிற் பொருந்தி நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான் வேறுமாய்,—உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை - இப்படி வேறாய் நிற்கும்போதும் ஒருமுதல் போல இவைதானேயாய் நிற்கின்ற உண்மையை,—என்றும் கடனாய் இருக்கின்றான் காண் - மாணவகனே! எப்பொழுதும் அவன் உடையனா யிருக்கின்றான் காண்.

இது பேதமென்பார்க்கும் அபேத மென்பார்க்கும் பேதாபேத மென்பார்க்கும் இவை யல்லவென்பார்க்கும் பொருந்தி நிற்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது. அசு

சிவனுக்குச் சர்வமுந் திருமேனியாகில், உடல் உறுவதெல்லாம் உயிர் உறாதோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

உன்னுதரத் தேகிடந்த கீடம் உறுவதெல்லாம்
உன்னுடைய தென்னாய்நீ உற்றனையோ—மன்னுயிர்கள்
அவ்வகையே காண்இங் கழிவதுவும் ஆதுவும்
செய்வகையே நின்றசிவன் பால்.

(உரை) மாணவகனே! உன்னுடைய உதரத்திலே, நானாவிதமாய்க் கிடக்கின்ற ஜந்துக்கள் வினைக்கீடாகப் படுகின்ற சுகதுக்க வாதனைகளெல்லாம், உனக்குள்ள வினைபோல நீ கூடிநின்று அநுபவித்ததுண்டோ? ஆகையால், சர்வத்தையுங் கூடி நிற்கும்போதேயும் அவை ஒன்றுடனும் பற்றற நின்று பிரகாசிக்கின்ற சிவனிடத்திலே, அவனருளாலே நிலைபெற்று நிற்கின்ற ஆன்மாக்கள், ஆகையும் அழிகையுமாய் வருகின்ற உண்மை, அந்த முறைமைபோலக் காண்.

இது சுகதுக்கவாதனைகள் ஆன்மாவுக்கொழிந்து சிவனுக்கில்லையென்னும் முறைமை அறிவித்தது. அஎ

சிவன் சுகதுக்க வாதனைகள் கூடாமல் நிற்கும்போதே சர்வமூர்த்தானாக நிற்கின்ற சாமர்த்தியம் அருளிச் செய்கின்றார் :

அவனே அவனி முதலாயி னானும்
அவனே அறிவாய்நின் றானும்—அவனேகாண்
ஆணாகிப் பெண்ணாய் அலியாகி நின்றானும்
காணாமை நின்றானுங் கண்டு.

(உரை) மாணவகனே ! பிருதிவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்கள் சேட்டிக்கும்படி அந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவனாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே, இந்தத் தத்துவங்களைப் பொருந்தி ஆன்மாக்கள் கன்ம மலத்தைப் புசிக்கும்படி அந்த ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்மாவாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. தோற்றப்பட்ட பூத காரியங்கள் ஆன்மாக்கள் செய்த வினைக்கீடாக ஆண் பெண் அலி என்று வகுப்புண்டு வடிவாம்படி அவற்றை வகுப்பித்து இந்த வகுப்புக்கு வகுப்பாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. இவற்றை இப்படி அறிந்தகூடி இவை தானாய் நின்று நடத்தும்போதேயும் இந்த முறைமைகள் ஒன்றும் அறியாதபடி திரோபவித்து ஒரு பணியற நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. அஅ

இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை இந்தத் திருஷ்டியாலே காணவொண்ணாதோ வென்று அன்பு மிகுதியாலே கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

இன்றுதான் நீயென்னைக் கண்டிருந்துங் கண்டாயோ
அன்றுதான் நானுன்னைக் கண்டேனே—என்றால்
அருமாயை ஈன்றவள்தன் பங்கனையார் காண்பார்
பெருமாயைச் சூழல் பிழைத்து.

(உரை) இப்பொழுது நீ என்னைக் கண்டும் இவையெல்லாம் அறியும்போதும் என்னுடைய சொரூபத்தை உன்னுடைய மாமிச திருஷ்டியாலே கண்டாயோ, அன்றி இவற்றை யெல்லாம் அறிந்தறிவிக்கின்ற நான்தான் உன்னுடைய சொரூபத்தை இந்தத் திருஷ்டியாலே கண்டேனோவென்றால், யாவர்க்குந் தெரியாத மாயையைப் பெற்ற சத்தியைப் பாதியிலே யுடைய பரமேசுரனை மாமிச திருஷ்டியாலே காணவல்லார் யாவர் ; விடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத் தக்க மறைப்பை யெல்லாந் தப்பி.

இது இந்தத் திருஷ்டிக்குக் கோசரமாகக் கண்டு வழிபட்டு வீடு பெறுதற்கு நம்மைப்போல் எழுந்தருளி வந்து அநுக்கிரகித்த ஆசாரிய மூர்த்தியை யொழிந்து, வேறொரு தெய்வம் இல்லையென்று அறிவித்தது. அ௯

இப்படிக் கடாக்ஷித்த ஞானகுருவின் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார்:

கடல்அலைத்தே ஆடுதற்குக் கைவந்து நின்றுங்
கடலளக்க வாராதாற் போலப்---படியில்
அருத்திசெய்த அன்பரைவந் தாண்டதுவும் எல்லாம்
கருத்துக்குச் சேயனுய்க் காண்.

(உரை) மாணவகனே! கடலின்கண்ணெய்தித் திரைகளை அலைத்து நின்றாடுதற்கு வல்ல சாமர்த்தியவான்களுக்கும், கடலினுடைய ஆழமும் அகலமும் நீளமும் அறியவாராததுபோல, பூமியின் கண்ணே சரியை கிரியை யோகங்களிலே தீரவநுட்டித்த பத்திமான்களுக்கும், சிவனுடைய ரூப சொரூப சுபாவங்களை அறிய விசாரிக்கில், அவர்கள் கருத்துக்கும் எட்டாதாகையாலே, நம்மைப்போலத் தம்பிரானுர் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்து ஞான தீக்ஷாக் கிரமங்களினுலே மலங்களைப் போக்கி அவர்களை அடிமைகொண்டது.

ஆகையால், நம் பொருட்டுத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனே அருளுஞ் சிவமுமென்று அருளிச் செய்கின்றார்:

சிவனெனவே தேறினன்யான் என்றமையால் இன்றும்
சிவன்அவனி வந்தபடி செப்பில்—அவனிதனில்
உப்பெனவே கூர்மை உருச்செய்யக் கண்டமையால்
அப்படியே கண்டாய் அவன்.

(உரை) "சிவனெனயானுந் தேறினன் காண்க" என்று திருவாதவூரர் அருளிச்செய்த பிரமாணப்படி, நம்மை இரக்ஷிக்குங் காரணத்தால் இப்பொழுதும் பரமேசுவரன் நம்மைப்போல எழுந் தருளிவந்த முறைமை சொல்லில், உலகில் உவரிநீர் இரதமான கூர்மை உப்பாகவே வடிவங் கொண்டதைக் காண்கையால் அப்படியே காண் மாணவகனே! அருளாலே சிவன் திருமேனி கொண்ட முறைமை. கக

இன்னமும் இவன் சந்தேகந் தீராதது கண்டு, ஆசாரியன் ஆன் மாக்களில் ஒருவன் அல்லனெனபடியைத் திருட்டாந்த பூர்வமாக அருளிச்செய்கின்றார் :

அவனிவனாய் நின்ற(து) அவனருளால் அல்ல(து)
எவனவனாய் நிற்கின்ற தேழாய்—அவனிதனில்
தோன்றுமரப் புல்லூரி தொல்லுலகில் அம்மரமாய்
ஈன்றிடுமோ சொல்லாய் இது.

(உரை) வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சர்வேசுவரன் ஆன்மாக்களைப்போலத் தேகியாய்த் தோன்றினது, சகலரிற் பக்குவரான ஆன்மாக்களுக்கு அவர்களுடைய சத்திநிபாதத்துக்கீடான சம்ஸ்காரங்களாலே அவர்களுடைய மல மாயை கன்மங்களைப் போக்கித் தனக்குடைமையான பரமானந்தத்தை அளிக்கைக்குத் தன்னுடைய அருளாலே திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த தொழிந்து, எப்படிப்பட்டவன் எப்படியாய் நிற்பானென்றுசொன்னாய் அறிவில்லாதவனே ; அஃதென்போல வென்னில், பூமியின்கண்ணே தோன்றின மரமானது, பயன்படுங் காலங்களிலே கைம்மாறு கருதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக் கொடுத்துச் சந்துஷ்டி பிறப்பியா நிற்கும் ; இஃதொழிந்து, இந்த மரந்தாரகமாய் நிற்கின்ற புல்லூரி, மரத்தின் பலத்தைக் கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே ! இதனைச் சொல்லாய்.

இது திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனைச் சிவன்றானென்றே தெளிய அறிவித்தது. கஉ

அருளென்ப தொன்று வேண்டுமோ சிவமொன்றுமே அமையாதோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, அந்தச் சிவமும் அருளாலொழிந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க மாட்டாதென்று அந்த அருளின் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

முத்தி முதற்கொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்(து)
அத்தி பழுத்த தருளென்னுங்—கத்தியினால்
மோகக் கொடியறுக்க முத்திப் பழம்பழுக்கும்
ஏகக் கொடியெழுங்காண் இன்று.

(உரை) முத்தியைப் பெறுவதற்கு முதலான ஆன்மாவென்பதொரு கொடியிலே, அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின்

காரியமான அஞ்ஞானமான கொடி வெகுவிதமாகப் படர்ந்து, இத ஞலே இதாகிதங்கள் விளைந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மாயையாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியாநிற்கும். இவை பக்குவப்பட்ட எல்லைகளை யறிந்து, தம்பிரா னும் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்து, அருளாலே சமைந்த அநேக தாரைப்பட்ட வாளாலே இந்த ஆணவமல மூலத்தின் வேர றுக்க, அப்பொழுது எல்லா மலங்களின் முதலடங்கலுஞ் சோர்ந்து போய், முத்தியானது வெகு பலமாகப் பலியாநிற்கும். இந்தப் பழக் கத்தினுடைய இரசத்தினுலே சிவமென்றும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டல்லாதபடி அப்பொழுதே ஒரு நீர்மையான சுபாவந் தோன்று நிற்கும். கூ௩

இனி இந்த வர்த்தத்தைக் தமக்கருளிச் செய்து தம்மை இர க்ஷித்த ஆசாரியனையுந், தீக்கை முதலாக அவன் செய்தருளிய முறை மையையும் நின்ற எழு திருவெண்பாவாலும் அருளிச் செய்கின்றார்:

அகளத்தில் ஆநந்தத் தாநந்தி யாயே
சகளத்தில் தையலுடன் தோன்றி—நிகளத்தைப்
போக்குவதுஞ் செய்தான் தன் பொன்னடியென் புன்தலைமேல்
ஆக்குவதும் செய்தான் அவன்.

(உரை) அடியேனை ஈடேற்றுகைப் பொருட்டுச் சகளீகரித்த திருமேனியிலே தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே தோன்றி, குற்றமற்ற நிலத்தினுண்டாகிய ஆநந்தத்தில் ஆநந்தியாய்ச் சமைந் தெழுந்தருளியிருந்து, அநாதியே பிணித்த விலங்காகிய மலமாயை கன்மங்களை அநேக சம்ஸ்காரங்களாலே போக்குவதுஞ் செய்து, தன்னுடைய பொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடியை என்னுடைய பொல்லாத்தலையிலே வைப்பதுஞ் செய்தான் ஆசாரியன்.

இது தீக்கை முறைமையை அறிவித்தது. கூச

குற்றமறுத் தென்னையாட் கொண்டருளித் தொண்டனேன்
உற்ற தியானத் துடனுறைவர்—முற்றவரின்
மாட்சியுமாய் நிற்பரியான் மற்றென்றைக் கண்டிடின்அக்
காட்சியுமாய் நிற்பார் கலந்து.

(உரை) ஆசாரியர் இப்படித் தம்முடைய அருளால் என்னு னுடைய மலமாயை கன்மங்களைப்போக்கி, என்னுடைய சுதந்திரத் தையும் அறுத்து, அடிமைகொண்டு, எனக்கு அநாதியே பிராணனுய் நிற்கின்ற தம்முடைய திருவடி ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து, யானென்றும் அதுவென்றுஞ் சொல்லுகின்ற வேறு பாட்டையும் அறுத்து, தம்முடைய வசத்திலே ஆக்கிக்கொண்ட அவசரத்திலே, நான் தியானிப்பானுய் நிற்கைக்கு வந்து அத்தியானமும் தாமேயாய் நில்லா நிற்பர். இந்த நிலை முதிரவருகின்ற ஞேயத்தழுந்தலுந் தாமே யாகா நிற்பர். பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்து விசுவந்தோன்றுங் காலத்தும் அந்த விசுவந் தோன்றுமல் காண்பானுங் காணப்படும் பொருளுந் தாமேயா யிராநிற்பர்.

இது தீக்கைக்குப் பின்பு உண்மையிலே நிறுத்தின நிலைமையை அறிவித்ததெனக் கொள்க. கூ௫

ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையா னேஅறியும்
தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல்—நாளும்
திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி இன்றென்
வருவிசையை மாற்றினன் வந்து.

(உரை) வந்து ஆளுடையான் - இப்படி எழுந்தருளி வந்து என்னை அரிதாக அடிமை கொள்ளுகையாலே ஆளுடைய தேவ னென்கின்ற திருநாமத்தையு முடையான்,—எம்தரமும் ஆளுடை யானே - என்னைப்போலுந் தளர்ந்த அடியாரையும் அடிமை கொள்ளுவானும் அவனே,—அறியும் தாளுடையான் - சர்வான்மாக் களின் பொருட்டும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தி இவற்றிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்திரக்ஷிக்கவல்ல திருவடியுமுடை யான் ;—தொண்டர் தலைக்காவல் - உரிய அடியாரை மாயப்படை மேலிட்டு வினை செய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ள வன்,—நாளுந் திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி - எக்காலமுந் திரு வியலூரே திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி,—இன்று என் வருவிசையை மாற்றினன் - இப்பொழுது என்னுடைய அஞ்ஞானத் தாலே கன்மபலங் காரணமாக மாயையாகின்ற ஊசலிலே உழலா நிற் கின்ற ஜநந மரணங்களாகிய விசையை யொழித்து, அசைவற்ற நில மாகிய திருவடியிலே வைத்தான்.

இது தம்முடைய ஆசாரியன் திருநாமமும் அவனது மகிமையும் அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க. கூசு

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் துளக்கமெனத்
தூலத்தே நின்று துளங்காமல்—காலத்தால்
தாளைத்தந் தென்பிறவித் தாளை அறவிழித்தார்க்
காளன்றி யென்மா றதற்கு.

(உரை) படிகக்கல், தன் பிரகாசத்தைத் தடுத்த வன்னங்களினுடைய ரூபங்களாலே தன்னுடைய சுத்தமான பிரகாசந் தோன்றாமல் அதுவதுவாய் நின்றாற்போல, நானுந் தேகத்திலே பொருந்தி நின்று ஜநந மரணங்களிலே மொத்துண்ணாமல், மலபாகமும் கன்மவொப்புஞ் சத்திநிபாதமும் உண்டான அவசரத்தே, அவதி கூடாமல் எழுந்தருளிவந்து, தம்முடைய பொன்னான திருவடியை என் தலையினும் இதயத்தினும் நிற்கும்படி தந்தருளி, எனக்கு எழுவகையாய் எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்களில் உண்டான ஜநநங்கள் காலற்றுப் போம்படி திருக்கண்சாத்தி யருளின தம்பிரானார்க்குக் கைம்மாறுசெய்ய எண்ணுமளவில், அவன் வேறொன்றுக்குங் குறைவிலனாகையால் என்னை அடிமையாகக் கொடுத்து நான் பரங்கெட்டு விடுவதொழிந்து, வேறொரு கைம்மாறுங் கண்டிலேன்.

இது கைம்மாறு கருதாமல் எழுந்தருளி வந்து இரக்ஷித்த அதிசயம் அறிவித்ததெனக் கொள்க. கூஎ

இக்கணமே முத்தியினை எய்திடினும் தான்நினைந்த
அக்கணமே ஆனந்தந் தந்திடினும்—நற்கணத்தார்
நாயகற்கும் நாயகிக்கும் நானடிமை எப்பொழுதும்
ஆயிருத்த லன்றியிலே னியான்.

(உரை) பெறுதற்கரிய முத்தியினை இக்கணப்பொழுதிலே பெறினும், நான் கருதப்பட்ட பரமானந்தம் கருதின கருத்து மாறுவதன் முன்னே பெறினும், இவை ஒன்றையும் ஆசரிப்பதில்லை. இந்தப் பேற்றை அளிக்கைப் பொருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிவந்த சிவயோகிகளாகிய தம்பிரானார்க்கும் அவருக்கு மனவாக்குக் காயங்களாய் நின்ற ஞானசத்திக்கும் நான் எப்

பொழுதும் மீளா அடிமையா யிருப்பதொழிந்து, வேறொன்று மில்லை.

இது பேற்றின் அதிசயத்தால் அடிமை சாதித்ததென அறிக.

என்னை உடையவன்வந் தென்னுடனாய் என்னளவில்
என்னையுந்தன் னுளாகக் கொள்ளுதலால்—என்னை
அறியப்பெற் றேன்அறிந்த அன்பருக்கே ஆளாய்ச்
செறியப்பெற் றேன்குழுவிற் சென்று.

(உரை) எனக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரன் என்னுடைய அநாதி மயக்கத்தை நீக்குதற்பொருட்டு என்னைப்போல் எழுந்தருளி வந்து, உனக்குள்ளே பொருந்தி நிற்போமென்று என்னைத் தெளிய அறிவித்தவளவில் அந்தக் கருணையாலே நானும் அப்பொழுதே தம் முடைய வசமாய் என்னையும் தாம் விரும்பின அடிமையாகக் கொள் ளுகையால், இப்படித் தம்பிரானார்க்கு மீளா அடிமை யானேனென்று என்னுடைய உண்மை அறியப்பெற்றேன். இப்படி முன்னே, அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற் பணிசெய்து அவர்கள் திரட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெற்றேன். இனி என்ன பெற வேண்டும்?

இது பேற்றாலுண்டான நிஷ்பல வேட்கையென அறிக. ௧௧

சிந்தையிலும் என்றன் சிரத்தினிலும் சேரும்வகை
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமல்—தந்தவனை
மாதினுடன் எத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க என்பதலால்
ஏதுசொலி வாழ்த்துவேன் இன்று.

(உரை) தன்னுடைய திருவடியானது என்னுடைய தலையினும் இதயத்தினும் பொருந்தும்படி திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானை, பூமியின் கண்ணே நான் பிறந்திறந்து திரியாதபடி பரமானந்தத்தை அளித்தவனை, எப்பொழுதும் வாழ்த்துமளவில் எல் லைப்படாதாகையால், தன்னைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே எவ் விடத்தும் வாழ்ந்திருக்கவென்று சொல்லுவதல்லால் அவனை எப்படி வாழ்த்துவேன்.

இது சிவனைக் கூடப் பெற்றவர்கள் உரையுணர்விறந்து நின்று அநுபவிக்குமதொழிந்து, அவனுடைய உண்மை யறிந்து துதிக்க வெண்ணுமளவில், அவன் உரை யுணர்வுக் கெட்டாதவனென்று அறிவித்தது. ௧00

*ஆதாரமாகி அருளொடு நிற்கின்ற
சூதான இன்பச் சுகவடிவை—ஓதாமல்
உள்ளவர்கள் கூடி யுணர்வொழிய நிற்பதலால்
தெள்ளவா ராதே சிவம்.

*சேடன் படிபுரக்கும் தென்கடவூர் உய்யவந்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு—நீடிமையோர்
தேடும் புகழ்ச்செஞ்சொற் சிவப்பிரகா சன்திருந்த
நாடியுரை நாடா நயந்து.

சிவஞானபோத வரலாறு

நடுநாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடத்திலே அச்சுத களப்பாளர் என்ற வேளாளத் தலைவர் இருந்தார். அவர் பிள்ளைப்பே றில்லாமை யால் தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரிடம் சென்று குறை யிரந்து வேண்ட குருவானவர் தேவாரத்தில் கயிறு சாத்திப் பார்த்த போது,

"பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே"

என்ற பாடல் கிடைத்தது. உடனே அவர் சீடருக்குத் திருவெண் காடு சென்று முக்குள நீராடிச் சிவபெருமானை வழிபடுமாறு கட்டளை யிட்டார். அவ்வாறே அச்சுத களப்பாளர் தமது மனைவியோடு சென்று வழிபட்டுப் புத்திரப் பேற்றை யடைந்தார். அவ்வழிபாட்டின் தவப்பயனாய்த் தோன்றிய ஆண் பிள்ளைக்குத் திருவெண்காட்டு ஈசனார் பெயராகிய **சுவேதவனப் பெருமாள்** என்ற பெயரையே சூட்டினார். குழந்தையை நல்லம்மான் திருவெண்ணெய் நல்லூராகிய

---

*இவ்விரண்டு பாடல்களும் பிற்காலத் தான்றோர் வாக்கு.

தமது உறைவிடத்திலே அருமையாக வளர்த்து வந்தார். குழந்தைக்கு மூன்று வயது நடக்கும்போது ஒருநாள் ஆகாயத்தே செல்லும் பரஞ்சோதி முனிவர் தமது செலவு தடைபட்டதை யுணர்ந்து இழிந்து சுவேதவனப் பெருமாளின் பரிபக்குவத்தை யறிந்து குழந்தைக்கு மெய்ஞ்ஞானம் பாலித்து, தமது குருவின் பெயராகிய (சத்தியஞான தரிசனி) மெய்கண்டார் என்ற தீக்ஷா நாமத்தைச் சூட்டிச் சென்றார். மெய்கண்டார் தாம் உபதேச மூலம் அறிந்த பொருள்களைப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரெனும் அருணந்தி சிவாசாரியார், திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் முதலிய நாற்பத்தொன்பது மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து **சிவஞான போதம்** என்ற சாத்திரத்தை அருளிச்செய்து, அதற்கு வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்பும் உதாரண வெண்பாக்களும் வகுத்து, அருணந்தி சிவாசாரியருக்கு ஒரு விரிநூல் இயற்றுமாறு கட்டளையிட்டு நிட்டை கூடியிருந்து ஐப்பசிமாதம் சுவாதி நன்னாளில் இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்தனர். இவர் இற்றைக்கு எழுநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்று கல்வெட்டு முதலிய சான்றுகளால் துலங்குகிறது. இவரது வரலாற்றின் விரிவையும் சிவஞானபோதம் தமிழ்முதல் நூலே யொழிய வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதல்ல வென்பதற்குக் காரணங்களையும் "மெய்கண்டாரும் சிவஞான போதமும்" என்ற சமாஜ வெளியீட்டிற் காண்க.

சிவஞான போதத்துக்கு உரைவரைந்தார் பலர். அவருட் காலத்தால் முற்பட்டவர், பாண்டிப் பெருமாள் என்பார். இந்நூலுக்குச் சிற்றுரை யொன்றும் பேருரை (திராவிட மாபாடியம்) ஒன்றும் கண்டவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து சிவஞான சுவாமிகள். இவர் தென்பாண்டி நாட்டிலே விக்கிரமசிங்க புரத்திலே வேளாண் மரபிலே ஆநந்தக் கூத்தருக்கும் மயிலம்மைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி இளமையிலேயே நல்ல புலமை கைவரப் பெற்று திருவாவடுதுறை சென்று துறவு பூண்டு வேலப்ப தேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்று சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, பேருரை, சித்தியார் பொழிப்புரை, காஞ்சிப் புராணம் முதலிய இருபத்தொன்பது நூல்களியற்றி, கச்சியப்ப முனிவர், தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர், இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர் முதலிய கஉ மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து நிட்டைகூடி கி. பி. 1785 - சித்திரைமீ ஆயிலியத்தில் திருவடி முத்தி யெய்தினார். இவரது வரலாற்றின் விரிவை திராவிட மாபாடியத்தின் முகவுரையிற் காண்க.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணெய்நல்லூர் - மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம் மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் சிற்றுரையும்

பாயிரம்

சைவாகமங்களின் உளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞான பாதத்தோதிய பொருள்களை ஆராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கண் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற் போந்த பயன் யாதோ எனவும், இது கேட்டற் குரியார் யாவரென வும், இதனால் நுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக் குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையா னுணர்தற்பாலது யாதென வும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃது யாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய் தார் யாவரெனவும் பலவாற்றான் ஆசங்கை நிகழுமன்றே; அவ் வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப் பாயிரம் :—

*மலர்தலை உலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போல் ஈண்டிய

குறிப்பு:—இந்நூலிலும் உரையிலும் இந்த (Pica) எழுத் தில் உள்ளன வெல்லாம் ஆசிரியர் மெய்கண்டார் வாக்கு. ஏனையவெல்லாம் உரையாசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் வாக்கு.

*இப்பாவை யாத்தவர் பெயர் எப்பிரதியிலும் கிடைத்திலது. அருணந்தி சிவாசாரியாராதல் உமாபதி சிவாசாரியாராதல் இதை இயற்றியிருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் இருள்தீர்ந்(து)
ரு அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போதம் உரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
கo பவநனி வன்பகை கடந்த
தவராடி புனைந்த தலைமை யோனே.—எனவரும்.

(உரை) மலர்...........கண்போல் - விரிந்த இடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பல சமயத்தாரானும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங் கடவுள் உதயகிரியினின் றும் போந்தாலன்றிக் காட்சி எய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,— அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி - பொறுத்தற்கரிய துயரங் களுக்கெல்லாம் ஒரு நிலைக்களமாய்ச் சத்த தாதுக்களாற் பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவை யும் பரமான்மாவையும் அநுமான அளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது தடத்த லக்கணமெனப்படும் பொதுவியல் புணர்ந்து,— கண் இருள் தீர்ந்து - அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அக விருளாகிய ஆணவமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு - அது நீங்கியவழி எல்லாநூல்களுந் தன்பொருளே யாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெய ரெனப்படும் ஒரு வார்த்தை யாகிய மகா வாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற் கடவுளது திரு வருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப் பியல்பை அநுபூதியிற் கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற - இம்முறை யானே மயக்கவாசனை யற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற் பொருட்டு,— நந்தி முனிகணத்து அளித்த - சீகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்தி பெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர் கணங் கட்கு முறையானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம் - சரியை முதலிய மூன்று பாதப் பொருள்களை ஆராயு நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோத மென்னும் வடநூலை,—உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திக மெனப்படும் பொழிப்புரை செய் தோன்,— பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன் - பெண்ணையாற்று நீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரில்

அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திரு நாமமுடையான்,—பொய்கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட தேவன் - பொய்ச் சமயங்களின் பொருள் இதுவிது வென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்ட தேவனென்னுஞ் சிறப்புத் திரு நாமமுடையான்,—பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே - பிறவியாகிய மிக்க வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்து கோடற்கேதுவாகிய தலை மைப்பாட்டினை யுடையோன்.

படரிற் காண்டல் செல்லுங் கண்ணெனனற்பாலதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள் பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமேயப் பொருட் கேற்பக் காண்டல் சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோ லென்பது கருத் தாகக் கொள்க. இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென் னும் இருவகைக் காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய வாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதி யென்னும் இரு வகை யுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென் பார், துமியப் படரி னல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போ னுடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வற வளித்த சிவஞானபோத மென்றார். தலைமை பற்றி அருந்துயர்க் குரம்பையி னென்றாரேனும், இனம் பற்றிக் கா ணம் புவன முதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும். அருந்துயர்க் குரம்பையி னுடப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னூறு சூத்திரத்தா னும், பெரும்பெயர்ப் பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னூறு சூத்திரத்தானு மோதுப. நாடி யெனவே அநுமான வள வையா னென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியி லென்பதூஉம் தாமே போதரும். பொது வியல்பு அளவை முகத்தானும் இலக்கண முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இரு திறத்தா னுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதன முகத்தானும், பயன் முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்கு திறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென் சொல்லியவாறோ வெனின்:—இவ்விருவகை யியல் பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணாமாட் டாது ஒரோவொன்றே பற்றி ஐக்யவாக முதற் பலதிறத்தான் வேறு பட்டுத் தம்முள் மாறுகொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது

அவற்றின் பொருளொருமை யுணர்த்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென் றவாறுயிற்று. சிவஞானபோத மென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச் சிவஞானபோதத் திறுதிச் சூத்திரத் தோதியவாறுபற்றி யுணர்க.

சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருளை ஆராயு நூல்களாவன சோமசம்பு பத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞான போதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்த பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற் றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாக மங்களை ஓதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாத முதலியவற்றை ஆராயும் நூல்களை முறையே கேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியா நித்திய உணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக் குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துக என்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும்; நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும்; நந்தி முனிகணத்தளித்த வெனவே வழியும்; வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன் மெய்கண்ட தேவன் எனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்கு நிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந் தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும் பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப் புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கல வாழ்த்து

காமிக முதலிய சைவாகமங்களுள் ஞானபாதத்தி னுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல் பென்று இரு வேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு இரௌர வாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோத நூலினைத் தமிழுலகம் உய்தற் பொருட்டு மொழி பெயர்த்துச்செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக் கொண்ட ஆசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந் தமக்கு இடை யூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாது காத்தற்பொருட்டும், மாணுக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற் கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக் கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகின்றூர் :

கல்லால் நிழல்மலை - வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(உரை) கல்லால் நிழல் - அருள் வடிவாகிய கல்லால் நிழலின் கண்ணே எழுந்தருளி யிருந்து,—மலைவு இல்லார் - நந்தி பெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய - மேன்மேற் கருணை கூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர் - பொல்லாத (=பொள்ளாத) பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி யென்னும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை.—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,—புனைவரே-தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர்.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று. மூவகை வாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக் கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; அது புனைவரென்னும் பிறவினை முதல்வினை கொண்டது. இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்ச முடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும். மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றாம், உலகத்துப் புதல்வர்கள்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் களிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங் கூறியதூஉமாம்.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமையிகழார்—தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட சித்தாந்த சைவத்தினுயர்வும் ஏனைச் சமயத்தார்களது இழிபுங் கூறுகின்றது.

(உரை) தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார் - உடைப் பொருளாகிய தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மை யுடையா

ருகிய தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்த சைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - தமக்குடைப் பொருளாகிய எம்மை யுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ் தல் செய்யார்; ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படும் நூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உணரார் - அங்ஙனந் தம்மை யுண ராதார் தம்மையுடையானுகிய தலைவனையும் உணரார் ஆகலான்,— உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை - அவர் ஒருங்கே குழீஇக் கொண்டு தம்மிற்றுமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம் - அவர் எம்மையும் எம்மாற் செய்யப்படும் நூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் புறமொழியை யாம் பொருளாகக் கொள்ளாம்.

தம்மை யுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாம் ஒரு பொருளுண்டென்பதே உணராத உலகாயதரும், தம்மைக் குணிப் பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயா வாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச் சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கோடலானும், உடை யானுக்குப் பரிணமங் கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடை யானென மயங்கிக் கோடலானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணமங் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரே யென்பது. புறன் - புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந் துரைக்கு மொழியும் புறங்கூற்று மொழியு மென்பது இரட்டுற மொழிதலென்னும் உத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்று மொழியாவது முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேறான பாடாணவாத சைவர் முதலி யோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழி என்க.

க-வது பொது இயல்பு

பிரமாண இயல்

முதற் சூத்திரம்

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களினோதப் படும் ஞான பாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மை யென்று இரண்டாகத் தொகுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கண வியல் சாதனவியல், பயனியலெனை நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்று பாதத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற் கடவுள் சிறப்பு வகையானுண்டென்னும் ஆகமப் பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார் :

அவன்அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

*சூ—சங்காரகாரணனா யுள்ள முதலையே முதலாக வுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இது சூத்திரக் கருத்துரைக்கின்றது. நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்ச கலைகளுட்பட்ட ஐவகைச் சங்காரத்துள் இறுதிக்கண்ண தாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினை முதலாயுள்ள முதல் வனையே தனக்கு முதற் கடவுளாக உடைத்து அவனவளது வென்று இவ்வாறு சுட்டி யுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச் சூத்திரம்.

---

*குறிப்பு :—சூ=என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின்.
மே=என்பது மேற்கோள் என்னுதலிற்றேவெனின்.
ஏ=என்பது ஏது என்னுதலிற்றேவெனின்.
உ=என்பது உதாரணம் என்னுதலிற்றேவெனின்.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரை வகைபற்றிச் செய்துகோடற்பால தொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க. எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்து கோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று. இஃது, ஏனைச் சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண் டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை...புலவர்.) - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைமையால், ஒருவனாற்றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம். அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும், சகசமல நீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத் தொழிலைச் செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற் கடவுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவை நூலுணர்ந்தோர்.

காணப்பட்ட உலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மை கூற வேண்டுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும், ஒடுங்கி யுளதாமெனவும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி. இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனும் அவைமூவினைமையின் என்பது ஓதி காணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதி காணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகாணம்; அந்தமாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓதி காணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திர மென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்

கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறினர். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன் கண் ஐயப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத் துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டு அதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட் டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

மே—மூவினையுடைத்தோ அன்றோ என்னும் ஐயப்பாட்டின் கண் நித்தமாய்க் காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத் தென் றல் பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதருங் கூறுங்கடாவை ஆசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடல் நுதலிற்று. ஒருவனென்றும் ஒருத்தி யென்றும் ஒன் றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பல வேறு வகைத் தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன் றேதுவானும் பிரபஞ்சந் தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படு மென்பார், உளதா யொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். உளதாய்ச் சுட்டப் பட்ட எனவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலி யன போலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ள தன்பாலே கிடத்தலின்.

ஏ—காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாண மாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. உற்பத்தியும் நாசமுங் காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக்கிடத்தலின் உளதாயொருவ னொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது.

பூதாதி ஈறும் முதலும் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ

ஒன்றொன்றில் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்
அன்றென்றும் உண்டென்ன ஆய்ந்து.

உ—உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டும் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. பேதாய் - காட்சியளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே,— பூதாதி - பூத முதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக் காரணமாகக்கொண்டே நிகழா நிற்கும். அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாலெனின்,—ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டு வைத்தும்,— என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ - என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சி பற்றி ஆராய்ந்து சொல்லார்களோ உன்னைப் போலும் மடமையில்லாதோர்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது *"பயில்வித்தெல்லாங் - காரிட மதனிற் காட்டுமெங்குரங் கழியும் வேனில்" என்பதனானறிக.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

என இங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப் பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்:—

இனி உலகமுள்ளது என்றது.

மே—உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினையுடைத்

---

* சிவஞான சித்தியார், முதற் சூத்திரம். செ - ௬. ஓரிடமழிய,

தாயினும் தோற்றுவானொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

ஏ—உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்து முற்பத்தி யின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

மே—உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற் காரணத்தினின்றுந்தானே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்த காரணமாய் ஒரு கருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன் முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதல் முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது.

மே—இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டி கருத்தா முதலியோரில் ஒருவனே யாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது.

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின்).

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனி லுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் அவிநாபாவத்தாற் பிரபஞ்சம் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின், மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டு நின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப் பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையும் நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னில்இல யித்ததாம் மலத்தால்
இலயித்த வாறுள தா வேண்டும்

உ—உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாக வேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாதெனப் புத்தர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையி னென்றவேதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. இலயித்தது இலயித்ததன்னில் ஆம் - உள்ளதாயினுஞ் சங்கார காலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கிய வுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்கார கருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம் (அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கிய வாறே யொழியாது, மீளவுண்டாக வேண்டாம். வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்:) அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்,—மலத்தால் - உள்ளதாகிய உலகம் கரும மலம் பரிபாகமாதற் பொருட்டு ஒடுங்கி, ஆணவமலம் பரிபாகமாதற் பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனில்,—இலயித்த வாறு உளது ஆவேண்டும் - எஃதெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் எல்லாரானும் விரும்பப்படும்.

எனவே அந்நியமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னை யென்னுந் தருக்கமே அதனை யறிவுறுத்து

மென்றவாறுயிற்று. சற்காரிய வாதத்தினியல்பு *"தந்து முதல் காரகம்" என்னும் ஞானமிர்தத்தினுங் காண்க.

இதனானே, இல்லது முள்ளதுமல்லாத பொருள் தோன்று மென்னுஞ் சூனிய வாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருள் தோன்றுமென்னும் அநேகாந்த வாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்தது

அத்திதியில் என்னின் அழியா தவையழிவ(து)
அத்திதியும் ஆதியுமாம் அங்கு.

உ—இனிச் சற்காரிய வாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்தம் முதற் காரணத்தொடுங்கு மெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற் காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசுதேவனுருவாகலான், உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்த காரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்தாவின் மாட் டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன் னில் எனவுங்கூறிப் போந்தகுறிப்பேதுவை வலியுறுத்துதல் நுத லிற்று. இலயித்தது அத்திதியில் என்னின் - உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதி வடிவாய திதிகருத்தாவின்கண் என்பையாயின்,—அவை அழியாது - நீ அங்ஙனங் கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவ னங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேச மாத்தி லாயே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயா காரியத் தொகுதி முழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல், மாயாகாரியத் தொகுதி முழுவதும் ஆண்டொடுங்குவதெனின்,—அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழி வது - அந்தத் திதிகடவுளும் படைப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக் கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அத்தொகுதி.

இவ்வெண்பாவினை இரண்டதிகாரணப் பொருள்படுமாறு இரு தொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக. இர ணிய கருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளை யும் உடன் கூறினார். நிமித்த காரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு

---

* அகவல் - உஉ.

முதற் காரணன் அல்லனுயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

வித்துண்டாம் மூல முளைத்தவா தாரகமாம்
அத்தன்தாள் நிற்றல் அவர்வினையால்—வித்தகமாம் [த்து
வேட்டுவனும் அப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடு
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

உ—உலகந்தனக்கு முதற் காரணமாகிய மாயையினெடுங்குவதன்றி, நிமித்த காரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும், அவன் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான், "மாயையின் ஒடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா" எனச் சாங்கிய நூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்னும் ஏதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டாம் மூலம் முளைத்தவாதாரகம் ஆம் அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம்-மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின், வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி, அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந் தோன்றியவாறுபோல மேல வெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனுற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்த வழி அவரவர் வினைக்கிடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: அல்வழி உடைத்தன்று.நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதவாறுபோலும்; ஆகலான் மாயையினெடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய்நின்ற இறைவன் சத்தியினெடுங்கித் தோன்றியதே யாம். இது பிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கய மென்பதனுனுமறிக. வழி நூலாசிரியர் *" உயிரவை

* சிவஞான சித்தியார், முதற் சூத்திரம். ௬௨. உயிரவையொடுங்கிப். ௬௮. உலகினையிறந்து.

யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால்." "உலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடும்." என ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற் றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. உவமவினை பொருளினும், பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும். உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றாத வாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றா தெனப் பரிணாம வாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயா வாதிகளையும், வித்து நிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வ னின் வேறு பொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவர் பாஞ்ச ராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று. முதல்வன் பல வேறுவகைப் படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, அவர் வினையாலென்றார். வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றோற்றுவிப்பான் இறைவனாகானெனின், வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத்துக் கூட்டானே - வேட்டுவனாதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டு முருவினைக் கொடுத்து, அவ்வினைக் குத் தக்க பயன்களையுங் கூட்டுவனாகலான், அது கொண்டு சுதந்திரத் திற் கிழுக்கென்னை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்தில்
தாக்காது நின்றுளத்தில் கண்டிறைவன்—ஆக்காதே
கண்ட நனவுணர்வில் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனில் இற்றின்றாம் கட்டு.

உ—மேலையுதாரணத்திற் கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற் கடவுள் உண்டெனக் கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலிய தொழில் செய்வானாயின் விகாரமெய்தி அதனிற் பந்தமுறுவா னென்னுமவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. இறைவன் - முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறு பட்டு எல்லாத் தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங்

காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு - பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற் படையாது சங்கற்பமாத்திரத்தானே படைத்து, நோக்காது நோக்கி நொடித்து - அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித்தலால்,—இன்று ஆம் கட்டு - இவ்வமலனுக்குப் பந்தமின்றாதல்,—உளத்தில் கனவு கண்ட கண்ட நனவு உணர்வில் உணரக் கண்டவனில் இற்று - கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற்றொடக் குண்ணுதவாறுபோலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களை யறிந்து வந்த நனவுணர்வின் கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக்குண்ணுதவாறுபோலு மித்தன்மைத்து.

எனவே, இஃதிவ்வாருக வென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதூஉம், கரணத்தாற் செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படு மென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்யும் முதல்வனுக்கு வினை முதலாதற் பொதுமை பற்றி ஒரு புடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற்றங்கள் பகைப் பொருளாகலானும், அவை யாண்டுளவாதற் கோரியை பின்றென்பதூஉம் கூறி எதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க. ஆக்குதல் படைத்தல். காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல். அது *“நொடித்தான்மலை” என்பதனுனுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத் திரிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

மே—‘ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை’ எனவே சங்கார கருத்தா உலகிற்கு முதற் கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர் முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத் தன்மையராய முதற்

---

* சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் தேவாரம் - திருநொடித்தான் மலைப் பதிகம்.

கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுர வாதிகள் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. சங்கார கருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுளென்றது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங் காரத்தின் வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டி யறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறு வகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங் கார கருத்தாவின் வழிப் பாதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்கார காரணனொருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற் கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திர மின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திர முண்மையும் எது முகத்தாற் காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சமெனவும், சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமெனவும், ஈரி டத்தும் உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்றது உபசாரம். ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப் பிரபஞ்சத்தை; பிரிநிலை யேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவே யாதலின். தேர் முதலாயின பலராற் செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல் வழி நின்றே செய்பவாகலானும், வேதத்துட் காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணிய கருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன் போல் அவாந்தர காரணமாதல் பற்றியே யாகலின், அவை யெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற் கடவுளையே யுணர்த்தி நிற்கு மாகலானும், செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத் தொழிற்கும் வினை முதலாய் நிற்கும் முதற் கடவுள் சங்காரகருத்தா வொருவனே யென்பது கருத்து.

ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவா(று)
ஒன்றலா வொன்றிலவை யீறுதல்—ஒன்றலா

ஈறே முதலதனின் ஈறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு.

உ—அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினற் போலச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும், ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவை - சேதனப் பிரபஞ் சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன்ருல் உருவும் அருவுமென்னும் அவ் விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளா லே,—உளது ஆகி நின்றவாறு - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே, —ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈருதல் - அந்தப் பரம்பொருளின் கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல் - அச்சங்காரக் கடவு ளொருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுள், அற்றேல், இவ்வாறு முத் தொழிற்படுஞ் சேதனப் பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின் றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளா மென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனின்;— அதனில் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள் போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப் பிரபஞ்சம்,—அங்கு - வீடுபேற்றின் கண்ணும்,— பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பலவாற்ருனும் பரம்பொருளுக்கு அடி மையாம்.

காரியப் பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப் பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்ருய் நிற்றலானும், இவற் றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேருய் ஒரு முதற்கடவுளுண் டென்பது பெற்ரும். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேருளும் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்க ளுடைய னென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, இத்தன்மையனு கிய முதற்கடவு ளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மைய ருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம். அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்ருனும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பல வாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரை யறுத்தோதினுர். பலவாருவன, இருணீங்கிய வழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றையின்றி யமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்தி

நிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்து நிற்கு மியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலா முரிமையின்றிச் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்தாயவாறும், சம வியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக் கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில் லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவ சமமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப் பொருளென்னை யெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங் கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப் பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாண மும் உடன் கூறினர். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத் துரையாராயினர்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியன வெல் லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங் கூறும் வழிப் பெறப் படுதலால், ஈண்டு மிகைபட வேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற் போந்த தொகைப் பொருளா வது:—தோற்றக் கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ் சார்பிற் றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கை யெனவமையும்; செயற்கை யென் றற்கு ஓரேது வின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவே யமை யும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள் பொருள் கோடல் மிகையாக லின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனே யமையும், அவரை யொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற் கடவுளென் றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாண முண்டாயினும், அதிவிசித்திர மாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற் செய்தல் கூடாமையின், மற்றும் அவ் வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல் வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுர வாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கம் நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச்

சித்தார்தஞ் செய்த முதற் கடவுளதுண்மை பொது வகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக் கொள்க.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய்இரு வினையில்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

சூ—புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றை வகுத்துணர்த்து முகத்தானே திணைக்காரணம் முதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்த காரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாண முணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம்.

சூத்திரவியைபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதா மென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய் நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச் சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு :—

மேலைச் சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்கார காரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய் பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்கு உயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று ஆணை யென்னும் பரியாயப் பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானேயா யென்பதனை *இரட்டுற மொழிந்துகொண் டுரைக்க. இக் கருத்தே பற்றி †"உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய்" என்றார் வழிநூ லாசிரியரும். ஆணையினென்பது ‡சிங்க நோக்காய் இருவினை என்பதனோடும், நீக்கமின்றி என்பதனோடும் இயைந்து பொருள்தந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட் கண்ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட் கண்ணுமாய் நின்றது. இன் னென்பது சாரியை யெனக்கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்கும் உருபுகள் விரித்துரைத்தலு மொன்று. அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினு மமையும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்க ளெல்லாம் முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது. இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமா யெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறிய வாறு மாயிற்று. இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு. ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணைக் காரணம், இருவினையும் அதன் வழித்தாய துணைக்காரணம், இருவினையி னெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோ டுண்டென்பதூஉம் பெற்றாமாக லின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம் இருவினையிற் போக்கு வரவு புரியவெனவே ஒடுங்கியின் மீளவுளதாங்கால் இருவினைகட் கேற்பப் பலவேறு வகைப்பட்டு விரியு மென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. இதனுள் அவையே தானேயாய் என்பதோர் அதிகாரணம்; ஆணை யினிருவினையின் என்பதோரதி கரணம்; போக்கு வரவு புரிய என்ப தோரதி கரணம்; ஆணையினீக்க மின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதி கரணம்; ஆக நாற் கூற்றது இச்சூத்திர மெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன் றானே யாய் நிற்கும் என்றது.

---

* இரட்டுற மொழிதல் ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டு பொருள் படச் சொல்லுதல்.

† சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். செ - க.

‡ சிங்க நோக்கு முன்னும் பின்னும் பார்க்கும் சிங்கத்தின் பார்வையை ஒப்பது.

மே—மேன் முதற் கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேத னப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல் அபே தமோ? இருளும் வெளியும்போற் பேதமோ? சொல்லும் பொரு ளும்போற் பேதாபேதமோ? என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அம்மூன்ற னுள் ஒரோ ஒன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தார்கூறும் கடாவை யாசங் கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற் கோடனுதலிற்று.

ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்துகொள்க. இதனனே, ஒரு விட யத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத்தானென வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புனருற் பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூ உம் பெறப்பட்டது.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏக மென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

ஏ—முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாண மென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே. அவற் றுள் இன்மைப் பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரை யானே ஒரு பொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தானே தன்னை யொன்றெனக் கருதல் வேண்டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப் பெயர் மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருண் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையின் நிற்பதன்றி ஏனைச் சொற்களின்மேல் வந்த நகரம் போல இன்மை மறுதலைப் பொருள்களை யுணர்த்துதல் வழக்கின்கண் இன்மையின் அத்துவிதமென்கின்ற மொழி தானே பிறிது காரணம் வேண்டாது வேறின்மையை யுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், ஈண்டிவ் வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன்றனேயாய் நிற்குமென மேற் கொண்டது.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்கால வழக்குப் போலும்; அற்றாகலினன்றே * "நீயோ செய்யாய் நின்மல ஞாயிட்டு" என்றார் வழி நூலாசிரியரும்; இனி "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போல ஆயிடலானென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்து நின்ற தென்றலுமொன்று. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வேறின்றி உட னுதல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பி னால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ளம்
இட்டதொரு பேரழைக்க என்னென்றாங்—கொட்டி
அவனுளமா கில்லான் உளமவனு மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

உ—ஒருபொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுள் அவையேயாதலை உவமை முகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டு - உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒரு பேர் அழைக்க என் என்றாங்கு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்த வழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டு மன்றே, இருவர் கைகோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட் டோனேயன்றி ஏனேன் என்னை யென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்த வழி உயிர் என்னென் றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தா பத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெனத் தானென வேற்றுமை யின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்றாம். அதுபோல,—ஒட்டி - முதல் வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும்,—அங்கு அவன் உளம் ஆகில்லான் உளம் அவனுமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்ல னும் ஆம் - அவ்வாறொட்டிய வழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயு நிற்கும்,

* இருபாவிருபது. செ - ச. கூறிய மூன்று.

உடம்பு அங்ஙனம் நில்லாது, அதுபோல முதல்வன் முதல்வனே, உயிர் உயிரே, முதல்வன் உயிராயொழியான், உயிர் முதல்வனுக மாட்டாது. அவ்வாறுயினும் முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேருய் நிற்பன். உயிர் அங்ஙனம் நில்லாது.

> ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றே பதிபசுவாம்
> ஒன்றென்றநீ பாசத்தோ டுளேகாண்—ஒன்றின்ருல்
> அக்கரங்கள் இன்ரும் அகர உயிரின்றேல்
> இக்கிரமத் தென்னும் இருக்கு.

உ—வேதத்துள் அத்துவித மென்றதுஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறு முகத்தால் தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண் - வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி - அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லை யென்பதாம்,—ஒன்று என்ற நீ பசுவாம் காண் - இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப் பொருளின் வேருய பசுவென்றறிவாயாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசுவென்ற தென்னை யெனின்,—பாசத்தோடு உளை - நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்ருயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்,—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்றும் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்ருல் என்னும் - அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம் முறைபற்றி வேதம் பிரமப் பொருள் இல்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்ருேதும் அத்துணை. ஒன்றின்ரு லக்கரங்களின்ரும் அகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத் தென்னும் என்றது வேருகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங் காட்டியவாறு.

> பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும்
> எண்ணுஞ் சுவையும்போல் எங்குமாம்—அண்ணல்தாள்

அத்துவித மாதல் அருமறைகள் ஒன்றென்று(து)
அத்துவிதம் என்றறையும் ஆங்கு.

உ—வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இரு பொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவித மென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்கு முகத்தானே அவையே தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் எண்ணும் சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் அதனின் வேறன்றா யெண்ணப்படும் இசையும் போலவும் பழமும் அதனின் வேறன்றா யெண்ணப்படுஞ் சுவையும் போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன்றிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,—அரு மறைகள் ஒன்று என்னாது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்னாது பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும். ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லை யென்பதாம். எங்குமாமண்ணல்தாளென விசேடித்தது. குண குணிகள் போல் உடனாயும், அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங் காட்டிய வாறு. வியாப்பிய வியாபகமாத லொப்புமை மாத்திரையே பற்றிக் குண குணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்தஅக் கற்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாந் தமியேன் உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று.

உ—இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமை யெடுத்துக் காட்டின் அநேகாந்தவாதமா மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று

உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்து அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கை யுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினோ டொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன்

உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உடனாகலால், தானே யாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம். அற்றேல், வாமதேவ முனி வன் முதலியோர் யானே உலகெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலா னும், சர்வஞ்ஞானோத்திரத்தில் யானே எல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலா னும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலு மெனின்,—தமியேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று- அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற என்னகத் துச் சோகம் பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித் தோன்ற லான் யானே யுலகெல்லா மென்பேனாயினேன் இம்முத்தி காலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறாவான் சேறலின்று.

இவ்வொற்றுமைபற்றி யன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினே னென் றதூஉம், முதல்வனது விசுவ ரூபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுக என்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக் கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்து நோக் கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போது கள் முதல்வன் திருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உப மன்னியு முனிபாற் சிவதீக்கை யுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையும் உணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம் பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாத லறிக.

கலப்பாய் நிற்றலான் உலகேயா மென்பார் உடங்கியைந்து என வும், பொருட்டன்மையால் வேறு நிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானே யுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங் கூறினார். ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்து கொண் டுரைக்க. இவ்வதிகாரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ் சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம் மூவகை இயல்புந் தன் கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடை நூலாசி ரியரும் இவ்வதிகாரணப் பொருளேபற்றி *"புறச்சமயத்தவர்க்கிரு ளாய்—தெரிக்கலுற்றாம்." என வகுத்தோதினார்.

---

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம் - எ.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணை யின் வரும் என்றது.

மே—முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்து நின்று புன ருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக் காரண முதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட் டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக் காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரி ணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண் டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. ஈண்டு இருவினை யென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப் பட்டுக் கிடந்த புண்ணிய பாவங்களை என்க; எனவே, மாயையி னுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல் வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பார் முதல்வனாணையின் வரும் என்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவன தாக் கினையாகலான்.

ஏ—ஆணையே யமையும், இருவினை எற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. ஒரு பட்டணத் தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற் றொழிலைக் களைகணுவா னொரு வன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை அநுக்கிரகங் களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனது ஆணையை அவ்விருவினைக்கண்மாட்டு வைத்து நடாத்துதலே முறை யாகலான், இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது. முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல் லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன் செய்தி உவமையாயிற்று. பாடிகாவலாவது களைகணுவானொருவனைக் கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொருதண்டத் தொழில் விசேடம், அது *" கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக்

* திருநாவுக்கரசுநாயனர் தேவாரம், திருக்கோடிகாத் திருக் குறுந்தொகை - கூ. நாடிநாரணன்.

கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

உள்ளதே தோற்ற உயிரணையும் அவ்வுடலின்
உள்ள தாம் முற்செய்வினை உள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

உ—வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேறுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை இன்றியமையாமைக்கும் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. உள்ளதே தோற்ற - இல்லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன் உள்ளதாய புண்ணிய பாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சித வினையே தன் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும் - அவ்வின்ப துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்பிற் பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும். முன் வினையை ஈண்டநுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டா மாறியாங்ஙனமெனின்,—முன் செய்வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெனின்,—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழில் தானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - உணவும் வித்துமாய்த் தொன்று தொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா - அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனாய் வந்து பொருந்தமாட்டாது.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது*"வேண்டுவார் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி. உள்ளடைவு உள்ளுதற்

---

* திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், திருமறைக் காட்டுத் திருத்தாண்டகம். - க. துண்டு சுடரினைய.

கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்கணுண்டாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும். மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமை கூறினர்; ஈண்டு வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலை யுவமை கூறினரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செய்வதனில் அவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்(கு)
அவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போல்—அவ்வினையைப்
போராமல் ஊட்டும் பிரானின் நுகராரேல்
ஆர்தாம் அறிந்தணைப்பார் ஆங்கு.

உ—இருவினை சடமாகலிற் சென்றணைய மாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும், வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. காந்த பசாசம்போல் - ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி இரும்பினை வலித்துக்கொள்ளுங் காந்தம்போல,—அவ்வினையைப் போராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப் பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்,—அவ்வினைஞர் தாம் - அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்,—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட் பொருந்தி அவற்றது பயனை அநுபவிப்பார்; அவ்வாறநுப வியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றை யறிந்து கூட்டுவார்,—ஆங்கு - அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்த காலத்து.

ஒருவருமில்லை யென்பதாம். ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென் அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தன் ருணிற்றல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானின் நுகராரேலார்தாமறிந்தணைப் பாரென்ருர். இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

நெல்லிற் குமியும் நிகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி

மலகன்மம் அன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள்
அலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

உ—அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ ? ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரிய வாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்ட வேண்டுவதில்லை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின்புதிது அன்று தொன்மையே- நெல்லின்கண் உமியும் செம்பின்கட்களிம்பும் எக்காலத்துளவாயின வென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல ; அதுபோல,— வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம் - மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியே யுள்ளனவாம்,--கமலத்து அலர் சோகம் பொன் வான் செய் வள்ளலால் ஆம்-முன்னேயுள்ளதாய தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமாறுபோல அவை தத்தங் காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனுலேயாம்.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகலின், வல்லியென்ருர். வினைக்குத் தொன்மை கூறுவார் இனம்பற்றி மாயை மலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினுர். மூல மலத்தின் காரியம் மோகம் மத முதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பத்துன்பம் முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநுகரண முதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும் பெற்ரும். அது பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின் வழி நின்று மோக முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல் பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மலகன்மம் மாயை திரோதனம் மாயாகாரிய மென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க. இவற்றுள் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயை என்றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயை யென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயா மென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயை யென்றிரு வகைப்படு மென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்த மாயை எனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதலவனுக்குத் தாதான்

மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரக சத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டைய தென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்ச கலைகளும் நால் வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநில மீறு கிய முப்பத்தொன்றுந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்த காலமுதல் அசுத்த நில மீறுகிய முப்பத்தொரு தத்துவங் களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் *"நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லநாதி" என் பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதி யென்பாருந், †"ஏகன நேக னிருள்கரும மாயை யிரண்—டாகவிவை யாறுதியில்." எ-ம். ‡"ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்" எ-ம். ஒப்ப வோதுதல்பற்றி மூவகை வினைக்கும் முதற்காரணமாய மூலகன்ம மொன்று அநாதி நித்தமாயுண்டென்பாரு மென்று இருதிறத்தராசிரியரென்க. இவ் வினையீட்டப் படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகா மியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப்பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்ம மாய்ப் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து, சாதி ஆயுப் போகமென்னும் மூன்றற்கு மேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக்கியம் என்னும் மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணிய பாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன் படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதி பௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒரு வாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந் திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய் முறையே நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச் சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

---

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கக. நண்ணியிடு.

† திருவருட் பயன், அறியுநெறி - உ. ‡ ஞானமிர்தம் - உஉ - டு.

மூன்றும் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

மே—புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு மூளதாயி னன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறிய தமையும், அஃதுண்டோ? இல்லையோ? என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்த வழிக்குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப்பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

வருதல் தொன்று தொட்டவ்வாறுதல். மாறுதல் ஈண்டிறத்த லென்பது 'போக்குவரவு புரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதார ணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறு படுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாது மியை யாமை யுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மை யான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவையாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி எனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்து வருமென மேற்கொண்டது.

தோற்றமும் ஈறுமென்னும் உம்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல். இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையே பற்றி இருவினையான் வரும்புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டுச் சிவத் துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்தும் மூலப்பகுதியிற் றோன்றும் புத்தி தத்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடனுதலிற்று இவ் வதிகரணமெனக் கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமை யுள்ள தற்கேயன்றி எனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்

மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்ட தென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. இனி மாயாவதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்ட தென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின் ஈண்டவர் மதம் பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோ ரியைபின்மை யுணர்க.

> கண்ட நனவைக் கனவுணர்வில் தான்மறந்து
> விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினால்—கண்செவிகெட்(டு)
> உள்ளதே தோற்ற உளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
> தள்ள விழுங்கருவில் தான்.

உ—புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண் செவிகெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக் கொண்டு கூட்டுக. கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளை யுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புகாலந் தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்கும தேகம் பூதசார உடம்பு முதலியனவாய்க் காரியப்பட,—உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து - உயிரானது அப்பூதசார முதலிய உடம்பின்கட் பொருந்தித் துறக்க நிரயங்களிற் சென்றனுபவித்து, பின்னர்,—கண்டநனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து - நனவின்கட் கண்டவற்றை கனக் காணுங்காலத்து மறந்து அறிவு வேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும் தான் - முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதி நிமித்தம்பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ் செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கேதுவாய் எஞ்சிநின்ற புண்ணிய பாவசேடத்தாற் சூக்கும தேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும்.

உடம்பு நீங்கிப் போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்பு நோக்கிக் கண் செவி கெட்டென்றுப சரித்தார். கெட்டவழி என்பது, கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது. ஐம்பெரும் பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்கும வுடம்பின் காரியமாமாறென்னை யென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள் ளதே தோற்றவென்றார். ஆகாய முதலிய தூல பூதங்கள் சத்த முதலிய சூக்கும பூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன் மாத்திரை மயமாகிய சூக்கும உடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும் பூத மயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லை யென்பது *"பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந்தானே-யாதனு சரீரமாகி" †"சூக்கும வடிவதென்னிற் றூலகாரணமதாகும்." ‡"தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல்." ¶"மாறியிவ் உருவமெல்லாம் வருவ தெங்கே நின்றென்னிற் கூறிய சூக்குமத்தாம்" ||"விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." §"மனுதிருமுடல்." என வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண் டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ♆"காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாது நிற்பத் தூலவுடம்பு @"வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு $"மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழி நூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக. உள்ளதே தோற்ற வென்றதனால் உடற்றிரி வும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட நனவைக் கன வுணர்விற் றான்மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன. உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோற்றுதல்பற் றிச் சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்தூடு விண்படர்ந்

---

* சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம் - ௯௬.

† ஷை நான்காஞ் சூத்திரம்-௧௦. ‡ஷை இரண்டாஞ் சூத்திரம்-௹௦.

¶ ஷை உ-ம் சூத்திரம் - ௪௭. || ஷை உ-ம் சூத்திரம் - ௪௬.

§ பதினொன்றாஞ் சூத்திரம் - ௬. அநாதி.

♆ சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். ௪௮. சூக்கு.

@ ஷை சூத்திரம். ௪௭. மாறியிவ்வுருவ.

$ ஷை சூத்திரம். ௪௬. விதிப்படி.

தெனவும், அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனுல் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத் தாலென்றதனுல் துறக்க நிரயங்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற் றிப்புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந் தள்ளவென் றதனுல் அஃதெஞ்சுதற்கேதுவுங் காட்டியவாறு. வேதத்துட் கூறப் படும் பஞ்சாக்கினி வித்தையின் இயல்புணர்த்துவார் கண்செவி கெட்ட வழி விண் படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழு மென்றுர். பஞ்சாக்கினி வித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்துட் காண்க. மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங் களுட் காண்க.

அரவுதன் தோலுரிவும் அக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வரும்அப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டாம் என்ப(து)
அடாதுள்ளம் போமா றது.

உ—உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய ஆகாயவுவமைக்குப் பொருள் கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பர காயம் போய் வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு - கண் செவி கெட்ட வழி உள்ளதே தோற்ற அத்துடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலு ரித்துப் புதிதொரு தோல் போர்த்துச் சேறலும், புருடன் நனவுடம் பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற் சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாருக,—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத் தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறு தல் பொருந்தாது.—உள்ளம் போம் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான்.

எனவே, உடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமை களும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதவாறு, அரவுதன்றேலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்கும வுடம்பு விட்டுப்போ மாற்றிற்குமெனக்

கோடல் பொருத்த முடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாய வுவமையுந் தூலவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலை யற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க. மேலைவெண் பாவில் 'கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்ருன் மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக் கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவுந் தெரிந்து கொள்க.

நான்காமதிகரணம்

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

மே—அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேருே அன்ருே வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற் சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன்.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற் ருெடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்ருெடக்கத்தனவாக மொழி பெயர்த்து வழங்கப்படு மாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்க மின்றி நிற்றலென மொழி பெயர்த்து வழங்கப்படுமென் றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ் சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனேடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணை மேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன் மேல் வைத்தோதினுர். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல் வனுணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக் கூருமையே இனிது விளங்குமென்னுங் கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காண மாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூற லாதலுமன்றி மொழி பெயர்த்தல் யாப்பிற் கேலாமையுமறிக.

ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்ருற் பேதமாதற்கு உரிமை யுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டு மின்றிச்
சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை யென்னுங் கடாவையாசங் கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்க மின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது. அவிநாபாவமுணர்த்து வார் ஏகாநேக மிரண்டு மின்றியென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக் கூறினர். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளைச் சாதித்த வாறு.

எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னில்
எங்கு முளன்அன் றெவற்றெவனும்—அங்கண்
அவையவன் அன்றில்லைப் பொன்னொளிபோல் ஈசன்
அவையுடைமை யாளாநாம் அங்கு.

உ—ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் அவிநாபாவமாமாறு யாங் ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுத லிற்று.

எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒரு பொருளாதல் கூடாது. ஒன்ருயிற் கங்கைக்கரையில் நின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்கு நிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்க மாட்டா தென்பதாம்,—இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல் முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனுதல் கூடாது. தன்மாட்டே

வேற்றுமை யுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமை யின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல் இவ்விரண் டோடு முரணுதலின் எங்கு முளனல்லனெனக் கோடுமெனின்,—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடங் களினுள்ள எத்திறப் பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல் லாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல அம்முதல் வனை யின்றி யமையாவாகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந் தாது. ஆதலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்,—ஈசன் பொன் ஒளிபோல் - எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான் மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல் பசு பாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமை பற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திக ளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வ னெடு சமமாவான் செல்லுமெனின்,—அவை உடைமை (ஆம்) நாம் ஆள் ஆம் அங்கு - அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்க ளாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல்கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசு பாசங்கள் அவனை யின்றியமை தல் கூடாது; ஆதலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும் போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்கு மாறு தெளிவிக்கு முகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,—தன்னை விளக் குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னை விளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்றல் போல, புறப்பொருளை நோக்காத அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்

பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இரு தன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான் மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமென வுணர்க.

இனித் தீயின் சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில்வேறுபாட்டால்சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத் துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறு பாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத் திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டு மாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிர திட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டைமுதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசுவரி அபரவாகீசுவரி மனோன்மனி மகேசை உமை திருவாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப் பட்டும் நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறு வகையான விருத்திப்பட்டு அப்பெயர் பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

உளதில தென்றலின் எனதுடல் என்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலில் கண்படில்
உண்டிவினை யின்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

சூ—ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துத னுதலிற்று. மேல் அவையேதானே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன் ருகற்பாற்றென அவ்வம் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேருயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி

மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வன திலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

முதன்மையுடைமை பற்றி உலகிற்கு நிமித்த காரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற் காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துட் கூறி அவற்றானாய பயன் கோடற்குரிய பசுக்கள தன்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென் றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு:—இலதென்றன் முதலிய அறுவகை ஏதுக்களானும் மாயாவியந்திர தனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ் வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு. இது பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

தனுவினு ளான்மா வுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின் மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉ மென்பது. ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகை மதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனி சென்றியைதலின் ஏழதிகாரணத்தாயிற்று இச்சூத்திர மென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவே யேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச் சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமை யின், இவை யேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்கு மாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக் கப்படுவவெனக் கொள்க.

முதல் அதிகரணம்

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

மே—சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி,

விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னும் எண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக்கணங் கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரை யொழித்து, ஒழிந்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான் றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

எவற்றினையும் அன்றன்றென விட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லை யென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று: ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடய மனத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மா வன்றென ஒரோவொன்ருகக் கழித்து இவ்வாருகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்ருக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ ரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயா யென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாரும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமே யெனின், அஃது என்னை ஈன்ருள் மலடியென்பதனே டொக்குமென்ருெழிக வென்பது கருத்து. இன்மை ஈண்டுச் சூனியப் பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்ருென் றுளததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

உ—அவ்வறிவை உடல் பொறி விடய முதலியவற்றின் வேறு கப் பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடய முதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாக நின்று,—அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றுளது - அவ்விடத்து அகாரமுதலிய சூக்கும பஞ்சாக்கரரூபமா யறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே,—அதுவே நீ - அதுவு நானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றி யோடுமாக லிற் சூக்கும பஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவு தானே நீ யென்பதறிவாயாக. அற்றேல், மாயையமுஞ் சிவமு முளவென்பது மேலைச் சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப் பட்டமை யின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமென வமையுமாக லான் வரம்பின்றியோடு மாறில்லையாலெனின்,—சார்மாயை - நின் ஞற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம் போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின் ஞெடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணுடி போல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன் ருகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை - மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது. அவ் வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத் தும் விட்ட வழியென ஏதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ் செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினர். அஞ் செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியைபின்றி யுரைத்தார். அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம் போற்காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லைதற்பரமுமல்லை தனியென்ற தனுனே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்த வாறுமாயிற்று.

இரண்டாமதிரணம்

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

மே—அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணுமையானும் நானுணுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும், யானுடம்பு யான்கை யான்கால் என வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்ருற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுள தாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று. இராகுவினது தலையென்ருற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்று வழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்ருனும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாரும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

எனதென்ற மாட்டின் எனதலா தென்னு(து)
உனதலா துன்கைகால் யாக்கை—எனதென்றும்
என்னறிவ தென்றும் உரைத்துநீ நிற்றிகாண்
உன்னிலவை வேறும் உணர்.

உ—பதி மனைவிமுதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான் முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின் - நீ உலகாயதநூல் கேட்கு முன்னெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப் பொருளையே உயிரெனக் கொண்டு மயங்கிநின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை என தன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல,—உனது அலாது உன்கைகால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் - உனதன்றாகிய உன் கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்,—உன்னில் - உலகாயதநூல் ஆராய்ந்த பின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறுதல் கண்டாற் போலக் கைகால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் எதுக்கண் முதலியவற்றான் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறும் உணர் அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனை யறிவாயாக.

மூன்றுமதிகரணம்

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களையறியுமென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினானும் ஐம்பயனுமறிவ துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன் ருற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி உடன்மன்னி
அன்றும் புலனாய்அவ் அஞ்செழுத்தை—ஒன்றறிதல்
உள்ளதே யாகில் அதுநீ தனித்தனிகண்(டு)
உள்ளலவை ஒன்றல்லை ஓர்.

உ—இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்ற தொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனானெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங் கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒரு பொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம். குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமை பற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அங்ஙனந் தம்முண் மாறுபடுஞ் சத்த முதலிய புலன்களைச் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு ஆராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம் பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையை யறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர் பொருள் இல்லதோ உள்ளதோ வென வினாயினார்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல் வேண்டுமாகலின் உள்ளதேயாமெனின்,—அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகிய வான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களே யென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யெனின்,—அவை தனித்தனி கண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு

வேறு கண்டறிதன் மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டை யுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லே ஓர்-அவ்வைந்தின் றெழிற்பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும்பயன் கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறுவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தில் நிகழுமியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—*"நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனுற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டக வுடம்பேயாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தி யறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்ம வாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித் அச் சூத்திரத்தினலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

சொப்பனத்தில் நிகழ்ந்தவற்றையறிவதஞ் சூக்குமதேகமேயாக லின் இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் தாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இஃதென்சொல்லிய வாறோ வெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தில்நிகழ்ந்தவற்றை நன வின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதன மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்கும வுடம்பே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கி யறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன் மைத்தாகவின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறு பாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙன மறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் கூ. ஒசைநற்பரிச-

அவ்வுடலின் நின்றுயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம்கிடப்பச்
செவ்விதின் அவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—அவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறல்உடல் நீஅல்லை மற்று.

உ—கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறு முணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,—அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - அவை யங்ஙனங் கிடந்தவழிப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லா மடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று,—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத் தூலவுடம்புபோல அதனின் வேறாயதோருடம்பை யெடுத்துக் கொண்டு வேறோராற்றாற் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி,—மீண்டு அதனை மாறல் - மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்,—நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறாவை.

இவ் வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தில் நிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்

இனிக் கண்படில் உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மா வுளதென்றது.

மே—சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்கும தேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித் துச் சூத்திரத்தி னைந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியா நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினுயினுர்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்ருற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சி யுண்டெனபது பெற்ரும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு இயங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்த்ததனுதலிற்று.

ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளெல்லா மொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட் கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பது யாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாரும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது. இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார். சிவனம் சிவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம். உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும். துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையி னென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமென்றுரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியும் இவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே
உண்டி வினையின்றி உயிர்த்தலால்—கண்டறியும்

உள்ளம்வே றுண்டாய் ஒடுங்கா துடல்நண்ணில்
உள்ள தாம் உண்டிவினை ஊன்.

உ—துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத் துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—காட்டுக் காணாதே ஒடுங்க - காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாக வும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையை யுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறுயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ் வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற்பாட் டானாய உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம்,—ஆய் - அதனையாராய்ந் தறிவாயாக.

இது அருத்தாபத்தியளவை. உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலி யுறுத்துவார் உடம்பாட்டு முகத்தானுமோதினார். இவ்வதிகாரணத் தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக் கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத் தியவாறு.

ஆறாமதிகரணம்

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

மே—பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ் ஞானான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினாறுங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத் தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவி களால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரி

பின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு. உணர்த்தவுணர்த லெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றாம்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென் றறிவிக்கவறிந்து உபதேசி யாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுங்கூடியன்றி யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர் வேறுண்டென்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மகிழுக' வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்றாற் பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன் னியல்புணருமாறில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேறறிவுடைய னென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேச மொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மா வென்றவாறாம். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. அறிந் தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் *"எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய் துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவை யெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியா(து)
அறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—அறிந்த(து)
எதுஅறிவும் அன்றாகும் மெய்கண்டான் ஒன்றின்
அதுவதுதான் என்னும் அகம்.

உ—கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயக்கண் மாத்திரையே யறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தா லறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக் கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்கு முகத் தானே விடயங்களை யறிவழியும் படும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று. அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து

* திருக்குறள், வினைத்திட்பம். ௬.

மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனி னுமமையும்.

அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - கருவிகளெல்லாவற் றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று விடயங்களையறியுமிடத் தும் ஒருங்கேயறியமாட்டாது ஒன்றனையேயறிந்தும் ஒன்றனையறியப் புகுவதாயும் முன்னறிந்த தொன்றனை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந் ததையும் விட்டு அங்கு அடங்கி - இங்ஙனமொரோவொன்றாக அறி யப்பட்ட விடயத்தையும் இடையீடின்றி அறியமாட்டாது விட்டு விட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப் பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது - மீள வறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான் அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது சடமன்றென்பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்,—அறிவும் அன்று - ஒன்றாக இயல்பாக வுணர்தலே பேரறிவாகலின் அதுவுமன்றாம்.—மெய்கண்டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னையோவென மனமொருங்கியாராயுமாயின்,—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும்-காட்டுமொளிக்கு வேறாய கண்ணொளி போல அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறியு மியல்பையுடைய உயிராம்.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்ற வாறு. அறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்தி ரத் திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும். அறிந்து மறிவதேயாயு மறியா தறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறிந்ததெது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதே யுணர்ந்தும் பலகாலோதி யுணர்வதாயும் பலகா லோதியு முணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொ ழிந்தும் இவ்வாறோதி யுணர்ந்ததியாதென் றுரைத்தலு மொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. இங்ஙனம் மூவகைப்படுத் துரைப்பவே, உணர்த்த வுணர்தலென்னு மேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத் தின்கண் நிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்த்தும் முறைமைக்கண் நிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது தற்பாமுமல்லே யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க. விஞ்ஞானமே ஆன்மா

வென்றும் புத்தரின் யோகாசாரன் மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு அதற்கியைய வுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மாவாதவின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவை போலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்றிற்கு வேருய் ஆன்மாவுண்டு. எனவே அவையெல்லாம் மாயையின் காரியங்களாய் நிலைபெருதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகா வென்றவாருயிற்று.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

ஏ—சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாய மைந்தும் மாயாகாரிய மென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையுமா றென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவி னவன்மகிழுக' வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்ருற் சாதித்தனுதலிற்று.

நீ ஐந்துகந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

கலையாதி மண்ணந்தம் காணில்அவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—அலையாமல்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடில் அதுதனுவாம்
தான்அத்தின் வேருகுந் தான்.

உ—அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடமாக

லின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர் கூறியவாறு பெயர் பெறாது வேறு பெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களேயா மாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறு முணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - அங்ஙனஞ் சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்று அளவைகளா னறியப்புகிற் கலைமுத னிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித் தோன்றுவதாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,—அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்கும பரங்களாகிய உடம்பாம்,—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் - ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம் பின் வேறாம்.

இவ்வாறு மூன்று சூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப் படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலி யுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அனுமான வளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது: மந்தவுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய நூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப் பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணையானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மை மென்மைகளை யுணர்ந்து தெளிந்து கோடற்பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

இலக்கணவியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

அந்தக் கரணம் அவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா(து)
அமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

சூ—இதுவுமது.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று. பிரமாணம் இலக்கண மிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக் கிலக்கணம் எதிர் நிரனிறையாக வைத்துக் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று. சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமை யுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந் துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙன முரைத்துக்கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மை யுணர்த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத் தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்றென்ற தூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவின துண்மை கூறுமுகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக் கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென் றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு.

ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்னு நான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழி னடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகம் போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்பு வகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையா னுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக்கரணங்க ளோடு கூடி நின்று சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தை யுடைத்தாம்.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப் படும் பொதுவியல்பு. ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றோடு சந்தித்து நின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும். உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட் டாய் நின்றது: சந்தித்தது வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றாயினும் சகசமலத்துண ராமையால் அவற்றோடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று என அதிகாணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்துரைத் தலுமொன்று. வடமொழிச் சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினு மென வருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒரு பொருண்மேல் வாராமையின் ஒரு சூத்திரமாதற்கேலாமையறிக. ஆன் மாவென்பது மேலைச் சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பால தாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறுதல்பற்றி என்றுணர்க. ஆன்மாவென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்த சித்தென்பதூஉமாம். மலத்து மலத்தாலென விரிக்க. அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக் கன. காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத் தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது. இதனுள் அந் தக் கரணமவற்றினொன்றன்றென்பது ஓர் அதிகாணம்; ஒன்றன்றாயி னுஞ் சகசமலத்துணரா அமைச்சரசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென் றது ஓரதிகாணம்; அமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தேயென் றது ஓரதிகாணம்; ஆக மூன்றதிகாணத்தது இச்சூத்திரமென் றுணர்க.

முதல் அதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

மே—எனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாக லான் உயிராகா; "ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் *சிந்தையைச் சிவனென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தையென்றும்" இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதல் உண்மையானும் இந்திரிய முதலியவற்றை அவ்வாறு கூறுமையின் அஃதாகுபெயரென்றற் கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இது மேலைச் சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங் கூறும் வழியும் அவற்றோடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் "சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட்டாகிச்—சொல்லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாத முகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது. ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோ புத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மன முதலிய புறஅந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—†"மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றுதலமையுமென்றுற்படு மிழுக்கென்னையென்னுங்கடாவை

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ் சூத்திரம் உஅ. - புந்தியை.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். உ. கருவியா.

யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வந்தக்கரணங் கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய் நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய் நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்றெ றென மேற்கொண்டது.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ்சிந்தித் தறியும்; யான் சிந்தித்தேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோவெனவும் இவ் வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய் தேனென்றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒருப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட் டெழுந்தேனென்றறிய மாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிது வென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றி னேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அது வதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்துக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றோமாறி யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

*"இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி" என வழி நூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி. ஈண்டுப் பிரகாசம் அப் பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம். ஏனை யோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்காதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச் சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவி களை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம் புத்தியகங்காரஞ்சித்தம் நான்கும் மருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித் துக் கூறப்படுமெத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித் துணையாதல்பற்றி

* சிவஞானசித்தியார், பதினான்றாஞ்சூத்திரம். கக. சிவன்சீவ.

அந்தக்காணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானமிர்தத் திற்காண்க. மேலைச் சூத்திரத்தினேதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கும மையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினர்.

மனமாதி யால்உணர்தல் மன்னு புலன்கள்
மனமாதி மன்புலனின் அல்லன்—மனமேல்
உதித்தொன்றை உள்ளம் உணர்தல் அதனின்
உதிக்கும் கடல்திரையை ஒத்து.

உ—அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கி யும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற் றரப்பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக் கும் - அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரை போலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும்:— அதனின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன் - அதனானே மன முதலியன அவ்விடயங்களின் வேருயினாற்போல ஆன்மாவும் அம் மனமுதலியவற்றின் வேறாம்.

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம். பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல். இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண் டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டு கொள்க.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதாய் ஆங்காரம்
புந்தியாய் ஆய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ளம் இவ்வேறும்
அவ்வேறும் போதுபோல் ஆங்கு.

உ—மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களின் இயல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக் காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு யுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறுதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் - புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்,—ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற் கண்ட விடயங்களினொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒரு பெற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப்பந்தித்து - அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப் பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை இன்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவு பிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து - அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய் நின்று இஃதின்னதெனத் தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ் வேறும் - இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவே யுணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் ஆண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல்.

அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி
மகாரம் மனம்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாதம் உளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

உ—அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப உணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்கள் இவையென்பதும் அவற்றுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும்,—விந்து சித்தம் - விந்து சித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு - நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி,—கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல, — போதம் — மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும்

உணர்வு,—ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,—பகாது இவற்றை நாடில் - பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,—பிரணவமாம்-பிரணவ மாகும்.

*"மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை - யுன்னுமுகார முபசரிக்கு—முன்னகு - மாங்காரந் தன்னை அகாரஞ் செலுத்தி யிடு - நீங்காத சித்தம் விந்துநேர்" என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய துறையே முறையெனவும் †"அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி அகங்காரங்கள்" என வழி நூலாசிரியரே ஓதியது எதிர் நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி அகங் காரங்கள்" என்றதே முறையெனக் கொண்டு அதற்கியையக்கொண்டு கூட்டி யுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்காமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப் பட்டன.

‡"நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகாமுதலிய பஞ்சகலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறு வேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகல கேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலு மெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற் கெடுத்துக் காட்டினர்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக் காட்டினர்; ஆதலாற் புனருத்தி யின்மை யுணர்க.

எண்ணில ஓங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்

---

* துகளறுபோதம் - கச.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம் - ௩-

‡ ஷை, முதற்சூத்திரம் - உச.

பகரயன்மா லோடு பரமன தி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

உ—அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை அதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று.

எண்ணில வோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததிதெய் வங் கண்ணில் ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததி தெய்வங்கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும்.

எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து - நாதத்திற்கும்,—விந்துவொடு - விந்துவிற்கும்,—அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—கண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம் - சதாசிவமும்,—ஈசராம் - மகேசனுமாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,-பரமன் மாலோடு பகர்அயனும்-முறையே சுத்தவித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும்மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம்.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென்றது.

மே—ஆன்மா அந்தக்கரணங்களினொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற் கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது : படவே உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரண முதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய் நிற்றலிற் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடி நின்றுணர்வதாயிற்றெனவிடுவித்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினா

ரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தி னிகழும் இயல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழும் இயல்பே பொது இயல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகை இலக்கண மும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்ற லான்.

ஏ—சகசமலத்தினுல் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிக ளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரிய வாதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுத லிற்று.

அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை இல்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான் மாச் சகசமலத்தினுல் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழி வழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப் பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக் கப்பட்டது; அபாவம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளக்காம் மற்றுள்ளம் காணுதேல்
ஆயாதாம் ஒன்றை அதுஅதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றும் காட்டம்போல்
தன்னைமலம் அன்றணை தல் தான்.

உ—ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறு மோர் மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகச மலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரி தாமாறுணர்த்துமுகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படும் மாயா காரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணுதாயின் ஒரு விடயத்தையும் அறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் - சகச மலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம்போல் - காட்ட முதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்து வைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும்.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும் வண்ணம் உயிர்க் கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடைசெய்து கொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி ; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியு மிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாருயிற்று. வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயும் சூரியகாந்தத்துண் மறைந்துழி அதுவேயாயும், இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்ப தொன்றில்லை யென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை, கடைதன் முதலிய தொழிற் பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றும். தன்னுண் மறைத்தல் - வன்னியென்பதொன்றில்லை யென்னும்படி பொதிந்து கொண்டு தானே யாதல். ஒன்றுங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவித மாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந் தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க. மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றணைதலென்றூர்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது - ஞானுபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுண மென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றுகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தி யென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச் சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகிய சூனிய முதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்

பொருளன் றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத் தென்பாரும், அவ்வவ் வுடம்பளவிற் றென்பாரும், அணுவளவிற் றென்பாரும், உருவென் பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பல திறப்படக் கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் - ஞானதிரோதகமாய்த், திரவியமாய், அறியா மைக் குணத்ததாய்ச், செம்பிற் களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய்ச், சடமுமாய்ப், பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின், அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின், ஒன்றேயாய், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற் கேதுவாய், உயிர்க டோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங் கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலவுடைத்தாய், உயிர்கண் மூன்றவைத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபக மாய், வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைபடுமாறு செய்தலின் ஆணவ மென்னும்பெயர்த்தாய்ப், பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற் றொடக்கத்துக் கார ணக் குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும், படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல, முதல்வன் சந்நிதியி னிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநா தியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின், அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க் குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத்தன்மையென *எண்குணங் களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய்

---

* எண்குணங்களாவன :—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனா தல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந் திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதி போதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற் கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

மூன்றும் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியா தீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்கு மென்றது.

மே—இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங் களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை. அதுபோல மலத்திலகப்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத் தாயறிதலே அமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப் படுமாறியாங்ஙனமென அவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத் தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்த வத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந் தெடுத்துரைத்தார். அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறி சொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி. அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலா னென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, *"படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறா யிற்று.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபி யாய் நிற்றலான்.

ஏ—அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின்

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩உ.

மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ் வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத மாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனுய் நிற்குமென மேற்கொண்டது *"சீவனே வியாபி யவத்தையி விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கின விடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப் பொருள்பற்றியென்க. தத்துவவன்னரூபனுதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத் தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை வழி மொழிந்துகொண்டு அருபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று ஏதுக்கூறினர். மறைந்தவழி யென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

ஒன்றணையா மூலத்(து) உயிரணையும் நாபியினில்
சென்றணையும் சித்தம் இதயத்தின்—மன்றவே
ஐயைந்தாம் நன்னுதலில் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

உ—தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறு பாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதல வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நல்நுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற எய் ஐயைந்தாம் கண்டத் தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு (ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத் தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற் படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேருய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத் தித்தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவி களைவிட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டுகருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத் தையும்விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக்கருவியொன்றும் அணையாத

* உலகுடையநாயனுர் கழிநெடில். ரு.

அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்தில் புருடனென்றே நிலை பெறும். எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினும் நிற்குங் கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க. வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னுது மெய்யாதியென்றார். அவற்றோடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன : அவ்விந்திரியம் பத்துக் கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவி யாகிய அந்தக்கரணங்களுன்கும் அவற்றோடு கூடி அவத்தையுறுவ தாகிய புருடனென்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேது வாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்து மென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங் களையெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தோழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட் டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண் டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித் தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன் மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கியசாக் கிரத்தானத்தில் தமது சத்தி மடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படா தொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற ஏனைப் பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப் படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத் தென நிகழுமெனவுங் கொள்க. கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத் தைக்கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணாராயினர். ஏனையவும்விரிந்த நூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்
இலாடத்தே ஐந்தவத்தை எய்தும்—இலாடத்தே
அவ்வவ் இந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
அவ்வவற்றின் நீங்கலது வாங்கு.

உ—அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரோக அவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படு மாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரோகக் கருவிகளைந்தின் தொழிற்பாடுபற்றி ஐந்த வத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத் தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம் - இலாடத்தானத் தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தி னெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத் தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - அவையாவன அவ் விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங் களை புணர்ந்து,—அதுவே - அப்போ தப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.—அது ஆங்கு - இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும்.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக் கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந் தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனாக்காண்ட லுண்டென்பது முறையே ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடை யினுங் காண்க.

அவ்வவ்விந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம். அப் போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதே அயர்த்துவிடுதல். *"ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க.

---

*சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். கச. ஒரு புலனுகரு.

*"கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங் கண்டுகொள்நீ" †"உந்திடுங் கரணந்தன்னிற் செயல்தொறு முணர்ந்துகொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நுட்ப முணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப் பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய தூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப. இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறு தற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகாரணத்தின் அதனோடியைபில்லாத சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந் துணையே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந் தார். இக்கருத்தேபற்றி ‡"பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என் றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும். இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த முத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மை யெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றாம். எனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத் தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு
அளந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த் துத னுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௫. அறிதரு முதல்வ.

† ஷை, ஷை. ௩௬. உந்திடுங்கரணம்.

‡ ஷை, ஷை. ௩௫. அறிதருமுதல்வ.

ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசு மேய்ப்பசிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லைபோலு மென்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்தினோதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களதிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ் சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும். மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதான சத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறியவாறுத லறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

மேலைச்சூத்திரங்களில் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறிய மாட்டா: அவ்விந்திரியங்கள்போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ் சகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற்கூறிப்போந்த இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையும் அறியமாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந் நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத் தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரை யினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவி களும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே *"பொறி புலன் கரண மெல்லாம் புருடனாலறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரி யரும். விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனா யின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டு மென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாவென் றார். ஈண்டு அருளென்றது எற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தி

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். க.

யின்மேனின்றது. இதனுள் விளம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் தமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென்றது.

மே—தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமெனவமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமென மேற்கூறியதமையுமாறென்னை யெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுன் ஆன்மா ஒற்றித்துக் காணினல்லது அவை யொன்றையும் விடயியாவாகலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்தாலன்றி அவை ஒரு விடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது.

ஐம்பொறியை ஆண்டங் கரசாய் உளநிற்ப
ஐம்பொறிகள் உள்ள மறியாவாம்—ஐம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேல்
காணுகண் கேளா செவி.

உ—உயிர் அங்ஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றி அமையாமையும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின் வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி

ஆளுமாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தின் நிற்றலான்;—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியா வாம் - அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரை அறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறி தல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறிதல் அமையும்போலுமெனின்;—ஐம்பொறியில் காணாதேல் காணாது காணும் உளம் காணாதேல் காணா கண் கேளா செவி - ஒரு கருமஞ் செய்தற் கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினருந் தம்முள் இன்றி யமையாதவாறுபோல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறி களுந தம்முள் இன்றியமையா. அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியி னீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தின் எய்திய வழிக் கண்டுகொள்க. நிற்ப வென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது' என் புழிப்போல நிற்றலானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ் வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதா ரணமாதற் கேலாமை அறிக.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே உணருமென்றது.

மே—கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையா வாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வன[illegible]பகாரத்தை அவாய்நிற்ப தன்று. அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுப காரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுவரவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்தி ரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடணுதலிற்று. இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி எனைப் பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். தம்முணர்வின்றமி யென்றதமது. தத்துவங்களும் உயிருந் தமக்கொரு முதலுடையன வாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்தி ரங்களாற் பெறப்பட்டன என்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணரு மிந்திரியங்களைப் போலத் தானுந் தன்னை உணராது நிற்றலான்.

ஏ—உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று. சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடு பற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறிய மாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோடல் அமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்நிதியில் மற்றுலகம் சேட்டித்த(து)
என்னும் மறையின் இயல்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு உளம்வினையால் கண்டறிந்து நிற்குங்காண்
எண்ணான் சிவன்அசத்தை இன்று.

உ—தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும் பயன் அவற்றினாலொற்றித்துக் காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப் பயனும் உயிரானொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக்காதல்வேண்டுமென்பாரைநோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - ஈண்டுக் கூறிய கருத லளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும்; அவ்வேறுபாடு அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலாற்)சிவன் அசத்தை எண்ணான் - அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான்.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்

தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணா நின்றது; சொன்னசிவ னென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற் குரிய இயைபுணா நின்றது; எண்ணுன் சிவனென்புழித் தூயதன் மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணுமைக்குரிய இயை புணா நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோம சம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத் தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டு உலக மென்றது உயிர்களை. மறையினியலும் பொருளை மறையினிய லென்றுபசரித்தார்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுக மாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவ சத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதியெனப்படு மென்பதாம். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி *"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். †"உன்னுதாத் தேகிடந்த கிடமுறவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னுய்நீ யுற் றனையோ—மன்னுயிர்க—ளெவ்வகையே காணிங் கழிவதுவு மாவதூ வுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்" என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல—மெய்யவனில்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டடனுய் மன்னுதலைக் காண்.

உ.—உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறு நின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ் விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். கூ. இறைவன்றன்.

† திருக்களிற்றுப்படியார். அஎ.

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,—விளங்காது - அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண் மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறுபோல,—கண்டு கேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப் படும் ஐவகை விடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல் வனால் உணர்ந்து,—உடனாய் மன்னுதலைக்காண் - வேறாதலும் ஒன் றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி உடனாய் நிலை பெறுதலை அறிவாயாக.

நாண்மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றானாய ஒளி யேயென்பது வேசுநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக்குவமை யாயிற்று. உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வரு வித்துரைக்கப்பட்டது.

அருளுண்டாம் ஈசற் கதுசத்தி யன்றே
அருளும் அவனன்றி இல்லை—அருளின்(று)
அவனன்றே இல்லை அருட்கண்ணார் கண்ணுக்(கு)
இரவிபோல் நிற்குமரன் ஏய்ந்து.

உ—அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறு வகைப்பட உணர்வுநிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானாயதெனல் வேண்டும். வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரி யாகாமை புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய இரக்கம் முதல் வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி-அவ்விரக்கம்வேறு பொரு ளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை - இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும்அதனையின்றி யமையானாய், - அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன்-ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல்

அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்;ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடும். ஆகலாற் றன் வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங் கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப் பெச்சம். இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்கா தென்பார் அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கென்றார். சத்திய துண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதனுள் வகுத்துரைத் தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

ஆறாஞ் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின் உணரா தின்மையின்
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே.

சூ—சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துதனுத விற்று.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள், யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம் முண் மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மை அதிகாரத் திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கண ஒத்துட் கூறு தற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருள திலக்கணங் கூறுதல் இவ்வாறாஞ் சூத்திரன் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

தம்முணர்வின் தமியாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறி யப்படும் இயல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொருளாகிய அசத்தாம் : எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல் பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப் பொருளாம் : ஆகலான் இவ்விரு பகுதியுமன்றி ஒருவாற்றான் அறி

யப்படாமையும் ஒருவாற்ருனறியப்படுதலுமாகிய இரண்டு வகை யானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலை பெற்றுயர்ந் தோர்.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்ன ருஞ் சென்றியைந்தது. ஒருவாற்ருன் அறியப்படாமை - பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்ருனறியப்படுதல் - சிவ ஞானமொன்ருனே அறியப்படுதல். பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தாலறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் 'இரண்டுவகையிற் சிவசத்தா மென விசைக்கு' மென்ருர். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன் முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்ருர். சிவசத்தென்பது சித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு. எழுவாய் மேலைச் சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனுய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்ருகலினன்றே இதனை இலக்கண ஒத்துண் முதற்கட்கூருது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட் கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக் கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தால் தன்னையுந் தானே தானே காணும்" எ-ம். †"உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென் றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம் ‡ "மாயை மாமாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம். ஓதியவாற்ருல் எனைப் பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி யுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை - உஉ. தன்னறிவதனு.

† ஷை, பொது - உச. அன்னியமானவை.

‡ ஷை, உண்மை - உ௦. மாயைமாமாயை.

அமையாதாயினும் *"தீபமெனத் தெரிந்தாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மையுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தருமிது பசுஞானம்" எ-ம் †"இவைகிழ் நாடலாலே—காதலினு ஞன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம். பொதுவியல்புபற்றி ஓதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலா னும், அவை ஒருவாற்ருனுணருருவாதலு முடைமையிற் சிவசத் தாவான் செல்லாமை யறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந் தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசு பாசங்கள் அங்ஙன மறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப் படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப் பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங் ஙனஞ் செவ்வனே இறுக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல்பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள் போலுமென நையாயிகர் முதலி யோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப் பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந் தத்தோடு முரணுமைப்பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட் டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்த மென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிர பஞ்சம் எனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகை இயல்பானுங் காட் சிப்புலனுய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவா ராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதுந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகாணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டு வகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகாணம்; ஆக இரண்டதி காணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ் சூத்திரம் - உ. கருவியா மனமும்.

† ஷை, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம் - உ. வேதசாத்திர.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

மே—மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து: சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார். ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவை யறிவினையென்பது *"அறிவினா லறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர்மதம்பற்றிக் கூறுவாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

அச்சுட்டுப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்று தானே தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவினாலறியப்பட்டசுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௫.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண் மேனின்றன. இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த வாறு. இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாங் காரியவவத்தையிற்றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடிதி யின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின்விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப் பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்ட தென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

அசத்தறியாய் கேள்நீ அறிவறிந்த எல்லாம்
அசத்தாகும் மெய்கண்டா னாயின்—

உ—ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டன வெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயி கரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பை அறியாத மட வோனே யாமிறுக்கு மிறையை நீ மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக,—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் - சத்தினி யல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினாலறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம். அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், *"எந்தை தாட் பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேணீயென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத் தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணர வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினார்.

அசத்தலாய்
நீரில் எழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரும்
ஓரின் அவை இன்றாமா றெப்பு.

---

* திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், திருப்பாசுரம். ச. ஆட்பாலவர்.

உ—இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியரை நோக்கியுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

அசத்து அலாய் - அசற்காரிய வாதி யல்லாத அறிவுடையோனே.—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் - அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின,—நிகழ்நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம்.

எனவே அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்றவாறாயிற்று.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார். நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார் : அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும். நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற் கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை "இலயித்ததன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழி நூலாசிரியர் *"அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம். †"உலகினை யசத்து மென்பர்" எ-ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றுமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள்

---

* சிவஞானசித்தியார், ஆறுஞ்சூத்திரம் - உ. ஆவதாயழிவ.

† ஷை, ஷை - ௩. மண்டனில்.

சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகாரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் *"உணராதபொருள் சத்தென்னி லொருபய னில்லை போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணாரற்பாற்று.

மே—மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறுகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம் போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினர். வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்றவென்றது. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்ற வென்றவாறு. அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார். வாக்குமனாதீதப் பொருளாகலின் உணருருவார்தன்மையும், கோசரப்பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையானும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்.

---

* சிவஞான சித்தியார், ஆறுஞ் சூதிரம் - ௪. உணராத.

ஏ—இவ்விரண்டு வகையுமில்லாத பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னுது வாக்குமனுதீதகோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

வாக்குமனங்களாலோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப்பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்ருனும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையானும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனுதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது. உணர்தற்பாற்றென்ருர் உணர்தலருமை நோக்கி. பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்ரும் என்ருல்என்
கண்ணி உளதென்றன் மெய்கண்டான்—எண்ணி
அறிய இரண்டாம் அசத்தாதல் சத்தாம்
அறிவறியா மெய்சிவன் தாளாம்.

உ—பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்ருதல் அசத்தென்ருதல் ஒருவாற்ருனும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞான மாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்ருகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்ருல் உளது என்றல் என்கண்ணி - பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றெனின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங் கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனில் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லை யென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம் - சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சி முதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்ருனும் பிரமாணமல்லாத

சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தேயாம்.—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம் - ஆதலாற் சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத் திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று.

சிவன்றாளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக் கூறியது உபசார வழக்கு. *"இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்த பொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணதீதமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப் பொருளாவது உண்மை ஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுமென்க. எண்ணியறிய இரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பாவிற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஒரியைபின்றியுரைப்ப.

> உணர்ப அசத்தாதல் ஒன்றுணரா தொன்றை,
> உணருநீ தான்உணரா யாயின்—உணரும்உனின்
> தானிரண்டாம் மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலாற்
> தானிரண்டாய்க் காணான் தமி.

உ—பிரகாசித்த பொருளையும் வேறோராற்றான் அறிதுமென வேட்கை சென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்க வேண்டுதலிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்ததனுலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், பாயிரம். மறையினால்.